

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Completurile de 5 judecători

Decizia nr. 90/2020

Sedința publică din data de 22 iunie 2020

Deliberând asupra apelurilor de față, în baza actelor și lucrărilor dosarului constată următoarele:

A. JUDECATA ÎN FOND

I. Prin sentința penală nr. 249 din data de 20 iunie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în dosarul nr. x/2017, în baza art. 396 alin. (1) și (2) din C. proc. pen. și art. 5 din C. pen. a condamnat pe inculpatul A. la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 71 din C. pen. din 1969 s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din C. pen. din 1969, ca pedeapsă accesorie.

Conform art. 65 din C. pen. din 1969, s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din C. pen. din 1969, pe o durată de 3 ani, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 81 din C. pen. din 1969 a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit în condițiile art. 82 din C. pen. din 1969.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 din C. pen. din 1969.

În baza art. 71 alin. (5) din C. pen. din 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei a fost suspendată executarea pedepselor accesorii.

II. În baza art. 396 alin. (1) și (2) din C. proc. pen. și art. 5 din C. pen. a fost condamnat inculpatul B. la pedeapsa de 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 71 din C. pen. din 1969 s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din C. pen. din 1969, ca pedeapsă accesorie.

Conform art. 65 din C. pen. din 1969, s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din C. pen. din 1969, pe o durată de 3 ani, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 81 din C. pen. din 1969 a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe durata unui termen de încercare de 4 ani, stabilit în condițiile art. 82 din C. pen. din 1969.

S-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 din C. pen. din 1969.

În baza art. 71 alin. (5) din C. pen. din 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei a fost suspendată și executarea pedepselor accesorii.

III. În baza art. 396 alin. (1) și (2) din C. proc. pen. și art. 5 din C. pen. a fost condamnat inculpatul C. la pedeapsa de 3 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002.

În baza art. 71 din C. pen. din 1969 s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C. pen. din 1969, ca pedeapsă accesorie.

Conform art. 65 din C. pen. din 1969, s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) din C. pen. din 1969, pe o durată de 3 ani, ca pedeapsă complementară.

În baza art. 81 din C. pen. din 1969 a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit în condițiile art. 82 din C. pen. din 1969.

S-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 din C. pen. din 1969.

În baza art. 71 alin. (5) din C. pen. din 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii.

IV. În baza art. 396 alin. (1) și (2) din C. proc. pen. și art. 5 din C. pen. a fost condamnată inculpata S.C. D. S.A. la pedeapsa de 10.000 RON amendă penală, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 raportat la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002.

În baza art. 29 alin. (3) din Legea nr. 656/2002 raportat la art. 531 alin. (3) lit. b) și art. 532 alin. (2) din C. pen. din 1969 a aplicat inculpatei pedeapsa complementară a suspendării activității pe o durată de 3 luni.

S-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 712 alin. (2) din C. pen. din 1969.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din C. pen. s-a confiscat de la inculpații A. și B. suma de 133.769,80 RON (câte 66.884,90 RON de la fiecare) și de la inculpații C. și S.C. D. S.A. suma de 156.680,20 RON (câte 78.340,10 RON de la fiecare).

A fost menținută măsura sechestrului asigurator dispusă prin ordonanțele din datele de 15.12.2017 și 20.12.2017 în dosarul nr. x/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova, în limita sumelor de bani confiscate de la fiecare dintre inculpați.

În baza art. 274 alin. (1) și (2) din C. proc. pen., a obligat inculpații la plata sumei de câte 5.000 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu, până la prezentarea apărătorilor aleși ai inculpaților C. și S.C. D. S.A., în sumă de câte 868 RON, au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 20 decembrie 2017 emis în dosarul nr. x/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

- A., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- B. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 48 din C. pen. raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- C. pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen. și

- S.C. D. S.A., cu sediul social în municipiul Craiova, județul Dolj, CUI: x, număr de ordine în Registrul Comerțului: x, atribuit în data de 18.04.2007, administrată de E., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la spălare de bani, prev. de art. 48 din C. pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen.

Cauza a fost înregistrată la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova sub nr. x/2014 la data de 18.12.2014.

Prin ordonanța nr. 362/P/2014 din 06.01.2015 s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea 78/2000, reținându-se că în cursul anului 2012 A., deputat în Parlamentul României uzând de această calitate și de cea de președinte al organizației județene Dolj a F., a pretins și primit, prin intermediul lui B. și C., câte 16.000 RON de la fiecare dintre membrii organizației care doreau să fie nominalizați pe lista persoanelor desemnate a participa la alegerile locale din anul 2012 pentru o funcție de consilier județean sau pentru susținerea în vederea ocupării unui post de director în cadrul instituțiilor publice din județul Dolj.

Prin ordonanța din data 21.04.2015, s-a dispus reunirea cauzelor înregistrate sub nr. x/2014 și y/2014, urmărirea penală fiind efectuată în dosarul înregistrat sub nr. x/2014.

O cauză cu același obiect a fost înregistrată la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova sub nr. x/2015, fiind reunită la dosarul nr. x/2014 prin ordonanța din data de 25.06.2015.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 21 decembrie 2017, sub nr. x/2017.

Prin încheierea nr. 147 din data de 05.03.2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția Penală, pronunțată în procedura de cameră preliminară și rămasă definitivă la data de 24.05.2018 (prin respingerea contestațiilor), s-a luat act că inculpații A. și C. nu au formulat cereri și excepții.

În baza art. 345 alin. (1) din C. proc. pen. raportat la art. 346 alin. (2) din C. proc. pen., s-au respins, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile formulate de inculpații B. și S.C. D. S.A.

S-a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu rechizitoriul nr. x/2014 emis la data de 20 decembrie 2017 de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Craiova, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării.

Pentru a pronunța hotărârea sus menționată, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a reținut, în esență, următoarele:

1. Verificarea competenței instanței.

Având în vedere calitatea inculpatului A., de deputat în Parlamentul României, la data comiterii faptelor și în prezent, calitate pe care, potrivit informațiilor existente pe site-ul oficial al Camerei Deputaților, inculpatul o deținea la data pronunțării prezentei încheieri și ținând cont de prevederile art. 40 alin. (1) din C. proc. pen., conform cărora, Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță, printre altele, infracțiunile săvârșite de senatori, judecătorul de cameră preliminară s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție este instanța de judecată competentă să soluționeze cauza în fond.

2. Verificarea legalității sesizării.

Referitor la fapta și persoana care a făcut obiectul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară s-a constatat că această verificare se rezumă la analiza ordonanțelor de începere a urmăririi penale, ordonanțele de extindere a urmăririi penale pentru noi acte, noi fapte sau noi persoane, ordonanțele de punere în mișcare a acțiunii penale, etc.

Din aceste punct de vedere, este posibil ca, raportat la faptele și persoanele ce au făcut obiectul - inițial sau cel extins ulterior - al urmăririi penale, doar unele să facă obiectul sesizării instanței, fără ca ele să constituie o neregularitate a actului procurorului.

În ceea ce privește menționarea probelor și a mijloacelor de probă administrate în faza de urmărire penală, rechizitoriul nu trebuie să se limiteze doar la a face o enumerare a acestora.

Indicarea probelor și a mijloacelor de probă este indisolubil legată de obligația procurorului de a menționa, în cuprinsul rechizitoriului, motivele în fapt și în drept, pentru care se dispune trimiterea în judecată, maniera în care probele administrate au format convingerea acestuia că fapta există, că a fost săvârșită de către inculpat și că acesta răspunde penal.

Pentru a satisface cerințele art. 371 din C. proc. pen., este necesar ca fapta să fie prezentată în rechizitoriu în toate elementele ce prezintă relevanță penală, sub aspectul conținutului unei infracțiuni, pentru a înlătura orice îndoială că ea face obiectul judecății, creându-se, astfel, posibilitatea inculpatului de a se apăra și judecătorului de cameră preliminară să se pronunțe asupra acestei fapte.

3 și 4. Verificarea legalității administrării probelor și a legalității actelor efectuate.

Sub acest aspect, s-a reținut că judecătorul de cameră preliminară este dator să analizeze - din oficiu sau la cererea inculpatului - probele și actele prin prisma respectării dispozițiilor legale.

În consecință, judecătorul realizează verificarea - exclusiv prin prisma legalității - fiecărei probe și a mijlocului prin care aceasta a fost administrată, fiecărui act procedural și procesual efectuat sau dispus în cursul urmăririi penale de către procuror.

Conchizând, verificarea trebuie să urmărească conformarea activității de probațiune anterior efectuate cu principiul legalității probelor, prevăzut de art. 102 din C. proc. pen., respectiv, al loialității administrării probelor, statuat prin dispozițiile art. 101 din C. proc. pen.

Succint, în ceea ce privește cererile și excepțiile invocate de către inculpații B. și S.C. D. S.A., judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a reținut următoarele:

Cererile și excepțiile formulate de către inculpații B. și S.C. D. S.A. se circumscriu următoarelor chestiuni de drept: nelegalitatea sesizării instanței, având drept consecință imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecării în privința acestuia și, respectiv, nelegalitatea administrării probelor și a actelor efectuate de către organul de urmărire penală, astfel cum vor fi analizate în continuare.

În primul rând, s-a constatat că examenul judecătorului de cameră preliminară este limitat, prin voința legiuitorului, la chestiuni de drept, circumscrise exigențelor de formă și conținut ale actelor procedurale, de concordanță a acestora din urmă cu actele procesuale pe care le încorporează ori cu dispozițiile legale pertinente în faza de urmărire penală, caracteristici care imprimă acestui examen un specific formal.

În materia probațiunii, examenul judecătorului de cameră preliminară are o singură finalitate - excluderea probelor pe care se bazează actul de trimitere în judecată, dar care au fost administrate în mod nelegal.

În al doilea rând, în definirea limitelor verificărilor efectuate de judecătorul de cameră preliminară, sunt pertinente normele relative la nulități. Astfel, pentru analiza cererilor și excepțiilor formulate în cauză, este relevantă observația că toate încălcările sau neregularitățile invocate de către inculpați sunt susceptibile a atrage sancțiunea nulității relative, în condițiile expres prevăzute de art. 282 din C. proc. pen.

În consecință, sancționarea actelor procesuale sau procedurale poate opera nu doar ca efect al simplei invocări a unei nelegalități, ci presupune, cumulativ, și dovedirea unei vătămări aduse astfel drepturilor celui care o invocă, evaluată în contextul interesului său procesual, precum și constatarea că desființarea actului nelegal este unicul remediu pentru înlăturarea vătămării.

Pe de altă parte, conceptual, noțiunile de probă, mijloc de probă și procedeu probatoriu sunt delimitate în cuprinsul art. 97 alin. (1-3) din C. proc. pen. Probele, ca elemente de fapt care servesc la constatarea existenței sau inexistenței vreuneia dintre împrejurările prevăzute de art. 97 alin. (1) din C. proc. pen., nu pot fi obținute nelegal decât dacă mijlocul de probă sau procedeu probatoriu prin care se administrează acea probă este nelegal.

În consecință, examenul judecătorului de cameră preliminară este subordonat chestiunilor care țin de regimul nulităților actelor procesuale sau procedurale prin care s-au dispus ori administrat probele a căror excludere a fost solicitată, sancțiunea prevăzută de art. 102 din C. proc. pen. urmând a opera exclusiv în ipoteza constatării nulității acestei categorii de acte.

I. Referitor la excepția de neregularitate a actului de sesizare, care vizează nerespectarea condițiilor de fond și de formă reglementate de art. 328 - 329 din C. proc. pen., analizate mai sus, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a constatat următoarele:

În raport de dispozițiile art. 345 alin. (2) și (3) din C. proc. pen., legalitatea sesizării implică, în primul rând, o cenzură a condițiilor de formă și conținut ale rechizitoriului, judecătorul analizând dacă actul de sesizare se conformează, în mod efectiv, exigențelor art. 328 alin. (1) din C. proc. pen., referitoare la verificarea sa prealabilă de către procurorul ierarhic superior, la indicarea neechivocă a persoanelor a căror trimitere în judecată se dispune, a faptelor reținute în sarcina acestora, a încadrării juridice ori a probelor/mijloacelor de probă care au fundamentat opțiunea procurorului de a da cauzei rezolvarea prevăzută de art. 327 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen.

În ceea ce privește legalitatea sesizării din perspectiva verificării prealabile a rechizitoriului de către procurorul ierarhic superior - critică formulată de către inculpatul B. -, judecătorul de cameră preliminară a reținut că, în conformitate cu dispozițiile art. 328 alin. (1) teza a II-a și a III-a din C. proc. pen., rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, atunci când a fost întocmit de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul șef de secție.

Potrivit art. 222 alin. (1) din O.U.G. nr. 43/2002, articol introdus de O.U.G. nr. 60/2006, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 764 din 07 septembrie 2006, rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai acestor servicii.

Procurorul căruia îi este supus rechizitoriul pentru verificare trebuie să îndeplinească aceleași operațiuni de verificare pe care le-a îndeplinit și procurorul care a dat rechizitoriul potrivit art. 322 din C. proc. pen. Activitatea de verificare se poate finaliza prin identificarea unor carențe de legalitate sau/și temeinicie ori, dimpotrivă, cu concluzia deplinei conformități a rechizitoriului cu cerințele de temeinicie/legalitate.

Nu este stabilit un termen în care procurorul ierarhic superior este obligat să verifice legalitatea și temeinicia rechizitoriului, prevăzându-se, în art. 328 alin. (1) teza a IV-a din C. proc. pen., doar că, în cauzele cu arestați, verificarea se face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că sunt, în continuare, aplicabile dispozițiile Deciziei nr. 9/2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite și publicată în Monitorul Oficial al României nr. 831 din 10 decembrie 2008, prin care s-a statuat că rechizitoriul trebuie să conțină mențiunea "verificat sub aspectul legalității și temeiniciei", lipsa acestei mențiuni urmând a atrage neregularitatea actului de sesizare. Neprevăderea expresă în legea procesuală a formei pe care trebuie să o îmbrace actul procesual al verificării legalității și temeiniciei rechizitoriului nu poate înlătura obligativitatea menționării ei explicite.

Așadar, îndeplinirea procedurii de verificare prevăzute în art. 328 alin. (1) din C. proc. pen. trebuie să fie neechivocă, iar lipsa verificării legalității și temeiniciei rechizitoriului invalidează sesizarea instanței, întrucât este făcută cu încălcarea unor dispoziții legale esențiale.

Faptul că actul de sesizare a instanței a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei în aceeași zi în care a fost redactat nu are relevanță în cauză, nefiind afectată legalitatea acestuia, iar actul procesual prin care se verifică nu este ordonanța, astfel cum a susținut inculpatul. Verificarea sub aspectul legalității și temeiniciei se realizează de către procurorul ierarhic superior în aceeași zi, după redactarea rechizitoriului, sau în zilele următoare, iar dovada acestei verificări rezultă din semnarea actului de sesizare a instanței, pe prima pagină.

Conchizând, cu privire la aspectul analizat, având în vedere că art. 328 alin. (1) din C. proc. pen. nu prevede un termen în care procurorul ierarhic superior este obligat să verifice legalitatea și temeinicia rechizitoriului și nici actul prin care trebuie realizată verificarea, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a constatat că rechizitoriul în cauză cuprinde mențiunea "verificat sub aspectul legalității și temeiniciei", mențiune făcută de către procurorul șef serviciu, fiind astfel respectate dispozițiile legale.

Cu privire la legalitatea sesizării din perspectiva exigențelor de claritate a acuzației, în analiza cererilor și excepțiilor formulate sub acest aspect (critica fiind invocată de către ambii inculpați), judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a avut în vedere atât cerințele de conținut al rechizitoriului, explicit prevăzute de art. 328 din C. proc. pen., cât și regulile cu valoare de principiu care se desprind din jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, judecătorul de cameră preliminară a reținut că exigențele de descriere a acuzațiilor sunt îndeplinite atunci când circumstanțele de timp, loc și modalitate de comitere sunt indicate, în cuprinsul actului de sesizare, cu o precizie suficientă pentru a permite acuzatului să înțeleagă, cu exactitate, conținutul factual, obiectiv, al fiecărei învinuiri aduse.

Tot astfel, indicarea probelor și a mijloacelor de probă care susțin teza acuzației presupune trimiteri explicite și punctuale atât la elementele factice care au fundamentat concluzia procurorului că există o faptă prevăzută de legea penală, comisă cu vinovăția cerută de lege de către persoana inculpată, cât și la mijloacele de probă prin intermediul cărora au fost obținute aceste elemente.

Întinderea acestor trimiteri sau explicații depinde de particularitățile cauzei, fără a fi necesar ca orice afirmație a organului judiciar să fie însoțită de precizarea elementelor de probă care au fundamentat-o.

Este însă esențial ca rechizitoriul să indice suportul probator - direct ori indirect - al elementelor esențiale, obiective și subiective, circumscrise conținutului legal al infracțiunii, astfel încât acuzatul să poată înțelege, cât mai exact, baza probatorie a acuzației și, eventual, în deplină cunoștință de cauză, să o poată contesta în faza judecătii.

În speță, contrar susținerilor inculpaților, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a constatat că rechizitoriul nr. x/2014 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova se conformează integral acestor exigențe, cuprinzând o descriere explicită a tuturor circumstanțelor în care se presupune că inculpații au comis faptele deduse judecătii, prin indicarea punctuală a elementelor de timp sau loc de comitere și a calității în care au acționat.

Analizând punctual cererea inculpatului B. sub acest aspect, judecătorul a reținut că actul de sesizare cuprinde o descriere detaliată, în termeni expliți, atât a activităților circumscrise elementului material al infracțiunii de complicitate la folosirea influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite imputate acestuia, cât și a elementelor relevante sub aspect subiectiv ori a probelor care au stat la baza acuzației.

Totodată, judecătorul de cameră preliminară a reținut că, din perspectiva bazei factuale a acuzației aduse inculpatului, dar și a elementelor obligatorii subsumate laturii obiective ori subiective a infracțiunii pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată, rechizitoriul cuprinde o descriere clară a tuturor faptelor sau împrejurărilor de fapt necesare pentru ca inculpatul să înțeleagă pe deplin ce anume i se impută.

Mai exact, aspectele redate în partea expozitivă a rechizitoriului, precum și la capitolul "În drept", relevă că inculpatului i se impută faptul că, în calitate de secretar general coordonator al F. - Filiala Dolj, în perioada ianuarie-ultima decadă a lunii aprilie 2012, l-a ajutat pe inculpatul A. să-și folosească influența și autoritatea, în maniera descrisă anterior, în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de foloase necuvenite în valoare totală de 290.450 RON.

În rechizitoriu se arată perioada săvârșirii faptei (ianuarie - ultima decadă a lunii aprilie 2012), locul - pe raza județului Dolj, prilejul - cu ocazia desfășurării campaniei electorale din anul 2012, iar actele de complicitate sunt descrise la filele nr. x - 65, unde se arată atât forma complicității morale, cât și formele complicității materiale pe care le-ar îmbrăca comportamentul inculpatului.

Totodată, sunt arătate mijloacele de probă atât într-un capitol separat, dar și cu ocazia descrierii situației de fapt reținută de procuror, precum și încadrarea juridică a faptei .

În acest punct al analizei instanța de fond a subliniat că operațiunea de descriere a unor fapte sau situații cu semnificație juridică (subsumată obiectului camerei preliminare și obiectiv cenzurabilă în această fază) este distinctă de operațiunea de interpretare a semnificației juridice a acelor fapte/situații, aceasta din urmă fiind eminent specifică actului de judecată.

O descriere adecvată a faptelor sau împrejurărilor de fapt constituie o cerință nu doar necesară, ci și suficientă pentru a se concluziona în sensul legalității sesizării, clarificarea relevanței juridice a acelor împrejurări neavând semnificația unui criteriu distinct și suplimentar de evaluare din această perspectivă, în procedura de cameră preliminară.

În ceea ce privește modalitatea de descriere a laturii obiective a infracțiunii de complicitate la folosirea influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, judecătorul de cameră preliminară a subliniat, similar constatările sale precedente, că toate coordonatele obiective și subiective în care s-ar fi desfășurat activitatea ilicită imputată inculpatului au fost descrise explicit în cuprinsul părții expozitive a actului de sesizare.

Cu privire la critica inculpatei S.C. D. S.A., referitoare la nedescrierea faptei de complicitate la infracțiunea de spălare de bani, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a constatat că fapta a fost expusă pe larg la capitolul "În fapt", conținutul constitutiv al infracțiunii este descris la filele nr. x - 67 și fapta a fost prezentată prin raportare la textul legal la capitolul "În drept" .

Astfel, procurorul de caz a arătat că fapta inculpatei S.C. D. S.A. constă în achiziționarea de materiale promoționale din fonduri proprii pentru a asigura păstrarea sumelor de bani primite ilegal de la partid.

Este arătată suma pe care S.C. D. S.A. a plătit-o furnizorului său (156.680,20 RON) și suma facturată mai departe beneficiarului (24.873,15 RON), perioada în care a efectuat plățile prin ordin de plată în luna mai 2012, precum și latura subiectivă a infracțiunii, respectiv forma de vinovăție a intenției.

De asemenea, au fost prezentate și mijloacele de plată, din care o parte au fost puse la dispoziție chiar de către inculpată.

Judecătorul de cameră preliminară nu a identificat, prin urmare, vreo încălcare a dispozițiilor legale care limitează conținutul rechizitoriului la "fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală", în înțelesul art. 328 alin. (1) teza I-a din C. proc. pen., de natură a atrage incidența sancțiunii nulității relative, în condițiile prevăzute de art. 282 alin. (1) din C. proc. pen.

Examinând legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, prin prisma cererii formulate de către inculpata S.C. D. S.A., judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a constatat următoarele:

Sub aspectul legalității administrării probelor, făcând trimitere la considerentele expuse în preambulul analizei cererilor și excepțiilor formulate, judecătorul de cameră preliminară a subliniat că verificarea legalității probelor din perspectiva dispozițiilor art. 101-102 din C. proc. pen. implică, în realitate, un examen al legalității actelor procesuale prin care s-a dispus administrarea unui mijloc de probă, respectiv al actelor procedurale prin care acea probă a fost obținută.

Contradicțiile între informațiile furnizate de probele administrate în cauza de față, lipsa de relevanță a acestora pentru clarificarea împrejurărilor cauzei ori semnificația juridică pretins eronată acordată de procuror unora dintre probe sunt chestiuni circumscrise actului propriu-zis de judecată și care nu pot fi cenzurate în camera preliminară.

Referitor la încălcarea dreptului la apărare prin faptul că organele de urmărire penală au efectuat întreaga urmărire penală și au administrat probele înainte de a începe formal urmărirea penală împotriva inculpatei, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte a reținut că, în conformitate cu dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din C. proc. pen., determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, atunci când asistența juridică este obligatorie. În cauză, s-a constatat că nu este incident niciunul dintre cazurile de asistență juridică obligatorie a inculpatei, cazuri prevăzute, în mod expres și limitativ, de dispozițiile art. 90 din C. proc. pen.

Conform art. 89 alin. (1) din C. proc. pen., suspectul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de avocat în tot cursul urmăririi penale, iar organele judiciare sunt obligate să îi aducă la cunoștință acest drept.

Pe de altă parte, judecătorul de cameră preliminară a constatat că inculpata se raportează, în mod greșit, la prevederile art. 281 alin. (1) lit. e) din C. proc. pen., care reglementează un caz de nulitate absolută aplicabil în ipoteza încălcării dispozițiilor privind prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea este obligatorie potrivit legii or, în prezenta cauză, prezența inculpatei la efectuarea urmăririi penale nu era obligatorie.

Critica inculpatei este neîntemeiată, de vreme ce, atât aceasta, cât și coinalpatul C. au avut aceeași apărători, avocați care au avut acces la dosarul cauzei, anterior dobândirii calității de suspect de către S.C. D. S.A.

În consecință, la data de 18.12.2017, când inculpatei persoană juridică i-a fost adusă la cunoștință calitatea de suspect, apărătorii cunoșteau dosarul și aveau posibilitatea să formuleze cereri de probe sau să invoce diverse cereri și excepții.

Având în vedere modalitatea de desfășurare a urmăririi penale, reținând că apărătorii inculpatei au avut acces la dosar anterior audierii, în calitate de suspect, a coinalpatului C., la data de 06.12.2017, dar și că inculpatei i-au fost solicitate anumite documente încă din data de 10.10.2017, s-a constatat că apărătorii au avut timpul necesar adoptării unei strategii de apărare, atât pentru inculpatul C., cât și pentru inculpata S.C. D. S.A.

Oricum, valorificarea deplină a drepturilor apărării vor putea fi realizate, eventual, în faza de judecată, când inculpata are posibilitatea să solicite audierea nemijlocită și în condiții de contradictorialitate, în ședință publică, a martorilor din faza de urmărire penală, ale căror declarații va înțelege să le conteste, fapt care, corelat cu argumentele ce țin de condițiile nulității anterior expuse, a determinat judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte să constate caracterul nefondat al cererii formulate.

Prin urmare, cât timp inculpata nu a precizat dispozițiile legale a căror pretinsă încălcare s-ar circumscrie unei nulități relative, conform art. 282 alin. (1) din C. proc. pen., iar judecătorul de cameră preliminară nu a identificat neregularități sancționabile cu nulitatea relativă sau absolută, cererea de excludere a probelor este neîntemeiată. Aceasta în condițiile în care, excluderea unor probe poate surveni doar ca efect al constatării unei încălcări a legii și a unei vătămări dovedite de cel care o invocă (în cazul nulității relative) ori pentru motive restrictive de nulitate absolută, niciuna dintre aceste cerințe nefiind însă îndeplinite în speță.

Niciuna dintre susținerile anterior enumerate nu pun în lumină motive de nelegalitate a actelor procesuale sau procedurale obiectiv cenzurabile în procedura de cameră preliminară.

În faza de cercetare judecătorească, luând act de împrejurarea că, în conformitate cu dispozițiile art. 374 alin. (7) din C. proc. pen., se contestă declarațiile tuturor martorilor din rechizitoriu, Înalta Curte a admis solicitarea formulată de către inculpați și reprezentantul Ministerului Public, în sensul audierii nemijlocite a martorilor, în condiții de contradictorialitate și oralitate, în fața instanței de judecată.

Înalta Curte a procedat la ascultarea nemijlocită a inculpaților și a martorilor din rechizitoriu, depozițiile acestora fiind consemnate în procese-verbale separate și atașate la dosarul cauzei. Totodată, instanța a dispus, în conformitate cu dispozițiile art. 383 alin. (2) și art. 383 alin. (3) raportat la art. 100 alin. (4) lit. b) C. proc. pen., renunțarea la o parte dintre martorii indicați în rechizitoriu.

De asemenea, a fost administrată proba cu înscrisuri solicitată de procuror și de inculpați, astfel cum a fost admisă.

Analizând întregul material probatoriu administrat în cauză, Înalta Curte a reținut următoarele:

1. Cu privire la cererea inculpaților A. și B. de constatare a intervenirii prescripției generale a răspunderii penale pentru infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, Înalta Curte a apreciat-o neîntemeiată.

Cu ocazia dezbaterilor pe fondul cauzei, apărătorii inculpaților A. și B. au susținut, în esență, că decizia Curții Constituționale nr. 297/26 aprilie 2018 este o decizie de neconstituționalitate pură și simplă și, ca atare, consecința practică este dispariția termenului de prescripție specială. Or, dispărând termenul de

prescripție specială, nu se poate constata decât faptul că, la acest moment, a intervenit prescripția generală a răspunderii penale, în ce privește infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, ca și cauză care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale.

Inculpatul A. a susținut și că nu există acele trei momente, de care se face vorbire în rechizitoriu, la care acesta să-și fi folosit influența și autoritatea, ci există numai un singur moment, și anume, toamna anului 2010, când în Biroul Politic Județean s-a votat un set de criterii la care a referit și care este descris în memoriul și în declarația inculpatului, primul dintre aceste criterii fiind criteriul financiar. S-a mai arătat că, ceea ce urmează și ceea ce descriu martorii vizează o altă decizie a Biroului Politic Județean, ulterioară stabilirii bugetului de campanie electorală și a cuantumului "X", însă decizia "mamă", decizia primară care stă la baza celei votate ulterior, de stabilire a cuantumului "X", este decizia adoptată în toamna anului 2010, prin care Biroul Politic Județean al F. a decis instituirea unui criteriu financiar pentru susținerea cheltuielilor de campanie, precum și pentru susținerea criteriilor curente.

Înalta Curte a constatat că, prin actul de sesizare a instanței, s-a reținut în sarcina inculpaților A. și B. săvârșirea infracțiunii în forma continuă succesivă, motivat de faptul că "întreaga activitate descrisă se circumscrie unei activități unice de folosire a influenței și autorității, în baza aceleiași rezoluții infracționale, iar întinderea în timp a acestei activități este o consecință naturală a modului în care a fost conceput și s-a derulat planul infracțional, fără a fi de natură să influențeze caracterul unitar al infracțiunii" .

"Din modul în care s-a realizat activitatea materială descrisă, s-a constatat că aceasta se prezintă sub forma unei infracțiuni continue succesive, în activitatea infracțională intervenind întreruperi determinate de specificul și natura actelor de executare a infracțiunii fără însă să afecteze unitatea de infracțiune, care s-a epuizat în ultima decadă a lunii aprilie 2012" .

Din acest punct de vedere, Înalta Curte a reținut că unitatea naturală colectivă de infracțiune există atunci când, prin mai multe acte care se unesc într-o singură acțiune, se produce un singur rezultat și, în consecință, o singură infracțiune.

O acțiune cuprinde mai multe acte atunci când actele respective sunt executate în mod continuu, adică printr-un proces execuțional unic.

Pentru ca acțiunea să cuprindă mai multe acte trebuie ca între acestea să nu existe întreruperi sau intervale de timp, care să fie nefirești în raport de natura infracțiunilor.

Infracțiunea de pericol incriminată prin dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 se consumă în momentul în care persoana acuzată și-a folosit influența și autoritatea în scopul de a obține un folos necuvenit, indiferent dacă foloasele au fost sau nu obținute.

Or, având în vedere modalitatea de comitere a faptei reținute în rechizitoriu, s-a constatat că există și un moment al epuizării, al încetării acțiunii, în conformitate cu dispozițiile art. 154 alin. (2) teza a II-a din C. pen., respectiv, art. 122 alin. (2) teza a II-a din C. pen. din 1969, de la data încetării acțiunii începând să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale.

Revenind la cauza de față, Înalta Curte a reținut depoziția martorului G. dată la 08 mai 2017, în faza de urmărire penală, din cuprinsul căreia rezultă că, după câteva zile de la ședința de la Ghercești din 19 aprilie 2012 (care a avut loc într-o zi de joi), a fost contactat de inculpatul A., care i-a dat întâlnire, în aceeași zi, într-o stație de alimentare combustibil situată la periferia municipiului Slatina, unde i-a propus funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean, propunere pe care a acceptat-o pe loc, anunțându-l, în prealabil, pe A. că nu dispunea în acel moment de întreaga sumă, iar acesta din urmă i-a spus "bine".

Prin urmare, în 27 aprilie 2012 și-a dat demisia din funcția de director al H. Dolj și a achitat o prima tranșă de 54.800 RON ("după câteva zile, dar înainte de a se depune candidatura la Consiliul Județean"), pentru a fi susținut în ocuparea acestei funcții de vicepreședinte, neavând întreaga sumă de 64.800 RON

(faptul achitării sumei de 54.800 RON rezultă atât din această depoziție - fila nr. x, paragraf 2, cât și din înscrisul olograf pus la dispoziția organului de urmărire penală din proprie inițiativă).

La fila nr. x din cuprinsul declarației, martorul G. specifică în mod clar faptul că "în situația în care nu aș fi fost propus pentru desemnarea ca vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj și susținut politic în acest sens, nu aș fi achitat suma de 64.800 RON, ca și contribuție la cheltuielile de campanie".

În fața instanței de fond, la termenul din 14 martie 2019, martorul și-a menținut integral declarația dată în faza de urmărire penală.

Depoziția martorului în sensul că influența inculpatului A. asupra sa a fost exercitată ulterior ședinței de la Ghercești (la câteva zile), a fost coroborată cu următoarele mijloace de probă:

- declarațiile martorilor I. și J. și ale inculpatului C. din care rezultă că aceștia, împreună cu K., L. și alții, i-au solicitat lui A., cu ceva timp înainte de ședința de la Ghercești, să nu îl nominalizeze pe inculpatul B. ca vicepreședinte al Consiliului Județean, așadar membrii Biroului Politic Teritorial aveau cunoștință de faptul că primul inculpat intenționa să-l nominalizeze pe cel de-al doilea;

- declarația martorului M., care a arătat că a fost chemat de inculpatul A., la Ghercești, în data de 19 aprilie 2012 cu 10 minute înainte de începerea ședinței și i-a propus funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean amintindu-i că "X" -ul este 65.000 RON, însă martorul a refuzat în mod "ferm" propunerea întrucât nu dispunea de această sumă.

În concluzie, s-a constatat că, la data desfășurării ședinței de la Ghercești, inculpatul A. nu își exercitase încă influența asupra martorului G., întrucât, la acel moment, dorea să îl propună ca vicepreședinte pe martorul M., acesta fiind și motivul pentru care în ședința de la Ghercești nu a fost nominalizat vicepreședintele Consiliului Județean, în condițiile în care M. l-a anunțat că nu dispunea de acea sumă de bani și l-a refuzat.

Având în vedere că data săvârșirii infracțiunii continue (succesive) este data epuizării, a încetării acțiunii, astfel cum s-a arătat mai sus, termenul de prescripție specială a răspunderii penale se calculează prin raportare la dublul termenului de prescripție generală (2 x 5 ani), așa cum prevede art. 155 alin. (4) din C. pen. actual și cum prevedea și art. 124 din C. pen. din 1969 (modificat prin Legea nr. 63/2012 publicată la data de 19 aprilie 2012 și intrată în vigoare "la trei zile de la publicare", adică sâmbătă 21 aprilie 2012), în vigoare la data săvârșirii faptei.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legile și ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau la o dată ulterioară prevăzută în textul lor. Termenul de 3 zile se calculează pe zile calendaristice, începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României (19 aprilie 2012), și expiră la ora 24:00 a celei de-a treia zi de la publicare (21 aprilie 2012).

Or, în cauză, Legea nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea C. pen. al României și a Legii nr. 286/2009 privind C. pen. a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 258 din 19 aprilie 2012 și nu a avut prevăzută în textul ei o dată ulterioară de intrare în vigoare.

Prin urmare, s-a reținut că Legea nr. 63/2012 a intrat în vigoare la data de 21 aprilie 2012, iar potrivit art. I pct. 3, articolul 124, referitor la prescripția specială, se modifică și va avea următorul cuprins: "Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată".

În altă ordine de idei, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, prin Decizia nr. 297/26 aprilie 2018 a Curții Constituționale a României, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25 iunie 2018, a fost admisă

excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din C. pen., este neconstituțională.

În considerentele deciziei, Curtea a constatat că "dispozițiile art. 155 alin. (1) din C. pen. instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite" (paragraful 30).

Totodată, a constatat că "soluția legislativă anterioară, prevăzută la art. 123 alin. (1) din C. pen. anterior, îndeplinea condițiile de previzibilitate impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat" (paragraful 34).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat cu valoare de principiu că forța obligatorie care însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care acesta se sprijină (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1/1995, publicată în Monitorul Oficial nr. 16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 256 din 18 aprilie 2012, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 71 din 29 ianuarie 2014).

Prin Decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale nu s-a constatat numai neconstituționalitatea soluției legislative care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din C. pen., ci instanța de contencios constituțional a oferit o interpretare sintagmei respective prin trimiterea făcută la reglementarea din cuprinsul art. 123 alin. (1) din C. pen. anterior care prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat suspectului sau inculpatului, statuând, astfel, că în această interpretare legea este previzibilă.

Așadar, Curtea Constituțională nu a apreciat în sensul că nu mai există instituția prescripției speciale a răspunderii penale și actele de procedură întrerupătoare de prescripție, ci a statuat că norma trebuie aplicată în raport cu prevederile art. 123 alin. (1) din C. pen. anterior.

Astfel, în paragraful 24 din Decizia precitată s-a statuat că "întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale devine eficientă, producându-și efectele, într-o manieră completă, doar în condițiile existenței unor pârghii legale de încunoaștințare a persoanei în cauză cu privire la începerea unui nou termen de prescripție. Or, o astfel de procedură de aducere la cunoaștință poate consta tocmai în comunicarea acelor acte efectuate în cauză, ce au ca efect curgerea unui nou termen de prescripție a răspunderii penale".

Dacă s-ar fi urmărit declararea în integralitate a neconstituționalității textului legal, Curtea s-ar fi exprimat în acest sens, având la îndemână o serie de alte moduri de formulare a dispozitivului; acesta fiind considerentul pentru care s-a apreciat că intenția Curții nu a fost de a declara neconstituțională întreaga normă de la art. 155 alin. (1) din C. pen., ci de a "extrage" sintagma neconstituțională, menținând în rest textul legal, cu mențiunea că a trasat legiuitorului pozitiv obligația reglementării acestei chestiuni.

Efectele Deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale a României au influență asupra dispozițiilor art. 5 din C. pen. privind aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei, organul judiciar având atributul să identifice dacă, până la împlinirea termenului general al prescripției răspunderii penale, a fost îndeplinit un act care, potrivit legii, trebuia comunicat suspectului sau inculpatului, cu posibilitatea aplicării dispozițiilor privind întreruperea cursului prescripției și a celor ce reglementează prescripția specială a răspunderii penale, situație în funcție de care se stabilește legea penală mai favorabilă.

Pornind de la aceste considerații de ordin teoretic și raportat la limitele de pedeapsă ale infracțiunii deduse judecății, s-a constatat că termenul general al prescripției răspunderii penale este de 5 ani și nu s-a împlinit mai înainte de a fi întrerupt prin acte care trebuie comunicate suspectului sau inculpatului.

Astfel, s-a reținut că prin ordonanța nr. 362/P/2014 din 06.01.2015 s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză cu privire la săvârșirea infracțiunii prev. de art. 13 din Legea 78/2000, reținându-se că în cursul anului 2012 A., deputat în Parlamentul României uzând de această calitate și de cea de președinte al organizației județene Dolj a F., a pretins și primit, prin intermediul lui B. și C., câte 16.000 RON de la fiecare dintre membrii organizației care doreau să fie nominalizați pe lista persoanelor desemnate a participa la alegerile locale din anul 2012 pentru o funcție de consilier județean sau pentru susținerea în vederea ocupării unui post de director în cadrul instituțiilor publice din județul Dolj .

Astfel, prin ordonanța nr. 87/P/2014, din data de 07.04.2017, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de A., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și față de B., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 48 din C. pen. combinat cu art. 13 din Legea nr. 78/2000, dată de la care, cei doi au dobândit calitatea de suspect, în conformitate cu dispozițiile art. 305 alin. (3) teza I-a din C. proc. pen. .

Așadar, termenul de prescripție generală a răspunderii penale pentru inculpații A. și B. a fost întrerupt, situație în care prescripția răspunderii penale se stabilește raportat la termenul de prescripție specială a răspunderii penale, analizat mai sus.

Pe de altă parte, Înalta Curte a reținut că, în Monitorul Oficial al României nr. 334 din 02 mai 2019, s-a publicat decizia nr. 5/2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 174, cu referire la art. 154 alin. (2) teza I-a din C. pen. Astfel, instanța supremă a stabilit că, în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp, prin data săvârșirii infracțiunii și data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale se înțelege momentul apariției primei pagube ori al obținerii primului folos necuvenit.

Înalta Curte a constatat că decizia sus menționată nu este incidentă în cauză deoarece se referă la momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în ipoteza infracțiunilor simple de rezultat, și nu în ceea ce privește infracțiunile de pericol, cum este cazul infracțiunii deduse judecății, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

2. Pe fondul cauzei, examinând întregul material probatoriu administrat în cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești în fond Înalta Curte, secția penală a reținut următoarele:

2.1. În ceea ce privește infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, reținută în sarcina inculpatului A., respectiv complicitate la această infracțiune, reținută în sarcina inculpatului B.:

În data de 12 iunie 2012 au avut loc alegeri locale și, în acest sens, pentru Consiliile Județene, F. și-a desemnat candidați pe listă comună în cadrul N., alianță politică electorală constituită între O. și Alianța de Centru Dreapta - F. - P. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 286), numărul de locuri care trebuia să revină fiecărei formațiuni politice pe lista de consilieri fiind stabilit proporțional cu rezultatele sondajelor de opinie efectuate la nivel județean.

În ceea ce privește județul Dolj, conform algoritmului politic O. urma să propună 28 candidați pe lista comună privind alegerile pentru Consiliul Județean Dolj, iar F. 16 candidați.

Totodată, O. urma să desemneze persoanele care vor ocupa, după alegeri, funcțiile de președinte al Consiliului Județean Dolj și una dintre cele două funcții de vicepreședinte, iar F. persoana care va ocupa cealaltă funcție de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj.

Potrivit Protocolului de funcționare al N., în cadrul campaniei comune, bugetul campaniei electorale se constituie prin aport în proporție de 25% al candidatului pentru postul de primar, respectiv de președinte al Consiliului Județean, 25% al partidului din rândul căruia provenea candidatul pentru postul de primar, respectiv de președinte al Consiliului Județean, celelalte 50% constituindu-se prin aportul partidelor proporțional cu ponderea pe lista de consilieri.

În județul Dolj au existat liste comune, conform protocolului sus menționat, pentru alegerile primarului și consilierilor locali de la nivelul municipiului Craiova și pentru alegerile președintelui Consiliului Județean și ale consilierilor județeni, în celelalte circumscripții electorale partidele din alianță prezentând candidaturi proprii a căror campanie electorală a fost susținută din alte surse decât cele alocate candidaturilor comune.

Inculpatul A. a fost ales în funcția de președinte al Filialei F. Dolj la Conferința Teritorială din data de 06.06.2010 (dosar de urmărire penală, fila nr. x), exercitând mandatul până în luna februarie a anului 2016, când a demisionat.

La momentul alegerii în această funcție, precum și la data comiterii faptelor ce fac obiectul cauzei, inculpatul A. îndeplinea și funcția de vicepreședinte al F., fiind și deputat în Parlamentul României (curriculum vitae depus la dosarul de urmărire penală, filele nr. x - 208) și, totodată, perceput ca o persoană influentă la vârful partidului, a doua persoană ca importanță în ierarhia de partid, conform depozițiilor martorilor audiați în cauză.

După alegerea sa în funcția de președinte al Filialei F. Dolj, A. l-a desemnat în funcția de secretar general al organizației pe inculpatul B., perceput ca fiind persoana de încredere a președintelui, care aducea la îndeplinire deciziile acestuia din urmă și îl substituia, atunci când lipsea de la ședințele Biroului Politic Teritorial, birou compus din 28 de membri.

În perioada ianuarie - martie 2012, având în vedere că era an electoral (urmau alegeri locale și parlamentare), inculpatul A. a convocat mai multe ședințe ale Biroului Politic Teritorial, în cadrul cărora a solicitat propunerea de soluții privind finanțarea campaniei electorale pentru alegerile locale din vara anului 2012. Întrucât nu au existat propuneri, inculpatul a invocat faptul că se impun discuții pentru stabilirea unor criterii și condiții în vederea includerii pe listele de candidați pentru Consiliul Județean a membrilor de partid care doreau să ocupe funcția de consilier județean.

În condițiile în care, la acel moment, la nivelul organizației, se cunoșteau deja numele persoanelor interesate să candideze pentru a ocupa un loc în Consiliul Județean, inculpatul A. a precizat membrilor Biroului Politic Teritorial că întocmirea listelor de candidați este o problemă delicată, exprimându-și opinia că cei care doresc să candideze pentru un loc pe listă pentru alegerile locale, trebuie să sprijine financiar campania electorală prin plata unor contribuții individuale.

Această propunere a inculpatului A. a iscat discuții contradictorii între membrii Biroului Politic Teritorial, unii dintre aceștia exprimându-și nemulțumirea cu privire la plata unor sume de bani pentru a obține un loc eligibil pe lista de candidați pentru alegerile locale din partea F. Dolj.

Propunerea președintelui a fost adoptată de Biroul Politic Teritorial, deși până la acel moment, în cadrul partidului, pentru desemnarea candidaților, singurul criteriu avut în vedere era cel al votului membrilor organizației și se raporta la calitatea activității și la vechimea în cadrul partidului, la pregătirea și experiența profesională, etc.

În cadrul acestei ședințe și în ședințele ce au urmat, inculpatul A. a pus în discuție și susținerea politică a unor membri de partid pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul instituțiilor descentralizate din județul Dolj, precizând că și pentru ocuparea acestor funcții sunt valabile aceleași condiții, ca și cele impuse pentru desemnarea pe listele de candidați pentru alegerile locale, respectiv activitatea desfășurată în partid și plata unei contribuții financiare.

Inculpatul A. a precizat că acea contribuție financiară va porni de la o valoare de referință, pe care a intitulat-o "X" și care consta în suma de 16.400 RON, corespunzătoare ocupării unui loc pe listele de vot prin care urma să fie desemnați candidații F. pentru Consiliul Județean, valoare care se multiplica în funcție de importanța postului de care era interesat cel care dădea suma de bani și de momentul la care acesta se hotăra să remită banii.

În concret, inculpatul A. a comunicat că, dacă cei interesați să ocupe o funcție de conducere nu vor remite valoarea de referință "X" până la începerea campaniei electorale pentru alegerile locale, pentru a mai putea ocupa funcția pe care și-o doreau trebuiau să remită dublul sumei între alegerile locale și parlamentare, respectiv triplul sumei după alegerile parlamentare, în timp ce persoanele care nu erau membri ai Biroului Politic Teritorial urmau, după acest moment, să remită de patru ori valoarea de referință "X".

În acest sens, au fost avute în vedere depozițiile martorilor L., Q., R., S., M., K., T., I., J., U., G., V., W., X., Y., Z. (declarație din 08 mai 2017 luată în cursul urmăririi penale) și AA.

Din cuprinsul acestor declarații de martori instanța de fond a reținut că rezultă, cu certitudine, că inculpatul A., cu sprijinul inculpatului B., folosindu-și atribuțiile statutare de președinte și influența reală în cadrul partidului asupra membrilor Biroului Politic Teritorial (birou care, potrivit atribuțiilor enumerate mai sus, aprobă lista candidaților), a pretins sume de bani celor care doreau să candideze, pentru a se afla pe listele ce urmau a fi supuse votului Biroului Politic Teritorial în vederea definitivării listei finale cu care F. Dolj urma să se înscrie la alegerile locale, alături de reprezentanții O., sub sigla N.

Astfel, martorii au arătat că în cadrul ședințelor organizate pentru pregătirea campaniei electorale din iunie 2012 A. și B. au expus modalitatea în care se vor constitui listele cu candidații pentru Consiliul Județean și, de asemenea, s-a pus în discuție ca cei care își doresc o funcție de conducere în instituțiile publice descentralizate să-și manifeste această intenție în timp util.

Totodată, s-a menționat că persoanele care își manifestă intenția de a candida la o funcție de consilier județean ori să ocupe o funcție de conducere, trebuie să contribuie cu o sumă de bani la susținerea campaniei electorale, iar ca și valoare de referință a contribuției a fost menționată sintagma "X", echivalentul acestei valori de referință fiind stabilit de către cei doi membri ai prezidiului la suma de 16.400 RON.

Martorii au susținut că acest criteriu a reprezentat un element de noutate, la campaniile electorale anterioare nefiind luat în calcul.

Odată aduse la cunoștință aceste criterii generale, discuțiile privind suma exactă cu care trebuia să contribuie persoanele interesate erau purtate individual, cu fiecare doritor în parte, de către A. și B.

Practic, eventualii doritori ai unei astfel de funcții se adresau inițial lui B., care stabilea condițiile de eligibilitate într-o astfel de funcție" .

Similar, martora K. a arătat că sintagma "un X" a fost folosită pe parcursul ședinței din aprilie 2012 de către A. sau B., în contextul explicațiilor privind coeficientul suplimentar care a reprezentat noutatea acestor alegeri și în funcție de care s-a stabilit ordinea finală pe lista de candidați.

Martora a precizat că, în cadrul unei ședințe din luna aprilie 2012, în care principalul punct pe ordinea de zi și probabil și singurul era finalizarea ordinii candidaților pe lista de consilieri județeni, inculpatul A. a adus la cunoștința membrilor Biroului Politic Permanent că, pe lângă criteriul votului pentru stabilirea ordinii pe listele de consilieri județeni, se mai adaugă un criteriu suplimentar care constituia un atribut exclusiv al președintelui, criteriu ce se referea la eventuale contribuții bănești la campania electorală ale candidaților înscriși pe listă sau ale unor susținători ai acestora, care se vor cuantifica în puncte și care vor constitui un procent de 25% din ponderea locului stabilit pe listă (declarație din 18 ianuarie 2017 dată

în cursul urmăririi penale, filele nr. x - 8, depoziție menținută și în fața instanței, la termenul din 29 octombrie 2018).

În același sens a declarat și martorul T., atât în cursul urmăririi penale - declarație din 02 mai 2017, filele nr. x - 9 -, cât și în faza de cercetare judecătorească - declarație din 14 februarie 2019 -, acesta precizând că, în cadrul unei ședințe de la începutul anului 2012, președintele A. a comunicat că, cei care doresc să se regăsească pe lista de candidați la Consiliul Județean Dolj, să achite o anumită sumă de bani, respectiv 16.200 RON, ca și contribuție pentru susținerea campaniei electorale. A arătat martorul că acest criteriu financiar era unul nestatutar și nu li s-a oferit o explicație cu privire la construcția unui eventual buget de campanie, în condițiile în care, în cadrul altor campanii, se puseseră în discuție și li se prezentase punctual cum s-a construit bugetul de campanie (cheltuieli cu materiale publicitare scrise sau în presă, panouri stradale, afișe electorale, achiziții de materiale promoționale).

În continuare, martorul a arătat că președintele A. a evocat faptul că acest criteriu financiar, denumit de către inculpat "X", trebuie îndeplinit și de către cei care își doreau obținerea sprijinului politic pentru o funcție de conducere în instituțiile publice deconcentrate, dar și de către parlamentarii în funcție.

În ședințele premergătoare campaniei electorale, a mai arătat martorul, președintele A. a precizat că persoana care dorește să fie desemnată pentru ocuparea funcției de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj trebuie să achite o sumă egală cu de patru ori valoarea "X".

Aspecte similare au relatat, în ambele faze procesuale, și martorii W. (declarații din 27 aprilie 2017 și 31 ianuarie 2019); U. (declarații din 28 aprilie 2017 și 14 februarie 2019); V. (declarații din 02 mai 2017 și 14 martie 2019); X. (declarații din 04 aprilie 2017 și 10 decembrie 2018); G. (declarații din 08 mai 2017, 08 decembrie 2017 și 14 martie 2019); Y. (declarații din 18 mai 2017, 08 decembrie 2017 și 11 aprilie 2019); AA. (declarații din 10 mai 2017 și 14 martie 2019) și J. (declarații din 01 februarie 2017 și 12 noiembrie 2018).

Din relatările martorilor expuse mai sus a rezultat și că, persoane din cadrul Filialei Județene F. Dolj F., interesate fie de funcția de consilier județean, fie de funcții de conducere în instituții publice deconcentrate, au avut discuții personale cu A. și/sau B., în cadrul cărora au stabilit contribuția financiară în funcție de locul/ poziția pe care intenționau să o ocupe.

Cele mai multe dintre aceste persoane au achitat sumele respective de bani anterior ședinței Biroului Permanent Teritorial în care s-a decis lista finală de candidați, ședință care a avut loc în data de 19 aprilie 2012 într-un local public din comuna Ghercești, județul Dolj, dintre membrii biroului lipsind doar vicepreședintele organizației județene, inculpatul C., care era plecat în afara țării.

Potrivit depozițiilor martorilor - membrii ai Biroului Permanent Teritorial -, ședința a avut un singur punct important pe ordinea de zi, respectiv finalizarea listei candidaților la alegerile pentru Consiliul Județean.

La începutul ședinței respective, inculpatul A. a anunțat că, pe lângă criteriul votului, pentru stabilirea ordinii pe listele de consilieri județeni, se va adăuga un criteriu suplimentar, care este atributul său exclusiv, acela ca președintele să poată exercita suplimentar zece voturi pe lângă fiecare vot al fiecăruia dintre membrii biroului.

În acest sens s-au apreciat a fi relevante declarațiile martorilor U. (declarația dată în cursul urmăririi penale la 28 aprilie 2017, filele nr. x - 7, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 14 februarie 2019), T., (declarația dată în cursul urmăririi penale, fila nr. x și menținută în fața instanței de fond la termenul de judecată din data de 14 februarie 2019), I. (dosar de urmărire penală, fila nr. x), K. (declarații la datele de 18 ianuarie 2017 și 29 octombrie 2018).

Această situație a condus la denaturarea rezultatului votului exprimat de membrii Biroului Politic Județean - Filiala F. Dolj în sensul că, candidații care în urma votului s-au regăsit pe poziții neeligibile, prin aplicarea ponderii de 25% de către A. pentru votul său, au urcat pe poziții eligibile.

Unul dintre candidații care a beneficiat de acest sistem nestatutar de vot a fost V., care a urcat pe o poziție eligibilă în listă, dar și S., care a ocupat locul I în lista candidaților la Consiliul Județean.

În această conjunctură, martorii au apreciat că forța mai mare a votului exprimat de A. a influențat în mod covârșitor rezultatul votului exprimat de membrii Biroul Politic Județean - Filiala F. Dolj, în acest fel susnumitul putând în mod efectiv să-și exercite influența politică în stabilirea persoanelor care urmau să se regăsească pe locuri eligibile.

Conform declarațiilor martorilor audiați în cauză, înainte de a se finaliza lista de candidați, inculpatul A. a cerut secretarului coordonator B. să dea citire listei cu membri de partid care nu achitaseră la zi cotizația către partid, iar cei care intenționau să candideze, au fost invitați să-și achite cotizațiile, conform prevederilor statutare, fiind emise în acest scop chitanțe, de către martora BB., care încasa cotizațiile.

Inculpatul A. a cerut, de asemenea, celor care intenționau să candideze, dar nu achitaseră valoarea de referință "X", să achite sumele de bani în ședință secretarei BB.

Cei care s-au conformat cerinței inculpatului A. au fost următorii martori:

- 1. CC. a achitat suma de 16.250 RON secretarei BB., care l-a notat pe o listă, pe care a văzut că mai erau înscrise și alte nume, fără să fi primit chitanță sau să fi completat un contract de donație cu privire la suma de bani remisă. (dosar de urmărire penală, filele nr. x).

Martorul a arătat că "achitarea acestei sume se constituia într-o condiție pentru înscrierea pe listele de candidați la Consiliul Județean Dolj, respectiv pentru obținerea susținerii politice în vederea ocupării unei funcții de conducere în instituțiile publice deconcentrate" .

- 2. W., reprezentantul Organizației de Tineret a F. Dolj a achitat suma de 5.000 RON, reprezentând diferența până la suma totală de 12.000 RON, din care 7.000 RON fuseseră predați la o dată anterioară martorei BB., la sediul partidului, fără să fi primit chitanță sau să fi completat un contract de donație cu privire la suma de bani remisă.

Cu privire la cuantumul sumei ce-i fusese stabilit pentru a i se permite să candideze, martorul a declarat, (...) ulterior, mi s-a transmis de conducerea Filialei Județene F. Dolj, de către A. sau B., nu îmi mai amintesc exact care dintre cei doi, (...) că s-a hotărât ca reprezentantul Organizației de Tineret să achite o valoare "X" diminuată la suma de 12.000 RON, pentru a îndeplini astfel condiția necesară pentru înscrierea pe o poziție eligibilă în lista candidaților la Consiliul Județean" (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

- 3. DD. a achitat suma de 16.100 RON, fără să fi fost emis vreun înscris privind această sumă. Martorul a relatat împrejurările în care a remis banii pentru a cumpăra o funcție de director, susținând că a achitat contribuția la campania electorală optând pentru un post de director într-o instituție descentralizată. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 83).

- 4. M. a achitat suma de 5.000 RON inculpatului B. pentru a putea candida pe listele N. la alegerile pentru Consiliul Județean. Știa că doar șase dintre candidații înscriși în competiția din 19.04.2012 puteau ocupa un loc eligibil pe listele N. la alegerile din vara anului 2012 conform algoritmului politic.

Întrucât în urma votului s-a situat pe poziția 8, ce i-ar fi adus o poziție neeligibilă pe listele N., deducând că nu se avusese în vedere activitatea politică desfășurată în cadrul organizației, ci doar dimensiunea contribuției bănești, ca și criteriu dominant pentru formarea deciziei președintelui A., al cărui vot multiplu decidea asupra formei finale a listei de candidați, martorul a hotărât să-i ceară inculpatului B. să-i restituie banii. Inițial inculpatul a refuzat, motivând că trebuie să ceară aprobarea președintelui, însă în cele din urmă a cedat insistențelor, restituind suma de 5.000 RON.

În aceeași seară martorul și-a dat demisia din funcția de vicepreședinte al Biroului Permanent Teritorial, gest apreciat de inculpații A. și B. ca iresponsabil.

Martorul M. a relatat și faptul că inculpatul A. i-a cerut să accepte desemnarea ca vicepreședinte a Consiliului Județean Dolj în schimbul sumei de 65.000 RON, propunere pe care a refuzat-o:

"În ziua în care urma să aibă loc ședința, am fost contactat telefonic de A., care mi-a cerut să mă prezint la locația respectivă cu 10 minute înainte de începerea ședinței pentru că dorea să avem o discuție privată. M-am conformat acestei solicitări, am mers la locația respectivă, unde am văzut că deja se adunaseră membrii Biroului Politic Permanent al Organizației Județene a F. Dolj și împreună cu A. ne-am retras într-un colț al sălii de ședință. A. m-a întrebat dacă sunt interesat în ocuparea funcției de vicepreședinte al Consiliului Județean, i-am dat un răspuns afirmativ și totodată l-am întrebat care este valoarea X-ului, pentru a fi eligibil. A. mi-a spus că pentru a accede în această funcție "X-ul" este de aproximativ 65.000 RON din câte îmi amintesc, sumă cu care eu trebuia să contribui la cheltuielile de campanie.

Răspunsul meu a fost ferm, în sensul că nu dispun de această sumă, care mi s-a părut exorbitantă ..." (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

- 5. I. (declarații din 03 februarie 2017 și 12 noiembrie 2018) și J. (declarații din 01 februarie 2017 și 12 noiembrie 2018) au remis, fiecare, suma de câte 5.000 RON inculpatului B., fără să fi primit vreun document ca dovadă a remiterii banilor. După finalizarea votului (deși ocupaseră locuri eligibile), au solicitat restituirea banilor și și-au dat demisia din Biroul Permanent Teritorial.

Între ședințele din ianuarie - martie 2012 și cea din 19 aprilie 2012, iar în unele cazuri și după aceea, s-au mai remis diverse sume de bani, în scopul obținerii unui post de consilier județean sau a unor funcții de conducere în instituții deconcentrate, de către următorii martori:

- 1. S. - în prezent consilier județean (la al doilea mandat) în cadrul Consiliului Județean Dolj, care își dorea ocuparea unei funcții de consilier județean, motiv pentru care, s-a înscris ca și candidat și, pentru a îndeplini condiția achitării sumei reprezentând "X"-ul, stabilită, de către inculpatul A., pentru această funcție, a predat suma de 16.000 RON sau 16.200 RON, secretarei BB., care l-a notat pe un tabel, însă nu i-a eliberat chitanță pentru suma achitată (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 64, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 14 martie 2019);

- 2. U., în prezent deputat în Parlamentul României, care a declarat că a decis să candideze pentru funcția de consilier județean Dolj și, în acest sens, a plătit, înainte de începerea campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2012, suma de 16.200 RON în numerar (stabilită de către inculpatul A.), la sediul F. Dolj, secretarei BB., care l-a menționat într-un tabel, însă nu a emis chitanță. (dosar de urmărire penală, fila nr. x, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 14 martie 2019);

- 3. V., care a precizat că își dorea să candideze pentru o funcție de consilier județean, întrucât considera că activitatea politică desfășurată îl recomanda pentru această funcție, ca și experiența profesională acumulată. Convingerea sa a fost că, indiferent de aspectele care îl recomandau în mod obiectiv pentru a se regăsi ca și candidat pe listă, dacă nu ar fi plătit suma menționată și adusă la cunoștință de către inculpatul B., nu s-ar fi aflat pe acele liste de candidați.

A mai precizat martorul că a achitat "X"-ul stabilit pentru funcția de consilier județean după ce a fost votată lista cu candidații la Consiliul Județean în ședința din 19 aprilie 2012, banii fiind încasați de către secretara BB., care l-a notat într-un tabel, nu a emis chitanță pentru plata sumei și nici martorul nu a solicitat, întrucât așa se hotărâse la nivelul partidului. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 51, declarație menținută în fața instanței la termenul din 14 martie 2019);

- 4. AA., care a declarat că, din câte își amintește, suma de 5.400 RON a achitat-o anterior ședinței de la Ghercești, în niciun caz în cadrul acelei ședințe (declarație dată în fața instanței la termenul din 14 martie 2019, dosar de urmărire penală, filele nr. x - 126);

- 5. EE., inginer în cadrul FF. Craiova, care a susținut că era interesat de ocuparea funcției de director al acestei instituții, motiv pentru care, nu cu mult înainte de alegerile din iunie 2012, a mers la secretariatul Organizației Județene de partid și a achitat suma de 16.400 RON secretarei, care nu i-a eliberat nicio chitanță" (dosar de urmărire penală, fila nr. x, declarație menținută în fața instanței la termenul din 12 noiembrie 2018);

- 6. L., care a arătat că a luat decizia de a achita suma de 16.400 RON, reprezentând valoarea de referință "X" cu titlu de contribuție la campania electorală, în condițiile în care își dorea susținerea politică pentru ocuparea unei funcții de conducere într-o instituție deconcentrată, după definitivarea alegerilor locale. În acest sens, a discutat cu inculpații A. și C. despre eventualitatea susținerii politice pentru ocuparea unei astfel de funcții, context în care s-a evocat funcția de director la Sistemul de Gospodărire a Apelor din cadrul Administrației Bazinale Jiu.

A achitat suma de 16.400 RON - până la începerea campaniei electorale din luna mai 2012, cu o lună jumătate sau două, înainte de alegeri - la secretariatul Organizației Județene F. Dolj, suma fiind încasată de martora BB., care l-a notat într-o agendă, însă nu i-a eliberat vreun document care să ateste efectuarea plății (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 98 și dosar de fond, declarație din 26 noiembrie 2018);

- 7. R., vicepreședinte al Biroului Permanent Teritorial la data faptelor, care a arătat că inculpații B. și C. i-au spus că, pentru a obține susținerea politică în vederea numirii într-o funcție de conducere, trebuie să achite o sumă de bani. Inițial, cei doi au precizat suma de 25.000 RON și, replicându-le că nu are posibilitatea să achite această sumă, au stabilit ca martorul să plătească suma de 20.000 RON, care va fi dirijată către cheltuielile de campanie și care îi va garanta ocuparea, după alegeri, în situația în care F. câștiga alegerile, funcția pentru care optase.

Martorul a precizat că, anterior acestei discuții, îl anunțase și pe inculpatul A. despre dorința sa de a ocupa o funcție de conducere și acesta i-a spus că trebuie să îndeplinească criteriile stabilite pe parcursul ședințelor.

Pentru a se încadra în termenul limită de depunere a sumelor de bani necesare pentru obținerea susținerii politice în vederea ocupării unei funcții de conducere, în jurul datei de 01 aprilie 2012, martorul a mers la sediul Organizației Județene a F. Dolj și i-a înmănat secretarei BB. suma de 17.500 RON, ce reprezenta diferența până la concurența sumei de 20.000 RON, așa cum fusese stabilită în urma discuției cu inculpații B. și C., pentru a obține o funcție de conducere într-o instituție deconcentrată, după alegerile locale. BB. nu i-a eliberat nici un document care să ateste efectuarea plății și s-a rezumat la a-l nota într-o agendă. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 133, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 17 ianuarie 2019);

- 8. X., în prezent viceprimar în cadrul Primăriei comunei Secu, județul Dolj, care își dorea un post de conducere în cadrul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare (ANIF), Administrației Naționale "Apele Române" sau Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, motiv pentru care, a achitat suma de 16.200 RON reprezentând valoarea de referință "X" la sediul F. Dolj uneia dintre secretare, fără să fi primit vreun document privind plata (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 157, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 10 decembrie 2018);

- 9. GG., care a arătat că a achitat suma de 16.000 RON, reprezentând valoarea de referință "X" (dosar de urmărire penală, fila nr. x, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 11 aprilie 2019);

- 10. Y., care a arătat că își dorea ocuparea unei funcții de comisar șef la Oficiul Județean pentru Protecția Consumatorului Dolj și, drept urmare, s-a înscris pe o listă care s-a depus la secretariatul Filialei F. Dolj. A achitat suma de 20.000 RON cu titlu de contribuție financiară la susținerea cheltuielilor de campanie, ulterior datei la care s-a desfășurat ședința Biroului Politic Județean - Filiala F. Dolj din 19 aprilie 2012 de

la Ghercești. Suma de bani a predat-o la sediul Filialei Județene a F. Dolj secretarei BB., care a notat-o pe o listă, însă nu a emis chitanță (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 178, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 11 aprilie 2019);

- 11. HH., care a relatat următoarele:

"... La momentul respectiv eu îmi doream să fiu numit în funcția de director al Direcției Silvice Dolj, aspect pe care l-am adus la cunoștința directorului general al II., JJ., aspect care era însă cunoscut și de colegii mei din Biroul Politic Județean - Filiala F. Dolj, precum și de președintele A.

Raportat la decizia luată în Biroul Politic Județean - Filiala F. Dolj și la dorința mea de a ocupa această funcție de conducere, am decis să achit suma de 16.200 RON, pentru a îndeplini astfel criteriul financiar stabilit pentru cei care își doreau o funcție de conducere în instituțiile publice locale descentralizate.

Precizez că nu mi s-a eliberat chitanță care să ateste plata și nici nu am solicitat acest lucru, însă secretara BB. m-a notat pe un tabelAm fost numit în funcția de director al Direcției Silvice Dolj, cred că în luna iulie 2012, prin decizie a directorului general II." (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 215, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 11 aprilie 2019);

- 12. Z., fost prefect al județului Dolj, care a relatat următoarele:

"... Eu personal, m-am exprimat public, în una dintre aceste ședințe, și am precizat că îmi doresc să fiu susținut pentru a obține fie funcția de director al DGFP Dolj, fie funcția de director al Camerei de Conturi Dolj.

În acest sens, am purtat discuții private cu președintele Filialei Județene F. Dolj, A. și cu secretarul general coordonator, B., ambii dându-mi asigurări că, mă vor susține politic pentru ocuparea funcției de director la una dintre cele două instituții nominalizate mai sus.

În contextul în care cunoșteam faptul că, persoanele care își doresc ocuparea unei funcții de conducere în cadrul instituțiilor publice descentralizate de pe raza jud. Dolj, așa cum era și cazul meu, trebuiau să achite o sumă de bani, cu titlu de contribuție la cheltuielile de campanie electorală, am decis să achit suma stabilită.

Din câte îmi amintesc, am achitat în mai multe tranșe, la secretara BB., suma totală de aproximativ 5.000 RON, sumă pentru care mi-au fost eliberate chitanțe, în care, așa cum eu am solicitat, s-a menționat că sumele respective reprezintă cotizația mea de partid. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 82);

- 13. T., deputat în Parlamentul României, care a declarat că:

"... pe parcursul unei ședințe a Biroului Politic Județean - Filiala F. Dolj, care a avut loc la sediul de pe str. x, cred că la începutul anului 2012, președintele Filialei F. Dolj - A. a pus în discuție stabilirea criteriilor în funcție de care membrii F. interesați în ocuparea unui loc în Consiliul Județean vor fi ordonați pe locuri eligibile în lista finală.

În acest context, inculpatul A., președintele Filialei Județene F. Dolj, a comunicat că, cei care doresc să se regăsească pe lista de candidați la Consiliul Județean Dolj, să achite o anumită sumă de bani, respectiv 16.200 RON, ca și contribuție pentru susținerea campaniei electorale.

Întrucât, acest criteriu nu era unul statutar și nu ni se oferise o explicație a construcției unui eventual buget de campanie, aspecte care, la alte campanii se puseseră în discuție și ni se prezentase punctual cum s-a construit bugetul de campanie (cheltuieli cu materiale publicitare scrise au în presă, panouri

stradale, afișe electorale, achiziții de materiale promoționale), pentru mine a constituit un semn de întrebare.

Acesta a fost motivul pentru care, într-una dintre ședințe, mi-am arătat nemulțumirea cu privire la acest criteriu financiar, stare de fapt care am adus-o la cunoștința conducerii județene a partidului.

Președintele Filialei Județene F. Dolj, A. a evocat faptul că, acest criteriu financiar, denumit de el însuși drept "X", trebuie îndeplinit atât de cei care doresc să se regăsească pe poziții eligibile în lista candidaților la Consiliul Județean la alegerile locale din anul 2012, cât și de parlamentarii în funcție la acel moment, printre care mă număram eu și senatorul KK.

De asemenea, s-a mai precizat de către A. că și cei care își doreau obținerea sprijinului politic pentru ocuparea unei funcții de conducere în instituțiile publice deconcentrate de pe raza județului Dolj, în eventualitatea câștigării alegerilor, să îndeplinească criteriul financiar denumit "X", adică să achite suma de 16.200 RON.

Nemulțumirea mea a fost generată de faptul că eu candidam pentru un loc la Camera Deputaților, și în acest context, era clar că, la momentul campaniei pentru alegerile generale cei care acum erau susținuți la alegerile locale, se implicau mai puțin.

Suma de 16.200 RON am predat-o la secretariatul F. Dolj, situat pe strada x, cred că, secretarei BB., însă nu mai rețin exact dacă acesteia sau președintelui A. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 23, depoziție menținută în fața instanței la termenul din 14 februarie 2019).

Înalta Curte a reținut că, în ședința Biroului Permanent Teritorial din 19 aprilie 2012, înainte de vot, inculpatul A. a precizat că persoana care va fi desemnată ca vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj nu va fi stabilită prin votul ce urma a fi dat în acea ședință, ci va fi desemnată de el, în calitate de președinte al organizației, deși cutuma era în sensul că vicepreședintele urma să fie persoana care ocupa primul loc în urma exercitării votului de către membrii biroului politic.

Inițial, inculpatul A. a intenționat să-l desemneze, ca vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj, chiar pe inculpatul B., ceea ce a atras nemulțumirea unui grup important dintre membrii Biroului Permanent Teritorial. Relevante, sens în care au fost reținute depozițiile martorilor J. (depoziție din 01 februarie 2017, filele nr. x - 7 - dosar de urmărire penală, filele nr. x - 25) și I. (declarație din 03 februarie 2017, filele nr. x - 7 - dosar de urmărire penală, filele nr. x - 58).

Numele persoanei desemnate pentru funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj nu a fost făcut cunoscut de către inculpatul A. în ședința din 19 aprilie 2012, în condițiile în care persoana căreia îi propusese această funcție, și anume, martorul M., refuzase propunerea din cauza criteriului financiar, ci ulterior, inculpatul orientându-se spre martorul G., directorul H. Dolj, care nici nu candidase pentru a fi nominalizat pe listele N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj.

- 14. G. a declarat următoarele:

"... După câteva zile (n.r. de la ședința de la Ghercești din 19 aprilie 2012) am fost sunat de A., care mi-a cerut să mă deplasez în mun. Slatina unde se afla, pentru a-mi comunica ceva.

Am stabilit cu A. să ne întâlnim într-o stație de alimentare combustibil situată la periferia mun. Slatina. Am mers în locația indicată și, pe parcursul discuției avute cu A., acesta mi-a spus că s-a gândit să mă propună și să mă susțină pentru ocuparea funcției de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj și m-a întrebat dacă sunt de acord. Am întrebat dacă îmi acordă timp de gândire, însă A. a insistat să îmi dau răspunsul pe loc, având în vedere că mai era puțin timp până la momentul depunerii listei finale la Consiliul Județean Dolj.

I-am adus la cunoștință lui A., în contextul în care știam că, pentru a fi susținut pentru ocuparea acestei funcții trebuia să contribui cu o sumă echivalentă cu de patru ori "X", adică aproximativ 65.000 RON, că nu dispuneam în acel moment de întreaga sumă, iar A. a răspuns:

"BINE".

Am întrebat ce trebuie să fac în continuare, președintele A. spunându-mi că el va face toate demersurile să anunțe desemnarea mea pe lista de candidați la Consiliul Județean ca și vicepreședinte.

După circa o săptămână de la această discuție, mai precis în data de 27.04.2012, mi-am dat demisia din funcția de director al H. Dolj. După câteva zile, dar înainte de a se depune candidatura la Consiliul Județean, am mers la sediul Filialei Județene a F. Dolj, situat în mun. Craiova, str. x, unde se desfășura o întâlnire între membrii echipei de campanie, găsindu-i acolo pe C., S., L. și, cred că, și pe LL.

Aceștia se aflau la un birou și le-am spus că am venit pentru a depune suma de bani reprezentând contribuția mea financiară la campania electorală, fără să le precizez exact despre ce sumă era vorba.

Am așezat pe biroul la care se aflau cei nominalizați mai sus, suma de 54.800 RON, și am avut reprezentarea subiectivă că aceștia știau scopul pentru care eu plăteam această sumă.

Mai mult decât atât, mă așteptam să primesc un document justificativ de plată, document pe care nu l-am primit până în prezent. Precizez de asemenea că eu nu am solicitat eliberarea unui astfel de document. De asemenea, declar că nu am întocmit nici un contract de donație pentru această sumă, în favoarea F.

Menționez că, în situația în care nu aș fi fost propus pentru desemnarea ca vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj și susținut politic în acest sens, nu aș fi achitat suma de 64.800 RON, ca și contribuție la cheltuielile de campanie.

Totodată, precizez că, diferența până la concurența sumei de 64.800 RON, respectiv aceea de 10.000 RON, nu am mai achitat-o.

Precizez că dispuneam de suma de 54.800 RON, aceasta provenind din economii personale, rezultate din vânzarea unui autoturism care aparținuse tatălui meu, decedat la acea dată, și din sume moștenite de la acesta" (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 92 - declarație din 08 mai 2017).

În ceea ce privește ședința Biroului Permanent Teritorial din data de 19 aprilie 2012, Înalta Curte a reținut că, în urma votului exprimat în condițiile impuse de inculpatul A., au fost desemnați ca și candidați pe listele N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj, de pe poziții eligibile, în ordine, martorii S., U., V., W. și CC., iar de pe poziție semi eligibilă (locul 7 pe lista F.) martorul AA., exact cum martorul a declarat că știa dinainte de exprimarea prin vot a membrilor Biroului Permanent Teritorial (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 126 - declarație din 10 mai 2017 și fila nr. x din declarația dată în fața instanței la termenul din 14 martie 2019). Inculpatul A. l-a adăugat pe prima poziție pe lista de candidați pe martorul G. rezultând astfel lista finală cu care organizația F. Dolj s-a prezentat, alături de O., sub sigla N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj. În aceste condiții, martorul G. a fost ales vicepreședinte al consiliului, iar ceilalți, nominalizați mai sus, consilieri județeni (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 154).

În total, sumele de bani remise în împrejurările descrise mai sus, de către membrii F. interesați să obțină funcții de conducere în instituții publice sau un loc eligibil pe listele N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj din vara anului 2012 s-au ridicat la valoarea de 290.450 RON, exceptând sumele de bani remise de martorii M., I. și J., care au fost recuperate chiar în seara în care a avut loc ședința.

Conform datelor predate de F. Dolj la Autoritatea Electorală Permanentă, organizația a înregistrat doi mandatarari financiari pentru alegerile locale din anul 2012 în persoana numiților MM. și NN. și a primit donații pentru campania electorală în sumă totală de 27.500 RON de la următoarele persoane: S.C. OO. S.R.L. - 2.000 RON; LL. - 5.000 RON; C. - 5.500 RON; L. - 5.000 RON; PP. - 5.000 RON; QQ. - 5.000 RON.

Potrivit tabelului cu materiale cu caracter electoral depus la Autoritatea Electorală Permanentă, F. - Filiala Dolj a achiziționat pentru campania electorală din vara anului 2012 un afiș format A3 în valoare de 496 RON de la S.C. RR. S.R.L. și 5.850 tricouri și șepci în valoare totală de 24.873,15 RON de la S.C. D. S.A. Totodată, au fost declarate și cheltuieli restante la finalul campaniei electorale în valoare de 9.949,26 RON datorate furnizorului S.C. D. S.A. (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 182).

În ceea ce privește contractele de donație având ca donator persoanele fizice nominalizate de Autoritatea Electorală Permanentă prin adresa nr. x/16.05.2017, prin rechizitoriu s-a stabilit că au fost întocmite în fals cu scopul de a justifica o mică parte, respectiv 25.500 RON, din totalul sumei de 290.450 RON, încasată de la membrii organizației în schimbul promisiunii ocupării funcțiilor pe care și le doreau, dispunându-se clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 din C. pen., întrucât a intervenit prescripția penală.

Soluția de clasare dispusă de procuror, nefiind atacată cu plângere în condițiile art. 339 și urm. din C. proc. pen., a rămas definitivă.

Cu privire la contractele de donație sus menționate, Înalta Curte a reținut că martorii QQ. (depoziție din 29 mai 2017 - fila nr. x, menținută la termenul din 22 martie 2019) și LL. (depoziții din 27 noiembrie 2017 - fila nr. x și 14 martie 2019 - fila nr. x) au declarat că nu au făcut donații în favoarea F. Dolj în cursul anului 2012, afirmând că semnăturile de la rubrica "donator" aflate pe înscrisurile înregistrate sub numerele 6 și 7 din 05 iunie 2012 la F. - Filiala Dolj nu le aparțin.

De asemenea, martorul L. a declarat că nu a remis în favoarea F. vreă sumă de bani cu titlu de donație, cu excepția sumei de 16.400 RON predată pentru a primi o funcție de director într-o instituție publică, iar semnătura de la rubrica "donator" de pe contractul de donație nr. 9/05 iunie 2012 nu este executată de el (depoziții din 20 aprilie 2017 și 12 iunie 2017). Martorul PP. a susținut că, din câte își amintește, a donat o sumă de bani în favoarea organizației de partid în cursul anului 2012, dar nu poate preciza când anume a făcut donația și nici care a fost valoarea acesteia, primind însă chitanță. Fiindu-i prezentat contractul de donație nr. 10/05 iunie 2012 a declarat că semnătura de la rubrica "donator" nu a fost executată de el (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 171).

Din verificarea cotoarelor chitanțierelor folosite de F. Filiala Dolj în cursul anului 2012, a rezultat că martorul PP. nu figurează cu alte donații, cu excepția sumei de 5.000 RON raportată ca fiind donată în baza contractului de donație sus menționat pe care apare o semnătura plastografiată ce se atribuie martorului.

Singurul care și-a recunoscut semnătura pe contractul de donație nr. 8/05 iunie 2012 depus la Autoritatea Electorală Permanentă a fost inculpatul C.

Contractele de donație au fost întocmite de martorul MM. (mandatar financiar pe timpul campaniei electorale din vara anului 2012) în baza chitanțelor privind depunerea sumelor de bani, înscrisuri ce i-au fost prezentate și la întocmirea cărora nu a participat, neputându-se stabili cine a executat în fals semnăturile martorilor menționați anterior pe contractele de donație.

Conchizând cu privire la contractele de donație analizate, Înalta Curte a constatat că suma totală de 25.500 RON (evidențiată și în Registrul de casă la 05 iunie 2012 - fila nr. x) a fost la dispoziția conducerii F. Dolj, fiind folosită în campania electorală, însă banii au provenit de la alte persoane decât cele indicate ca donatori, cu excepția martorului L., și nu au reprezentat donații în favoarea organizației de partid, ci prețul influenței și autorității, de care se bucura inculpatul A., preț în raport de care plătitorii urmau să primească funcțiile pe care și le doreau.

Din acest motiv, coinalpatul B., secretarul general al organizației de partid, a dispus ca documentele care urmau să fie trimise Autorității Electorale Permanente doar pentru a justifica banii cheltuiți fiscalizat, să fie întocmite pe numele unor persoane care nu figurau pe listele de candidați la alegerile locale și nici nu urmau să primească vreo funcție de conducere într-o instituție publică, pentru a nu se putea face vreo legătură între funcțiile obținute și remiterea sumelor de bani în acest scop.

Conform depozițiilor martorilor MM. și BB. (secretar al organizației fără forme legale, ocupându-se inclusiv de întocmirea documentelor de contabilitate primară), modul de colectare a sumelor de bani remise de membrii de partid în scopul de a li se atribui funcțiile pe care și le doreau, evidențierea/neevidențierea acestora în documente contabile și modalitatea în care acestea au fost utilizate, a fost responsabilitatea secretarului general coordonator al organizației F. Dolj, inculpatul B.

În acest sens, martora BB. a declarat că a colectat sumele de bani remise de cele douăzeci de persoane din dispoziția inculpatului B., care i-a cerut să întocmească o listă cu numele celor care remiteau bani și sumele remise, atrăgându-i atenția că nu trebuie să elibereze chitanțe pentru sumele încasate, "afirmând că, acestea se vor contabiliza altfel, în alt cont contabil și vor fi folosite în susținerea campaniei electorale pentru alegerile locale din vara anului 2012" (declarație din 20 aprilie 2017, fila nr. x).

A arătat martora că lista și sumele de bani încasate le-a predat secretarului general coordonator B., existând și două situații în care, din dispoziția acestuia din urmă, a dat sume din bani din cele încasate de la persoanele interesate să obțină funcții publice. Astfel, a dat câteva sute de milioane de RON vechi martorului W. și a mai dat câteva sute de milioane de RON vechi unei alte persoane pe care nu o mai poate preciza, martora reținând doar că acești bani trebuiau să ajungă la București, pentru a se achita materiale promoționale, aspect rezultat din convorbirile purtate de inculpatul B., în prezența sa.

A mai arătat martora că inclusiv chitanțele referitoare la donațiile în sumă totală de 25.500 RON raportate la Autoritatea Electorală Permanentă au fost întocmite de ea conform dispozițiilor date de inculpatul B. (depoziție din 27 noiembrie 2017, filele nr. x - 6).

Martora a precizat că nu s-au întocmit procese-verbale referitoare la dezbaterile ce au avut loc în ședințele Biroului Permanent Teritorial în perioada ianuarie- august 2012 din dispoziția inculpatului B., inexistența acestor procese-verbale fiind confirmată și prin adresa nr. x/10 februarie 2017 emisă de F. - Biroul Politic Județean Dolj (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

Din evidența contabilă a F. - Filiala Dolj a rezultat că, în perioada ianuarie - mai 2012, au fost efectuate trei donații în favoarea partidului: două dintre acestea le-a făcut martorul SS., pentru sumele de 10.000 RON la data de 01 martie 2012 și 6.600 RON la 20 martie 2012, iar cea de-a treia numitul TT., care a donat suma de 16.800 RON la 30 aprilie 2012. Au fost încheiate contracte de donație și s-au emis chitanțe privind încasarea banilor, nefiind raportate la Autoritatea Electorală Permanentă întrucât au fost făcute înainte de începerea campaniei electorale, iar banii au fost folosiți pentru achitarea cheltuielilor curente ale organizației (declarație martor MM. - dosar de urmărire penală, filele nr. x - 199).

Conform adreselor nr. x/19 iunie 2017 și nr. y/27 iunie 2017 emise de UU. (care a preluat portofoliul VV. SA), prin contul de campanie deschis de Filiala Județeană Dolj a F. și raportat Autorității Electorale Permanente, nu au fost efectuate operațiuni în perioada 14 mai 2012 (data deschiderii contului) - 05 iunie 2012 (data închiderii campaniei electorale) (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 151 și nr. 155 - 161).

În majoritate, persoanele care au remis sume de bani pentru a primi funcții publice urmare a influenței și autorității exercitate de inculpatul A., au primit funcțiile dorite, influența acestuia dovedindu-se a fi reală.

Astfel, în urma alegerilor locale din luna iunie 2012 martorul G. a devenit vicepreședintele Consiliului Județean Dolj, iar martorii S., U., V., W. și CC., puși în poziții eligibile pe listele de candidați pentru Consiliul Județean Dolj, au devenit consilieri județeni, astfel cum își doriseră și în scopul pentru care remiseseră sumele de bani .

Martorul R. a fost numit, cu caracter temporar, director al Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dolj, prin Ordinul nr. 963/05 septembrie 2012 al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin detașare de la o societate comercială, exercitând această funcție până la data de 02 iulie 2014 .

Martorul AA., aflat în poziție semi eligibilă (motiv pentru care remisese o sumă mai mică de bani), a fost validat mai târziu, înlocuindu-l pe un alt consilier județean .

Martorul GG. a fost numit director general adjunct în cadrul Centrului Regional de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit 4 Sud - Vest Oltenia prin Decizia nr. 1196/14 noiembrie 2012 a directorului general al APDRP pentru o perioadă de trei ani, pe care nu și-a exercitat-o în întregime, prin Decizia nr. 745/31.05.2013 dispunându-se desfacerea disciplinară a contractului de muncă, motivată de "neîndeplinirea cu profesionalism și responsabilitate a atribuțiilor aferente funcției deținute" .

Martorul HH. a fost delegat pe funcția de director al Direcției Silvice Dolj pe o perioadă determinată, până la organizarea, susținerea și ocuparea acestui post prin concurs, prin Decizia nr. 340/21 iunie 2012 a directorului general al Regiei Naționale a Pădurilor - II., ocupând această funcție până la data de 01 aprilie 2014 când, prin Decizia nr. 207, i s-a retras delegația .

Martorul U. a fost numit director interimar al Administrației Bazinale de Apă Jiu, conform contractului individual de muncă nr. 1193/03 octombrie 2012, funcție pe care a îndeplinit-o până în decembrie 2016 când a devenit deputat în Parlamentul României .

Martora Y. a fost numită prefect al județului Dolj în data de 14 mai 2012, funcție pe care a îndeplinit-o până în cursul lunii noiembrie 2012, când a fost demisă din funcție.

Martorul L. a fost numit în funcția de manager interimar al Spitalului de Psihiatrie Poiana Mare, județul Dolj, prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 64/27 ianuarie 2014, fiind revocat din funcție prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 569/06 mai 2014 . Numirea martorului în această funcție s-a realizat după o perioadă de timp în care permanent și-a exprimat nemulțumirea la adresa inculpatului A. în ședințele Biroului Permanent Teritorial, solicitând fie funcția de conducere promisă, fie remiterea banilor, de fiecare dată inculpatul promițând că va găsi o rezolvare a situației.

Conform adresei nr. x/1024/02 februarie 2017 emisă de Camera Deputaților din Parlamentul României, martorul X. a fost colaborator cu contract civil pe funcția de consilier în cadrul Biroului parlamentar al deputatului A. de la data de 01 iulie 2013 până la 01 aprilie 2016 .

Cu ocazia audierii sale în fața instanței, la termenul din 26 noiembrie 2018, inculpatul A. nu a recunoscut săvârșirea faptei, precizând că, după preluarea mandatului de președinte, în toamna anului 2010, a pus în discuția Biroului Politic Județean aprobarea unui set de criterii, fără a face referire la acel moment la o persoană sau alta ori la vreo anumită funcție, ci doar un set de criterii generale. A făcut acest lucru pentru a preîntâmpina o situație conflictuală care apăruse în anul 2008 la alegerile locale precedente când lista de consilieri județeni fusese adjudecată de o majoritate simplă din cadrul Biroului Politic Județean.

În continuare, inculpatul a arătat că setul de criterii a constat în ponderea votului politic în Biroul Politic Județean și evaluarea activității membrului, ce are legătură cu cele 10 voturi de care beneficia în calitate de președinte. Pentru exercitarea obligației Biroului Politic Județean a fost desemnată o comisie formată din vicepreședinții partidului care urma să propună biroului, printre altele și un buget de campanie. Acest lucru s-a și întâmplat, biroul luând în discuție inițial bugetul de campanie, necesarul de materiale electorale și distribuția acestui necesar pe fiecare localitate. Aceste concluzii au fost supuse la vot și aprobate fără obiecțiuni.

Inculpatul a mai precizat că următoarea parte a discuției a vizat modalitatea de finanțare a acestui buget, contribuția personală a candidaților fiind deja votată ca unul dintre criterii încă din 2010 și nu au existat obiecțiuni suplimentare față de acest criteriu.

În ceea ce privește pregătirea campaniei electorale, a arătat inculpatul că suma X a rezultat dintr-o operațiune aritmetică, iar cuantumul acestor contribuții a fost stabilit prin împărțirea bugetului votat la numărul de funcții care puteau fi prevăzute că vor fi obținute. Întrucât cunoștea numărul total de funcții existente în județ și proporția stabilită de înțelegeri la nivel național între partenerii din N., a putut calcula cu ușurință numărul aproximativ de funcții care urma să revină F. Dolj. Cuantumul coeficientului X de 16.200 RON se încadrează inclusiv în limitele de finanțare prevăzute de Legea nr. 334/2006. Inculpatul a precizat că nu cunoaște, nefiind responsabilitatea sa, modalitatea în care s-au întocmit actele contabile.

A mai arătat inculpatul că dreptul președintelui de a exercita suplimentar 10 voturi pe lângă fiecare vot al fiecăruia dintre membrii biroului a fost stabilit în toamna anului 2010 în interiorul criteriului de evaluare a activității cu o pondere procentuală de 25%. Rațiunea acestei hotărâri a constat în faptul că președintele este cel mai îndrituit să efectueze evaluarea, hotărârea fiind în concordanță cu dispozițiile statutare, în condițiile obligativității existenței unei activități.

Inculpatul a contestat aprecierea că aceste contribuții financiare au reprezentat un element de noutate, invocând odecizie a BPJ din data de 25 martie 2010, când nu era președinte al F. Dolj, prin care se hotărăște că "se instituie o donație obligatorie de 200 RON pentru fiecare membru al BPJ și pentru fiecare membru al Biroului Politic Municipal Craiova în vederea acoperirii unor datorii restante".

A mai arătat inculpatul că, atât în anul 2004, cât și în anul 2016, organismul central de conducere a partidului a impus o astfel de contribuție personală a candidaților la parlament în cuantum de 14.000 RON în 2004 și 10.000 RON în 2016 și nu ar fi avut niciun motiv să considere că ceva care a fost legal în 2004, ar fi devenit ilegal în 2012. În plus, aceleași prevederi erau în vigoare în protocoalele F. - PC, protocoale ce erau valabile în 2012 și prevedeau cam același lucru. Totodată, inculpatul a precizat că, pentru funcția de consilier județean condiția plății X-ului era obligatorie.

Înalta Curte a constatat că apărarea inculpatului A. conform căreia cuantumul coeficientului X de 16.200 RON se încadrează inclusiv în limitele de finanțare prevăzute de Legea nr. 334/2006 și că aceste contribuții financiare nu reprezintă un element de noutate, existând o decizie a Biroului Politic Județean încă din data de 25 martie 2010 prin care se instituie o donație obligatorie de 200 RON pentru fiecare membru al BPJ și al Biroului Politic Municipal Craiova în vederea acoperirii unor datorii restante vine în contradictoriu atât cu dispozițiile legale în materie - art. 3, 5 și 6 din Legea nr. 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale -, cât și cu prevederile art. 100 din Statutul F., care reglementează în mod expres sursele de finanțare.

De asemenea, instanța a reținut că nu are relevanță juridică, în ceea ce privește stabilirea răspunderii penale, faptul că anterior ori ulterior anului 2012, organismul central de conducere a partidului a impus o contribuție personală a candidaților la parlament, și că prevederi similare privind contribuția personală erau în vigoare în protocoalele F. - PC, protocoale ce erau valabile în 2012 ori că deciziile adoptate prin vot liber consimțit în cadrul Biroului Politic Județean nu au fost atacate la instanța de arbitraj.

În ceea ce îl privește pe inculpatul B., Înalta Curte a reținut că acesta, în cursul urmăririi penale, în general, a avut o atitudine sinceră, arătând împrejurările concrete în care faptele au fost comise, fiind singurul care a detaliat și modul în care sumele de bani colectate au fost, în parte, cheltuite, precizând însă că nu a avut reprezentarea că săvârșește infracțiuni.

Cu ocazia audierii sale în fața instanței, la termenul din 15 octombrie 2018, inculpatul B. nu a recunoscut săvârșirea faptei, precizând că nu a pretins niciodată vreo sumă de bani cuiva. A precizat că niciodată nu s-a făcut în cadrul biroului vreo asociere între sumele de bani pentru campania electorală și diversele funcții deconcentrate, ci au fost puse în discuție funcțiile politice. A mai arătat că nu a fost contactat de nici un membru care își dorea vreo funcție în cadrul partidului și nici nu a contactat pe nimeni.

Apărările inculpatului s-a constatat a fi combătute prin depozițiile martorilor L., Q., R., S., M., K., DD., W., V., J., I., Z. și BB.

2.2. În ceea ce privește infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, reținută în sarcina inculpatului C., respectiv complicitate la această infracțiune, reținută în sarcina inculpatei S.C. D. S.A. Înalta Curte, secția penală a reținut următoarele:

În urma exercitării influenței și autorității inculpatului A., s-a încasat suma de 290.450 RON, sumă care nu se regăsește în evidențele contabile ale Filialei Județene F. Dolj.

Cu ocazia reaudierii sale în cursul urmăririi penale, la data de 21 septembrie 2017, după ce anterior susținuse că nu s-a ocupat de achiziționarea materialelor promoționale folosite în campania electorală, iar conducerea filialei nu a făcut dări de seamă în plenum Biroului Permanent Teritorial cu privire la cheltuielile de campanie, inculpatul C., audiat în calitate de martor, a revenit și a arătat că:

"Într-o singură situație eu am purtat discuții cu reprezentantul unei firme care s-a ocupat de inscripționarea materialelor de campanie, însă nu rețin numele firmei, iar în ceea ce îl privește pe cel cu care am negociat, îmi amintesc că i se spunea WW." .

WW. a fost identificat în persoana martorului WW., asociat unic și administrator al societății comerciale XX. S.R.L. Craiova, firmă având ca principal obiect de activitate, activități de publicitate.

Fiind audiat în cursul urmăririi penale, martorul WW. a declarat că aproximativ cu două-trei săptămâni înaintea datei de 12 mai 2012, când a fost demarată campania electorală, a fost contactat de numiții C. și W., care i-au solicitat să le facă o ofertă de șepci și tricouri, pe care să le achiziționeze de la firma sa și să le distribuie în campania electorală.

A arătat martorul că materialele publicitare au și fost furnizate de firma menționată, după ce au fost plătite integral, dar și că o parte din produse i-au fost trimise de S.C. YY. S.R.L. pentru a fi inscripționate prin S.C. XX. S.R.L., activitate în urma căreia martorul a stins o datorie mai veche pe care o avea către firma din București .

Prin adresa nr. x/03 octombrie 2017, S.C. YY. S.R.L. a comunicat organului de urmărire penală faptul că, în cursul anului 2012, societatea nu a vândut în mod direct către F. - Filiala Dolj materiale promoționale .

Verificând fișele de client și furnizor ale S.C. XX. S.R.L. pe anul 2012, reprezentanții S.C. YY. S.R.L. au identificat un mesaj din data de 03 mai 2012 primit de la S.C. XX. S.R.L., prin care se transmiteau datele unei firme care dorea să contracteze materialele promoționale de la S.C. YY. S.R.L., respectiv inculpata S.C. D. S.A. Craiova. De asemenea, s-a comunicat că în arhiva electronică a S.C. YY. S.R.L. a fost identificat contractul de prestări servicii nr. x/03 mai 2012 încheiat între această societate și S.C. D. S.A. privind realizarea de materiale promoționale în valoare de 20.800 euro fără TVA, contract pe care firma nu l-a regăsit și în formă fizică spre a se putea identifica semnatarul din partea S.C. D. S.A., însă fișierul în care s-a regăsit contractul a fost creat de o persoană "ZZ." din cadrul S.C. D. S.A.

Totodată, s-au comunicat facturile fiscale nr. x din 03 mai 2012 privind plata sumei de 34.175,43 RON cu titlu de avans de către beneficiar; nr. y/10 mai 2012 privind stornarea avansului și facturarea a 2.000 de bucăți tricouri de culoare galbenă în valoare de 113.832 RON; nr. z/10 mai 2012 pentru 3.000 de bucăți șepci baseball în valoare de 9.039,60 RON și nr. w din 21 mai 2012 pentru 10.250 de bucăți șepci baseball în valoare de 33.808,60 RON, emise de S.C. YY. S.R.L. către S.C. D. S.A.

Produsele, în valoare totală de 156.680,20 RON, achiziționate de S.C. D. S.A. de la S.C. YY. S.R.L., au fost achitate din contul bancar al societății, astfel: la 09 mai 2012 - 34.175,43 RON, la 11 mai 2012 - 79.656,57 RON, la 14 mai 2012 - 9.039,60 RON și la 23 mai 2012 - diferența de 33.808,60 RON .

Din verificările efectuate de procuror prin accesarea aplicației Recom Online, administrată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, a rezultat că S.C. D. S.A., cu sediul social în municipiul Craiova, județul Dolj, număr de ordine în Registrul Comerțului x, CUI: x, are ca acționari persoanele fizice C.,

vicepreședinte în cadrul Biroului Permanent Teritorial al F. Dolj la data comiterii faptelor, mama acestuia, E. și pe AAA., sora inculpatului .

Cu adresa nr. x/09 octombrie 2017, S.C. D. S.A. a depus la dosarul de urmărire penală facturile nr. x/03 mai 2012; nr. y/10 mai 2012; nr. z/10 mai 2012; nr. w/21 mai 2012 emise de S.C. YY. S.R.L., fișa acestui furnizor, contractul de prestări servicii nr. x/03 mai 2012 încheiat cu S.C. YY. S.R.L., semnat de inculpatul C. pentru S.C. D. S.A., balanțele de verificare aferente perioadei aprilie - iunie 2012, registrele de casă pentru aceeași perioadă, facturile de vânzare către F. Dolj nr. a/01 iunie 2012; nr. b/01 iunie 2012; nr. c/04 iunie 2012; nr. d/04 iunie 2012 și nr. e/04 iunie 2012, precum și bonurile de consum nr. x.

Cu adresa nr. x/10 octombrie 2017, S.C. D. S.A. a depus și copiile ordinelor de plată cu care s-au efectuat plățile către S.C. YY. S.R.L., precum și a chitanțelor cu care s-au încasat facturile emise către F. Dolj .

Din examinarea înscrisurilor menționate a rezultat că, din produsele achiziționate de la S.C. YY. S.R.L. în valoare totală de 156.680,20 RON, S.C. D. S.A. a facturat către F. Dolj, bunuri în valoare totală de 24.873,15 RON, potrivit facturilor fiscale nr. x/01 iunie 2012; nr. b/01 iunie 2012; nr. c/04 iunie 2012; nr. d/04 iunie 2012 și nr. e/04 iunie 2012, fiecare în valoare de 4.974,63 RON.

Conform bonurilor de consum mai sus indicate, toate celelalte produse au ajuns în gestiunea ICIL 2, fiind date în consum.

Cu adresa nr. x/13 octombrie 2016, Inspectoratul Teritorial de Muncă Dolj a comunicat extrase din Registrul General de Evidență a Salariaților pentru S.C. D. S.A. aferente perioadei pentru care au fost emise bonurile de consum, fiind identificați șase angajați încadrați în funcția de gestionar depozit. Cu ocazia audierii lor în calitate de martori, gestionarii BBB., CCC., DDD., EEE., FFF. și GGG., au declarat că în gestiunea depozitului ICIL - Lactido nu au ajuns niciodată tricourile și șepcile menționate în bonurile de consum.

Prin urmare, tricourile și șepcile menționate în bonurile de consum au fost livrate direct la sediul F. Dolj, membrii de partid declarând, de altfel, că au ridicat materiale promoționale pentru campania electorală de la sediu.

Prin adresa nr. x/17 noiembrie 2017, S.C. D. S.A. a precizat că pentru produsele aprovizionate de la S.C. YY. S.R.L. "s-au întocmit Notele de Recepție și Constatare de Diferențe, cu numerele 5/10.05.2012, 4/10.05.2012, 6/23.05.2012, fără ca produsele (materialele promoționale) respective să fi ajuns în gestiunea ICIL 2 sau o altă gestiune a S.C. D. S.A., apoi o parte din produse s-au facturat către F. Dolj și pentru diferența s-au întocmit bonuri de consum pentru descărcarea scriptică a gestiunii, toate produsele (materiale promoționale) ajungând la F. Dolj" .

Referitor la modul de întocmire a notelor de recepție și constatare de diferențe, Înalta Curte, secția penală a reținut că acestea trebuie să conțină un minim obligatoriu de informații constând în: denumirea unității; denumirea, numărul și data întocmirii formularului; numărul facturii sau al avizului de însoțire a mărfii, după caz; numărul curent, denumirea bunurilor recepționate, U/M, cantitatea conform documentelor însoțitoare, cantitatea recepționată, prețul unitar de achiziție și valoarea, după caz; numele, prenumele și semnătura membrilor comisiei de recepție, în situația în care se face recepția mărfii primite direct de la furnizor sau data primirii în gestiune și semnătura gestionarului, dacă apar diferențe.

Or, în cauză, notele de recepție și constatare de diferențe nu prezintă mențiuni privind numele persoanelor care au recepționat mărfurile și nu sunt semnate de recepționar.

Pentru produsele promoționale fiscalizate în favoarea F. Dolj, în valoare totală de 24.873,15 RON, S.C. D. S.A. a primit plăți, în numerar, fiecare în valoare de 4.974,63 RON, de la F. Dolj, fiind emise chitanțele nr. f/06 iunie 2012; nr. g/07 iunie 2012; nr. h/08 iunie 2012; nr. i/02 iulie 2012 și nr. j/12 iulie 2012, aceste achiziții fiind singurele (alături de un pliant A3) raportate la Autoritatea Electorală Permanentă.

Din verificarea documentelor contabile aparținând S.C. D. S.A. nu a rezultat că ar fi intrat în contul firmei și alte sume de bani, până la concurența sumei de 131.807,05 RON reprezentând diferența dintre prețul produselor achiziționate de la S.C. YY. S.R.L. (156.680,20 RON) și contravaloarea, încasată în numerar, a produselor promoționale facturate către F. Dolj (24.873,15 RON).

Prin urmare, s-a constatat că inculpatul C. a achiziționat materialele promoționale, în valoare totală de 156.680,20 RON, de la S.C. YY. S.R.L., folosind fondurile bănești ale S.C. D. S.A., iar sumele de bani provenite din infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, ce i-au fost date de la partid pentru achiziționarea materialelor promoționale și le-a însușit, folosindu-le ulterior în interes personal.

Din ansamblul probator administrat în cauză instanța de fond a reținut că rezultă, fără putință de tăgadă, că inculpatul C. - contrar susținerilor sale în apărare - a cunoscut faptul că sumele de bani dobândite astfel cum s-a arătat anterior, provin din săvârșirea de infracțiuni.

În acest sens, Înalta Curte a avut în vedere, în primul rând, depozițiile membrilor Biroului Permanent Teritorial. Astfel, martorul R., vicepreședinte al Biroului Permanent Teritorial la data faptelor, a relatat că inculpații B. și C. i-au spus că, pentru a obține susținerea politică în vederea numirii într-o funcție de conducere, trebuie să achite o sumă de bani. Inițial, cei doi au precizat suma de 25.000 RON și, replicându-le că nu are posibilitatea să achite această sumă, au stabilit ca martorul să plătească suma de 20.000 RON, care va fi dirijată către cheltuielile de campanie și care îi va garanta ocuparea, după alegeri, în situația în care F. câștiga alegerile, funcția pentru care optase (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

De asemenea, martorul W. a precizat următoarele:

"... Am discutat cu mai mulți colegi de partid, printre care și C. - vicepreședinte la acea vreme și mi-am arătat nemulțumirea față de introducerea criteriului financiar, ca și condiție pentru accederea pe o poziție eligibilă în lista candidaților la consiliul județean. C. mi-a spus că el nu este de acord cu acest criteriu nou introdus, dar nu poate face nimic, fiind o decizie a lui A., luată în ședința Biroului Politic Județean - Filiala F. Dolj".

În același context, martorul L. a arătat că a luat decizia de a achita suma de 16.400 RON, reprezentând valoarea de referință "X" cu titlu de contribuție la campania electorală, în condițiile în care își dorea susținerea politică pentru ocuparea unei funcții de conducere într-o instituție deconcentrată, după definitivarea alegerilor locale. În acest sens, a discutat cu inculpații A. și C. despre eventualitatea susținerii politice pentru ocuparea unei astfel de funcții, context în care s-a evocat funcția de director la Sistemul de Gospodărire a Apelor din cadrul Administrației Bazinale Jiu.

Similar, martorul G. a relatat următoarele:

"... Înainte de a se depune candidatura la Consiliul Județean, am mers la sediul Filialei Județene a F. Dolj, situat în mun. Craiova, str. x, unde se desfășura o întâlnire între membrii echipei de campanie, găsindu-i acolo pe C., S., L. și, cred că, și pe LL.

Aceștia se aflau la un birou și le-am spus că am venit pentru a depune suma de bani reprezentând contribuția mea financiară la campania electorală, fără să le precizez exact despre ce sumă era vorba.

Am așezat pe biroul la care se aflau cei nominalizați mai sus, suma de 54.800 RON, și am avut reprezentarea subiectivă că aceștia știau scopul pentru care eu plăteam această sumă".

Împrejurarea că inculpatul C. a primit de la partid suma de 156.680,20 RON pentru a fi folosită în scopul achiziționării de materiale promoționale ce urmau a fi folosite în campania electorală din vara anului 2012 a fost inițial relevat și de inculpatul B., atât prin declarația din 12 iulie 2017, cât și prin memoriul din 02 august 2017, deși la dosarul de urmărire penală, acesta din urmă relatând că de repartizarea sumelor

de bani încasate de la membrii F., respectiv de distribuirea lor în vederea cheltuirii pe materiale de campanie, s-a ocupat exclusiv inculpatul C.

Cu prilejul confruntării din 12 decembrie 2017 dintre inculpații B. și C., cel dintâi a precizat că suma de bani cerută secretarei BB. pentru a ajunge la C. a fost de 100.000 RON și că, pentru a se achita materialele promoționale achiziționate de C., de la sediul organizației de partid, W. a mai ridicat câteva sute milioane RON vechi, acest ultim aspect fiind confirmat atât de W., cât și de secretară.

În fața instanței, la termenul de judecată din data de 15 octombrie 2018, inculpatul B. a precizat următoarele:

"... În cadrul biroului permanent am aflat că de achiziționarea materialelor promoționale pentru alegerile din 2012 s-a ocupat inculpatul C. dar este posibil să se fi ocupat și alți colegi. O singură dată s-a întâmplat să fiu apelat de inculpatul C. care mi-a solicitat cred că 100.000 de RON de la partid. Întrucât nu mă aflam la sediu, am solicitat unui coleg să îmi trimită acea sumă pe care i-am înmănat-o într-un plic persoanei trimise de inculpatul C. Nu am nu am numărat banii din plic. Nu cunosc de ce suma respectivă nu a fost remisă direct inculpatului C. Persoana care mi-a adus banii de la partid este KK., iar persoana căreia i-am înmănat suma de bani se numește QQ. Revin și arăt că suma nu se afla într-un plic, cred că era într-o plasă.

... Nu îmi amintesc dacă inculpatul C. a participat la ședința din 19 aprilie 2012. Cred că a participat la ședința în care s-a stabilit X. Cred că în aprilie sau în mai 2012 a fost făcută 2 săptămâni înaintea campaniei precampania. În această perioadă cât și în timpul campaniei era permisă achiziționarea de materiale" .

Martorul KK. a declarat următoarele:

"De-a lungul timpului, la rugămintea unor colegi de partid, am preluat diverse colete de la sediul Filialei Județene a F. Dolj, pe care, la rândul meu, le-am predat persoanelor care mi-au fost indicate.

Nu mi-a fost solicitat niciodată, în mod punctual, să predau vreo sumă determinată de bani lui B., activitate care să se fi derulat în parcare din proximitatea sediului Instituției Prefectului Dolj.

Există, însă, posibilitatea să îi fi predat acestuia un pachet, despre care, în niciun caz, nu mi s-a precizat ce conține și nu am verificat niciodată conținutul pachetelor pe care le-am predat.

Există, de asemenea, posibilitatea ca BB. să îmi fi predat un pachet, însă nu îmi aduc aminte dacă mi-a precizat ceva cu privire la conținutul acestui pachet, pe care urma să îl predau lui B." (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

Martorul QQ. a negat inițial că ar fi primit vreo sumă de bani de la inculpatul B., pe care să i-o fi predat inculpatului C., pentru ca ulterior, cu prilejul confruntării cu inculpatul B., să declare că nu-și amintește de întâlnirea din parcare a consiliului județean .

În declarația din 22 martie 2019 dată în cursul cercetării judecătorești, martorul a arătat că nu a preluat nicio sumă de bani de la B., C. ori de la Secretariatul F. Dolj și că, în perioada alegerilor locale din 2012 nu-și amintește să se fi întâlnit cu inculpatul B.

Inculpatul C. a negat că ar fi primit sume de bani, direct sau prin intermediul altor persoane, de la inculpatul B., referindu-se la banii strânși pentru a fi folosiți în campania electorală, susținând că el personal nu s-a ocupat de achiziționarea materialelor publicitare și nu a făcut plăți în legătură cu acestea.

A susținut inculpatul că, la nivelul Biroului Permanent Teritorial, s-a hotărât constituirea unei echipe din care au făcut parte A., B., S., LL. și U., care să se ocupe de identificarea unor potențiali furnizori de materiale/servicii promoționale de campanie electorală și de realizarea unor înțelegeri cu aceștia cu privire la furnizarea materialelor/serviciilor respective.

A recunoscut că s-a întâlnit cu martorul WW. și i-a propus să livreze organizației de partid tricouri și șepci pentru a fi folosite în campania electorală.

A declarat că martorul a refuzat să se implice în această relație, motivând că nu are încredere în promisiunea de a primi contravaloarea mărfurilor la o dată ulterioară livrării acestora, dar că poate pune organizația în legătură cu o firmă din municipiul București, cu care martorul colabora.

Inculpatul a susținut că nu el a intrat în contact cu firma din București, nici nu știe cine a comunicat cu reprezentării acesteia, dar cunoaște faptul că firma respectivă a refuzat să livreze produsele promoționale înainte ca plata acestora să se fi realizat integral. Întrucât organizația de partid nu dispunea de fondurile bănești necesare achiziționării materialelor promoționale, l-a rugat pe tatăl său, HHH., administrator la S.C. D. S.A., să accepte achiziționarea materialelor, urmând să primească contravaloarea mărfurilor de la F. Dolj la o dată ulterioară.

A susținut inculpatul că tatăl său a acceptat și că știe că materialele promoționale achiziționate de S.C. D. S.A. au ajuns la F. Filiala Dolj, fiind folosite în campania electorală din vara anului 2012, dar nu cunoaște împrejurările concrete în care s-a realizat achiziția, neimplicându-se în această activitate, nici dacă și când au fost achitate materialele de către F. Dolj, presupunând că banii au fost returnați S.C. D. S.A. câtă vreme nici tatăl său, care a decedat în cursul anului 2015, nici mama sa, care a preluat administrarea firmei după decesul soțului, nu i-au adus la cunoștință că banii nu ar fi fost încasați de S.C. D. S.A. .

În fața instanței, la termenul de judecată din data de 10 mai 2019, inculpatul C. a precizat următoarele:

"... În cursul anului 2012 exercitam în cadrul S.C. D. funcția de director adjunct, dar mai mult pe hârtie. Nu aveam nicio implicare în cadrul societății, firma aparținând părinților mei. Totodată, eram și acționar în cadrul firmei, fiind vorba despre o societate comercială mică, cu aproximativ 100 de angajați, care nu mă cunoșteau.

În același an 2012, mă ocupam exclusiv de activitatea politică în cadrul F. Dolj, în sensul că eram vicepreședinte și, totodată, răspundeam de un colegiu, respectiv partea de sud a județului Dolj, foarte numeroasă, de altfel.

... Constituirea acestui buget de campanie reprezenta la acel moment o chestiune de comun acord și contribuiau la acest buget cei care dețineau funcții ori urmau să dețină funcții.

În aceste condiții am depus și eu sumele de, cred că, 5.000 RON și, respectiv 5.000 RON, pentru care am primit chitanță și am încheiat un contract de donație, tocmai în ideea că urma să candidez la alegerile din toamnăFac precizarea, în raport de depoziția martorului R., că eu nu am discutat niciodată personal cu acesta. Este posibil să fi existat o discuție într-un cadrul extins în timpul unei ședințe BPJ.

În condițiile în care eu aveam nevoie de o susținere, respectiv de materiale promoționale pentru zona mea, iar F. avea nevoie de materiale promoționale, am discutat cu tatăl meu, care era administrator la S.C. D., și l-am întrebat dacă e posibil ca societatea să achiziționeze materiale promoționale necesare Organizației F. Dolj pentru campania electorală din fondurile proprii ale firmei. Tatăl meu a fost de acord și în aceste condiții S.C. D. a achiziționat materiale promoționale pe care, o parte, le-a livrat F. Dolj de la care a încasat și banii și o parte mi le-a livrat mie, de la care nu a încasat nimic. Am luat legătura, în prealabil, cu persoana a cărei poreclă este WW., astfel cum am făcut vorbire la urmărirea penală.

Este adevărat că am semnat contractul de achiziție a materialelor, ca reprezentant al S.C. D. S.A. Mi s-a părut normal să-l semnez atâta timp cât aveam acordul pentru achiziționarea materialelor și eu eram cel care adusesem clientul. Puteam să semnez acel contract în calitate de director adjunct.

Nu puteam să semnez ordinele de plată dacă nu aveam acordul administratorului S.C. D. S.A., neavând specimen de semnătură.

Eram remunerat în cadrul S.C. D. S.A., în calitate de director adjunct.

Nu aveam un alt loc de muncă în acea perioadă.

Achiziționarea materialelor necesare campaniei electorale s-a făcut din banii S.C. D. S.A., întrucât tatăl meu îmi permitea acest lucru.

Discutând cu unii dintre colegi, am aflat despre obligația achitării X-ului între cele două campanii din 2012. Niciodată n-am știut dacă se emite sau nu chitanță, dat fiind faptul că mie personal mi s-a eliberat chitanță la încheierea contractului de donație.

Tot din auzite știu despre ponderea votului de 25% a inculpatului A., pondere decisă într-o ședință BPJ anterioară, la care eu nu am participat.

... Nu am cerut martorilor W. ori QQ. să facă plăți către furnizorii de materiale promoționale. De altfel, aceștia nici nu aveau cui să facă plăți.

La vremea respectivă, când am aflat despre plata X-ului, am considerat că sunt bani pentru campania electorală".

Contrar celor susținute de inculpatului C. Înalta Curte a reținut că ansamblul probator administrat în cauză (depozițiile martorilor WW., R., W., L., G., declarațiile inculpatului B. conținutul e-mailului primit de la S.C. YY. S.R.L.,) a rezultat că negocierile s-au purtat cu o persoană din cadrul S.C. D. S.A. având prenumele Cosmin, de la care s-a și primit comanda de furnizare a materialelor promoționale, precum și contractul de prestări servicii nr. x/03 mai 2012 încheiat între S.C. YY. S.R.L. și S.C. D. S.A., semnat de inculpatul C., în calitate de director adjunct.

De asemenea, s-a constatat că, la momentul la care contractul a fost perfectat, F. Dolj intrase în posesia sumei de 290.450 RON, colectată de la toate cele 20 de persoane interesate să obțină funcții publice.

Prin urmare, a reținut instanța de fond, Filiala județeană F. Dolj dispunea de suma de bani necesară achiziționării materialelor de la S.C. YY. S.R.L., dar se afla în imposibilitatea de a efectua plăți prin virament bancar, întrucât banii nu erau fiscalizați.

De asemenea, din examinarea facturilor fiscale nr. x/01 iunie 2012; nr. b/01 iunie 2012; nr. c/04 iunie 2012; nr. d/04 iunie 2012 și nr. e/04 iunie 2012, fiecare în valoare de 4.974,63 RON și a chitanțelor aferente nr. f/06 iunie 2012; nr. g/07 iunie 2012; nr. h/08 iunie 2012; nr. i/02 iulie 2012 și nr. j/12 iulie 2012 s-a constatat că s-a urmărit să nu se depășească, prin fiecare act întocmit, valoarea de 5.000 RON ce reprezenta limita plafonului zilnic de plăți în numerar către o singură persoană juridică și pentru a se putea respecta prevederile art. 5 din O.G. nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar valutare, conform căruia erau interzise plățile fragmentate în numerar către furnizorii de bunuri și servicii, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 5.000 RON.

Astfel, întocmind un număr de cinci facturi, fiecare cu o valoare situată imediat sub limita plafonului de casă, pentru același gen de produse și aceleași cantități (650 șepci și 520 tricouri), este evident că se

cunoștea faptul că plățile aferente facturilor vor fi efectuate doar în numerar. Singura persoană din cadrul S.C. D. S.A. care cunoștea că F. Filiala Dolj nu poate efectua plăți prin virament bancar, banii nefiind fiscalizați și provenind din săvârșirea de infracțiuni, era inculpatul C.

În acest sens, Înalta Curte a reținut depoziția martorei III., economist la Serviciul Contabilitate al societății inculpate, care a confirmat faptul că banii au intrat în casieria firmei, însă nu și-a putut aminti cine anume s-a prezentat cu banii, precizând că putea fi chiar și cineva din conducerea societății (dosar de urmărire penală, fila nr. x).

Pe de altă parte, Înalta Curte a constatat că inculpatul C. nu avea interesul de a contribui la campania electorală pentru alegerile locale 2012, cu atât mai puțin cu o sumă mare de bani, de peste 150.000 RON, interpunând în acest sens S.C. D. S.A., întrucât nu candida și nici nu-și dorea vreo funcție de conducere în instituții publice deconcentrate. În schimb, inculpatul era interesat să obțină un mandat de deputat în Parlamentul României la alegerile din decembrie 2012 și știa deja că va fi desemnat pe o poziție eligibilă pe listele partidului, fapt comunicat de președintele A. membrilor Biroului Permanent Teritorial în ședința de la Ghercești din 19 aprilie 2012. Desigur, campania electorală pentru alegerile generale 2012 presupunea cheltuieli de regulă mai mari decât cele pentru alegerile locale, care trebuiau susținute de candidați, motiv pentru care, inculpatul C. a folosit fondurile bănești ale S.C. D. S.A., pentru a achita materialele promoționale pentru care primise bani în numerar de la partid, păstrându-i pe aceștia pentru sine spre a-i folosi în propriul interes.

De altfel, inculpatul C. a fost ales deputat în Parlamentul României din partea F. la alegerile din decembrie 2012.

Concluzionând, Înalta Curte a reținut că toate faptele reținute în actul de sesizare a instanței au fost pe deplin dovedite, iar inculpații se fac vinovați de săvârșirea faptelor penale, astfel cum au fost descrise, așa încât, în cauză, prezumția de nevinovăție a inculpaților, statuată prin dispozițiile art. 4 din C. proc. pen. a fost răsturnată.

3. Sub aspectul încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților, Înalta Curte a reținut următoarele:

3.1. În ceea ce privește infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000:

Art. 13 din Legea nr. 78/2000 încriminează fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori într-o persoană juridică fără scop lucrativ, de a folosi influența ori autoritatea sa, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

În consecință, s-a constatat infracțiunea sus menționată poate fi săvârșită nemijlocit, în calitate de autor, numai de către persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ, putând fi comisă de către o singură persoană sau de mai multe, în toate formele de participare.

Subiect pasiv al infracțiunii este partidul, sindicatul, patronatul sau persoana juridică fără scop lucrativ, în care deține funcția de conducere subiectul activ și a cărei autoritate sau prestigiu sunt lezate prin faptele acestuia, dar poate fi și o altă persoană, fizică sau juridică, ale cărei interese sau drepturi legitime au fost lezate.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii constă în fapta subiectului activ de a folosi influența sau autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Prin folosirea influenței sau autorității se înțelege utilizarea acestora în scopul stabilit de autor.

Folosirea se poate referi fie la influență, fie la autoritate, ori la amândouă, ele completându-se reciproc.

Influența este aptitudinea, capacitatea persoanei care deține funcția de conducere de a avea trecere asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate, a persoanei care îndeplinește funcția de conducere.

Atât influența, cât și autoritatea derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale ale persoanei care deține funcția de conducere într-un partid, sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ.

Fapta de folosire a influenței sau autorității nu poate fi realizată decât printr-o acțiune.

Prin "folos necuvenit" se înțelege orice folos care nu este legal datorat, care depășește ceea ce este legal.

Noțiunea de folos necuvenit utilizată de legiuitor nu are un caracter echivoc, întrucât își are explicațiile doctrinare conturate de-a lungul anilor și reflectă faptul că folosul astfel obținut este «legal nedatorat», are caracter de retribuție, constituind o plată ori răsplată în vederea determinării unui act explicit, un contra echivalent al conduitei lipsite de probitate a subiectului activ al infracțiunii. Folosul presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate (paragraful nr. 31 din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 50 din 02 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I-a, nr. 308 din 28 aprilie 2017).

Latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată de intenția directă, calificată prin scop, cu care trebuie să acționeze subiectul activ atunci când săvârșește fapta ce definește elementul material al laturii obiective.

Urmarea socialmente periculoasă este definită de starea de pericol creată pentru relațiile sociale care formează obiectul juridic al infracțiunii, respectiv crearea unei stări de pericol privind reputația entității la conducerea căreia se află subiectul activ.

Infracțiunea, fiind una de pericol, se consumă în momentul în care inculpatul folosește influența sau autoritatea în scopul propus, indiferent dacă acesta a fost atins sau nu.

În concret, în ceea ce privește autoratul la infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, Înalta Curte, secția penală a constatat că întreaga activitate infracțională reținută în sarcina inculpatului A. se circumscrie unei activități unice de folosire a influenței și autorității, iar întinderea în timp a acestei activități este o consecință naturală a modului în care a fost conceput și s-a derulat planul infracțional, fără a fi de natură să influențeze caracterul unitar al infracțiunii.

Astfel, un prim pas în realizarea planului infracțional este reprezentat de momentul în care inculpatul A., folosindu-și influența și autoritatea, a impus membrilor Biroului Permanent Teritorial criteriul financiar, respectiv plata unei sume de bani, ce trebuia îndeplinit de membrii de partid pentru a putea fi înscriși pe poziții eligibile pe listele de vot la alegerile pentru consiliul județean sau pentru a fi promovați în funcții de conducere în instituții publice deconcentrate, moment care, potrivit depozițiilor martorilor audiați în cauză, este plasat în perioada ianuarie - martie 2012.

Al doilea pas în realizarea planului infracțional s-a plasat la data de 19 aprilie 2012 când, în cadrul ședinței de la Ghercești, inculpatul A., pentru a se asigura că rezultatul votului va fi în direcția dorită de acesta, și-a folosit din nou influența și autoritatea și a impus criteriul votului multiplu pe care urma să-l

exercite pentru stabilirea listei finale de candidați cu care F. Dolj urma să participe la alegerile pentru consiliul județean.

Între cele două momente s-au identificat și situații concrete în care inculpatul A. și-a folosit influența și autoritatea în mod direct și asupra altor persoane decât membrii Biroului Permanent Teritorial, persoane interesate să obțină funcții de conducere în instituții publice deconcentrate, întărindu-le convingerea că îi va susține pentru a obține funcțiile pe care și le doreau și determinându-i, astfel, să remită sume de bani în acest scop.

Ultimul act este reprezentat de momentul situat în ultima decadă a lunii aprilie 2012, la câteva zile după ședința din 19 aprilie 2012, când inculpatul A. și-a folosit în mod direct influența și autoritatea asupra martorului G., determinându-l să remită suma de 54.800 RON pentru a fi inclus pe prima poziție a listei de candidați la consiliul județean, poziție din care, în urma alegerilor locale, în condițiile în care alianța N. obținea voturile necesare întrunirii unei majorități - rezultat cunoscut de inculpat din sondajele de opinie întocmite înainte de alegerile propriu-zise -, martorul devenea vicepreședinte al consiliului județean, ceea ce s-a și întâmplat.

Aceasta în condițiile în care martorul nu-și manifestase niciun moment intenția de a ocupa acest post, motiv pentru care, nu-și depusese candidatura la alegerile interne desfășurate la data de 19 aprilie 2012, fiind contactat de către inculpat, în acest scop, abia la câteva zile de la ședința de la Ghercești.

Înalta Curte, a apreciat că fapta inculpatului A. se prezintă sub forma unei infracțiuni continue succesive, în activitatea infracțională intervenind întreruperi determinate de specificul și natura actelor de executare a infracțiunii, fără să afecteze însă unitatea de infracțiune, care s-a epuizat în ultima decadă a lunii aprilie 2012.

Din analiza întregului material probatoriu administrat în cauză a rezultat fără dubiu că inculpatul A. este autorul infracțiunii, folosindu-și influența și autoritatea, în mod direct și indirect asupra membrilor Biroului Permanent Teritorial, dar și a altor membri din cadrul Filialei Județene F. Dolj în scopul obținerii de foloase necuvenite care urmau să fie folosite în campania electorală din vara anului 2012 pentru a se obține obiectivul politic urmărit, respectiv cât mai multe voturi în favoarea N.

În esență, din materialul probatoriu administrat în cauză a rezultat cu certitudine faptul că, în perioada ianuarie - ultima decadă a lunii aprilie 2012, inculpatul A., în calitate de președinte al F. - Filiala Dolj și vicepreședinte al aceleiași formațiuni politice la nivel național, i-a determinat direct sau indirect pe martorii G., S., U., CC., V., W., AA., EE., DD., L., R., X., GG., Y., HH., Z., J., M., I. și T. să-i remită foloase necuvenite în valoare totală de 290.450 RON, pe care ulterior i-a folosit în parte, în limita sumei de 156.680,20 RON, în campania electorală din vara anului 2012, campanie pe care a coordonat-o din poziția de cosemnatar al protocolului convenit la nivel local de alianță constituită sub denumirea N.

Apărarea inculpatului A. în sensul că inițiativele sale, în calitate de președinte al Filialei Județene Dolj a F., au fost supuse la vot și aprobate de Biroul Permanent Teritorial, nu înlătură răspunderea penală, ci dimpotrivă întregește latura obiectivă a infracțiunii, în condițiile în care toate aceste propuneri (criteriul financiar al contribuției personale a candidatului și criteriul votului multiplu al președintelui) - chiar dacă au fost votate în cadrul biroului - nu erau prevăzute în Statutul F.

Relativ la influența și autoritatea de care se bucura inculpatul A., Înalta Curte a reținut declarațiile martorilor audiați în cauză, care s-au declarat nemulțumiți de criteriul votului multiplu impus de președinte și au relatat următoarele:

"... Pe mine personal m-a deranjat acest lucru întrucât am apreciat că este contrar principiilor liberale, cu atât mai mult cu cât ponderea acestui vot era de natură să influențeze rezultatul final al votului și respectiv ordinea pe listă.

... În ceea ce privește puterea de decizie a președintelui A., eu personal am perceput că acesta avea o influență politică importantă și reală la nivelul organizației județene, dar și la nivelul F. - Structura centrală, având putere de decizie cu privire la susținerea politică a membrilor de partid în vederea ocupării unor funcții" (declarație martor SS. din 24 mai 2017 - dosar de urmărire penală, filele nr. x - 228).

"... Aceasta dovedea o dată în plus influența covârșitoare pe care A. o avea la nivelul Filialei Dolj, precum și puterea de decizie" (declarație martor JJJ. din 29 mai 2017 - dosar de urmărire penală, fila nr. x).

"... A. și-a arogat acest drept motivând că este președintele Filialei Județene a F. Dolj și că, în acest fel, își asuma rezultatul alegerilor.

Am apreciat această modalitate de vot propusă de A. și acceptată de noi, ca fiind una nedemocratică și nestatutară, conștientizând că era de natură să influențeze rezultatul votului, iar votul exprimat de președintele filialei să poată modifica ordinea pe listă a candidaților" (declarație martor QQ. din 29 mai 2017 - dosar de urmărire penală, fila nr. x).

"... Această manieră de vot a și fost pusă în practică, situație care m-a nemulțumit, nefiind o procedură statutară de vot" (declarație martor KKK. din 12 iunie 2017 - dosar de urmărire penală, fila nr. x).

"... În anul 2012 eu eram un copil de vreo 25-26 ani și nu am contestat nicio decizie a inculpatului A., întrucât am remarcat că oameni mai în vârstă, cu experiență, din cadrul biroului politic nu se opuneau și am considerat că voi fi aruncat ca o măsea dacă o fac de unul singur" (declarație martor W. de la termenul de judecată din 31 ianuarie 2019, fila nr. x).

"... Nimeni din partid nu și-a permis să conteste această decizie unilaterală a președintelui A., deși cunoșteau că nu este statutară, întrucât acesta avea o influență politică covârșitoare la nivelul filialei F. Dolj, dar și la nivel național fiind vicepreședinte al F., deciziile lui fiind întotdeauna aplicate" (declarație inculpat C. din 26 aprilie 2017, fila nr. x). "... Pe de altă parte, nici nu era bine să te pui rău cu președintele" (declarație inculpat C. de la termenul de judecată din data de 10 mai 2019, fila nr. x).

Modalitatea în care inculpatul A. și-a impus deciziile nestatutare, arbitrare, a fost aspru criticată și de martorul S., membru al Biroului Permanent Teritorial, care a relatat, de asemenea, despre influența președintelui.

În altă ordine de idei, Înalta Curte a reținut că, împrejurarea că inculpatul nu a candidat în nume propriu la alegerile locale din vara anului 2012 nu are relevanță sub aspectul săvârșirii infracțiunii, câtă vreme scopul urmărit prin fapta incriminată de art. 13 din Legea nr. 78/2000 nu este circumscris exclusiv la persoana autorului infracțiunii, ca unic beneficiar al folosului necuvenit, ci acesta poate fi urmărit deopotrivă pentru sine sau pentru altul, în speță candidații din partea F. pentru funcțiile de care erau interesați.

Oricum, din poziția sa de președinte al organizației județene Dolj a F., inculpatul era interesat ca partidul său să câștige cât mai multe voturi la alegerile din acest județ, acesta fiind un criteriu de apreciere personală a activității din perspectiva poziției de lider local.

Nu în ultimul rând, în sprijinul concluziei că inculpatul A. a avut permanent reprezentarea caracterului ilicit al faptei este și angajarea martorilor L. și X., ca urmare a afirmațiilor acestora că dețin înregistrări ale discuțiilor din Biroul Permanent Teritorial, în cadrul cărora s-au solicitat sume de bani și că vor sesiza organele de urmărire penală, în cazul în care nu primesc funcțiile dorite sau restituirea banilor.

În ceea ce îl privește pe inculpatul B., instanța de fond a apreciat a fi necesare argumente de ordin teoretic, în ceea ce privește noțiunea de "complice".

Astfel, s-a reținut că în conformitate cu dispozițiile art. 48 alin. (1) din C. pen., "complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală".

Ceea ce caracterizează, prin urmare, activitatea complicelui în raport cu celelalte forme de participare penală este caracterul ei de contribuție indirectă, de ajutorare sau înlesnire, în orice mod, la săvârșirea actelor de executare propriu - zisă.

Pornind de la definiția complicității dată prin dispozițiile legale sus citate, Înalta Curte a constatat că, pentru reținerea acestei forme de participare penală, ca formă atipică a infracțiunii, este necesar a fi întrunite, în mod cumulativ, următoarele cerințe esențiale:

Sub raportul elementului formal al infracțiunii, complicitatea presupune o contribuție la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Complicitatea, ca și celelalte forme de participare, impune condiția săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală, întrucât numai prin comiterea acesteia devine o activitate relevantă penal.

Sub raportul elementului material al infracțiunii, complicitatea trebuie să se constituie într-o contribuție de ajutorare sau înlesnire în orice mod la activitatea celui ce săvârșește nemijlocit infracțiunea.

Reprezentând o formă de participare secundară la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, complicitatea nu poate să consistă nici în acte de executare propriu-zisă, ce presupune săvârșirea nemijlocită a faptei, și nici de determinare psihică a altei persoane la săvârșirea ei, ci doar în acte cu caracter contributiv secundar, accesoriu și subordonat actelor de executare.

Sub raportul elementului moral al infracțiunii, complicitatea trebuie să aibă, întotdeauna, caracterul unei activități intenționate. Condiția săvârșirii actelor de complicitate numai cu forma de vinovăție a intenției - directe sau indirecte - este expres prevăzută de lege, prin dispoziția înscrisă în art. 48 din C. pen. (art. 26 din C. pen. din 1969) și constă în reprezentarea de către complice a acțiunii pe care o comite autorul și a urmărilor ei, precum și a împrejurării că actul de complicitate contribuie la săvârșirea faptei, unită cu voința de a coopera la realizarea acesteia.

Ca și în ipoteza instigării, și în cazul complicității, răspunderea complicelui va fi strict determinată, atât sub raport obiectiv, cât și subiectiv, de răspunderea autorului, în funcție de gradul de contribuție la săvârșirea faptei și limitele intenției.

În concret, Înalta Curte a reținut că sprijinul pe care inculpatul B. l-a dat inculpatului A. a constat în următoarele acte de complicitate materială:

- s-a preocupat și a purtat discuții cu persoane interesate de obținerea unei funcții politice, confirmând sprijinul influent al președintelui A. ori obținerea respectivei funcții în cazul în care persoana interesată va remite sumele de bani denumite generic "X" ori multiplu de "X";

- s-a implicat personal și în mod direct în colectarea sumelor de bani, în sensul că a dispus secretării BB. modalitatea în care aceste sume vor fi colectate, cu precizarea expresă că pentru încasarea lor nu se vor elibera documente justificative (chitanțe), ca în cazul cotizațiilor încasate lunar de aceeași secretară, ci vor fi întocmite doar evidențe formale (notarea într-un tabel), toate sumele de bani astfel încasate fiindu-i remise de către secretară și fiind gestionate de către inculpatul B.;

- s-a implicat în întocmirea de documente fictive privind raportările adresate Autorității Electorale Permanente, scop în care s-au întocmit în fals cinci contracte de donație și cinci chitanțe privind încasarea sumelor de bani donate, care în realitate proveneau din banii remiși de persoanele interesate să ocupe funcții publice. Astfel, coinculpatul B., secretarul general al organizației de partid, a dispus ca documentele care urmau să fie trimise Autorității Electorale Permanente doar pentru a justifica banii cheltuiți fiscalizat, să fie întocmite pe numele unor persoane care nu figurau pe listele de candidați la

alegerile locale și nici nu urmau să primească vreo funcție de conducere într-o instituție publică, pentru a nu se putea face vreo legătură între funcțiile obținute și remiterea sumelor de bani în acest scop.

Din depozițiile martorilor W., MM. și BB. a rezultat că de cheltuirea sumelor de bani încasate sub titulatura de "X" se ocupa exclusiv inculpatul B., iar secretara nu elibera sume de bani decât dacă era anterior sunată de inculpat, care îi dădea acceptul. În acest mod s-a întâmplat când secretara a remis martorului W. "câteva milioane de RON" pentru a achita o parte din materialele promoționale pentru campania electorală, în schimb, atunci când nu a putut să îl contacteze pe inculpat, secretara nu a mai remis bani martorului W., deși acesta trebuia să achite o altă parte din materialele promoționale.

Față de considerentele expuse anterior, Înalta Curte a constatat că, în drept, fapta inculpatului A. care, în calitate de președinte al F. - Filiala Dolj și vicepreședinte al aceleiași formațiuni politice la nivel național, în perioada ianuarie - ultima decadă a lunii aprilie 2012, și-a folosit influența și autoritatea derivând din funcțiile deținute, pentru a impune membrilor Biroului Permanent Teritorial al F. Dolj criteriile neprevăzute de lege și de Statutul F., constând în plata de către membrii de partid a unor sume de bani spre a putea candida de pe un loc eligibil pe listele de vot pentru alegerile locale din vara anului 2012 sau pentru a fi susținuți politic pentru a ocupa o funcție de conducere într-o instituție publică, determinând prin aceasta 20 de membri ai organizației de partid să remită diverse sume de bani, în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de foloase necuvenite în valoare totală de 290.450 RON, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței ori autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000.

Corelativ, fapta inculpatului B. care, în calitate de secretar general coordonator al F. - Filiala Dolj, în perioada ianuarie - ultima decadă a lunii aprilie 2012, l-a ajutat pe inculpatul A. să-și folosească influența și autoritatea, în maniera descrisă anterior, în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de foloase necuvenite în valoare totală de 290.450 RON, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la folosirea influenței ori autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 48 din C. pen. (art. 26 din C. pen. din 1969) rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

3.2. În ceea ce privește infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002:

Obiectul juridic special al infracțiunii de spălare a banilor este complex, vizând atât relațiile sociale referitoare la circuitul juridic al bunurilor, cât și cele care privesc înfăptuirea justiției, în acest din urmă caz întrucât prin comiterea faptei de spălare a banilor se creează dificultăți la descoperirea infracțiunii primare.

Determinarea obiectului material al acestei infracțiuni presupune, pe de o parte, stabilirea naturii acestuia, iar pe de parte, a originii sale, adică a provenienței sale ilicite. De asemenea, pentru existența infracțiunii de spălare a banilor, trebuie întotdeauna să existe certitudinea că obiectul material, adică venitul asupra căruia se operează, a fost obținut dintr-o infracțiune prealabilă.

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002 constă într-o acțiune de dobândire de bunuri, cunoscând că acestea provin din infracțiuni.

Pentru constatarea întrunirii condiției "cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni" prevăzută pentru existența infracțiunii de spălare a banilor nu este necesar ca autorul să fi cunoscut natura exactă, circumstanțele temporale, locul, și nici măcar identitatea autorului infracțiunii principale, nefiind necesar ca făptuitorul să cunoască cu exactitate infracțiunea principală din care provin fondurile supuse spălării, fiind suficient ca în momentul operațiunii de spălare a banilor să aibă reprezentarea că bunul provine din săvârșirea unei infracțiuni.

Prin dobândirea de bunuri se înțelege obținerea dreptului de proprietate asupra acestora.

Dobândirea bunurilor trebuie să fie legală, numai proveniența acestuia se impune a fi ilicită și cunoscută de dobânditor.

Urmarea imediată constă în schimbarea situației de fapt sau juridice a bunurilor care provin din infracțiuni.

Infracțiunea se comite numai cu intenție, directă sau indirectă.

Din ansamblul probator administrat în cauză Înalta Curte a reținut că rezultatul este că inculpatul C. a primit de la inculpatul B. suma de 156.680,20 RON, pe care S.C. D. S.A. a folosit-o din fonduri proprii pentru a achiziționa materiale publicitare, bunuri ce au ajuns la F. - Filiala Dolj și au fost folosite în campania electorală din vara anului 2012, banii provenind din sumele colectate ilicit de la membrii de partid.

Suma de bani a ajuns astfel legal în proprietatea inculpatului C., fiindu-i remisă de detentorul ei, și nu în vreo modalitate ilicită și a fost folosită în interes propriu, inculpatul cunoscând că provine din săvârșirea de infracțiuni.

În aceste condiții, s-a schimbat situația juridică a banilor proveniți din infracțiuni, întrucât inculpatul C. nu ocupa nicio funcție publică, care să atragă obligația declarării veniturilor și, prin urmare, putea să dețină și să folosească suma de bani în orice mod.

Sumele de bani nefiscalizate nu puteau fi folosite pentru achiziționarea materialelor publicitare de valoarea celor care s-au cumpărat prin intermediul societății inculpate. Astfel, s-ar fi achiziționat cantități mici de produse pentru care se putea face plata în numerar, achizițiile repetate ar fi presupus o mare durată de timp, în condițiile în care, campania electorală are o durată limitată, iar costurile ar fi fost mult mai mari.

În vederea dobândirii banilor proveniți din infracțiuni, inculpatul C. a fost ajutat de inculpata S.C. D. S.A., care a achiziționat materialele promoționale cu bani provenind din fonduri proprii, iar pentru a asigura păstrarea banilor de către C., a întocmit documente contabile fictive. În acest sens, inculpata S.C. D. S.A. a făcut plăți de 156.680,20 RON din surse proprii pentru materiale promoționale și a facturat și a primit de la partid doar suma de 24.873,15 RON.

Relativ la apărările inculpatei S.C. D. S.A., Înalta Curte a reținut că în doctrina penală română complicitatea reprezintă o contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii, întrucât complicele nu determină, nici nu realizează în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci înlesnește autorului această realizare. Actele de complicitate, spre deosebire de cele de coautorat, nu fac parte din conținutul legal al infracțiunii, ci din cel concret. Ca atare, complicitatea nu are un caracter infracțional propriu, ci îl "împrumută" de la acțiunea sau inacțiunea autorului.

Complicele cooperează prin activitate indirectă de natură a sprijini latura obiectivă - complicitate materială - sau latura subiectivă - complicitate morală - și aceasta conferă contribuției sale caracter de participare accesorie, secundară.

Chiar atunci când intervine în cursul executării - complicitate materială concomitentă -, cum este cazul în speță, își păstrează caracterul de contribuție indirectă, care facilitează săvârșirea faptei.

Complicitatea presupune săvârșirea de către complice a unor acte de sprijinire a săvârșirii faptei de către autor. Înlesnirea se referă la acte îndeplinite anterior începerii executării. Ajutorul se referă la actele îndeplinite de complice chiar în cursul realizării de către autor a acțiunii incriminate. Actele de ajutor constituie așa numita complicitate concomitentă.

Actul de complicitate trebuie să fie efectuat cu intenție. Cu alte cuvinte, sub aspect subiectiv, complicele trebuie să cunoască acțiunea sau inacțiunea care constituie elementul material al infracțiunii ce urmează a fi comisă de autor, urmările acesteia și că actul său se alătură acțiunii autorului.

Sprijinul acordat de complice poate fi cu intenție directă sau indirectă și evidențiază legătura psihică dintre acesta și autor.

Complicitatea morală constă într-un ajutor sau sprijin care vizează latura subiectivă a faptei săvârșite de autor și presupune acte de natură să consolideze rezoluția infracțională a autorului, să confere acestuia siguranța în săvârșirea faptei.

Complicitatea concomitentă, materială sau morală, presupune efectuarea de acte de ajutor de către complice în timpul comiterii infracțiunii de către autor.

Prin urmare, s-a constatat că apărările inculpatei sunt neîntemeiate, neavând nicio relevanță data emiterii facturilor fiscale în cauză, câtă vreme societatea a cunoscut acțiunea care constituie elementul material al infracțiunii de spălare de bani ce urmează a fi comisă de autor (inculpatul C.), urmările acesteia și că actul său se alătură acțiunii autorului, complicitatea sa fiind concomitentă consumării infracțiunii, anterior emiterii facturilor.

Astfel, ceea ce se impută inculpatei S.C. D. S.A. este faptul că l-a ajutat pe inculpatul C. să dobândească sumele de bani provenite din infracțiuni, prin aceea că a achiziționat materialele promoționale cu bani provenind din fonduri proprii, iar pentru a asigura păstrarea banilor de către autor, a întocmit documente contabile fictive.

Având în vedere argumentele arătate anterior, Înalta Curte a constatat că, în drept, fapta inculpatului C. care, în calitate de vicepreședinte al Biroului Permanent Teritorial al Filialei Dolj a F., în cursul lunii mai 2012, a dobândit pentru sine suma de 131.807,05 RON, provenind din săvârșirea de către inculpații A. și B. a infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cunoscând că banii provin din infracțiuni, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002.

Fapta inculpatei S.C. D. S.A. de a-l ajuta pe inculpatul C. să dobândească în cursul lunii mai 2012 pentru sine suma de 131.807,05 RON, provenind din săvârșirea de către inculpații A. și B. a infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, cunoscând că banii provin din infracțiuni, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la spălare de bani, prevăzută de art. 48 din C. pen. (art. 26 din C. pen. din 1969) raportat la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002.

4. Tratament sancționator.

4.1. Identificarea legii penale mai favorabilă fiecărui inculpat în parte, având în vedere succesiunea de legi intervenită în cursul procesului și Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 06 mai 2014 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I-a, nr. 372 din 20 mai 2014.

Înalta Curte a reținut că, potrivit art. 13 alin. (1) din C. pen. din 1969, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

Conform art. 5 alin. (1) din C. pen., în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Prin urmare, Înalta Curte constată că textul alin. (1) al art. 5 reia dispoziția art. 13 alin. (1) din C. pen. din 1969, astfel că, în această materie, regimul aplicabil rămâne același.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a executării pedepsei, s-a constatat că legea veche conține dispoziții favorabile referitor la aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 și urm. din C. pen. din 1969) ori a suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 861 din C. pen. din 1969), în raport cu prevederile noii legi privind amânarea aplicării pedepsei (art. 83 și urm. din C. pen.) și suspendarea executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 și urm. din C. pen.).

Astfel, comparând dispozițiile referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei din reglementarea anterioară cu cele privitoare la amânarea aplicării pedepsei, s-a constatat că legea veche este mai favorabilă prin prisma cerințelor de acordare (nu există limită legală a pedepsei pentru aplicabilitatea ei, limita pedepsei concret aplicată pentru o infracțiune este mai ridicată, obligațiile de pe durata termenului de încercare sunt mai puține, etc.). Singurul element prin prisma căruia ar fi mai favorabilă reglementarea nouă este durata termenului de încercare, dar este insuficient pentru a califica noua reglementare ca fiind mai favorabilă.

În ceea ce privește alegerea legii penale mai favorabile în situația în care, potrivit ambelor coduri, ar fi aplicabilă suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, s-a reținut că sfera obligațiilor impuse condamnatului și efectele suspendării potrivit legilor succesive au prioritate față de durata termenului de încercare sau supraveghere. În acest sens, instanța de fond a avut în vedere faptul că noua reglementare instituie o obligație importantă, care nu se regăsește în vechiul C. pen., și anume, munca în folosul comunității și, în plus, elimină efectul reabilitării de drept asociat suspendării sub supraveghere. Prin urmare, reglementarea veche va fi mai favorabilă, chiar și în situația în care condamnatul nu ar fi obligat la prestarea muncii neremunerate în folosul comunității în considerarea stării sale de sănătate, prin prisma efectului reabilitării de drept pe care îl atrage.

Din perspectiva incidenței circumstanțelor atenuante judiciare, singurele care ar putea fi, ipotetic, reținute în cauză, Înalta Curte a constatat că noul C. pen. restrânge sfera și efectele circumstanțelor atenuante judiciare, în sensul că, prevede, în mod restrictiv, un număr de două circumstanțe, clar indicate, spre deosebire de C. pen. vechi care doar exemplifica anumite împrejurări ce pot constitui circumstanțe atenuante.

Cu referire la efectele circumstanțelor atenuante, Înalta Curte a reținut că, în prezența acestora, nu mai este obligatorie coborârea pedepsei sub minimul special, astfel cum prevedea vechiul C. pen., efectul lor fiind limitat, în noul C. pen., la reducerea limitelor legale de pedeapsă cu o treime.

Pentru inculpata persoană juridică limitele pedepsei amenzii penale prevăzute de C. pen. din 1969 sunt considerabil mai mici față de cele prevăzute de C. pen. actual. Astfel, pedeapsa amenzii penale prevăzută de art. 731 alin. (3) din C. pen. din 1969 este cuprinsă între 10.000 RON și 900.000 RON, în timp ce amenda prevăzută de art. 137 alin. (2) și (4) lit. c) din C. pen. este cuprinsă între 18.000 RON și 1.500.000 RON (suma corespunzătoare unei zile amendă, cuprinsă între 100 și 5.000 RON, se înmulțește cu numărul zilelor - amendă, care este cuprins între 180 și 300 de zile - amendă).

În concluzie, Înalta Curte a constatat că legea penală mai favorabilă tuturor inculpaților din prezenta cauză este C. pen. din 1969, având în vedere quantumul pedepselor și modalitatea de individualizare judiciară a executării acestora, aceasta din urmă în cazul inculpaților persoane fizice.

4.2. Individualizarea judiciară a pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților și individualizarea judiciară a executării pedepsei principale.

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate inculpaților, Înalta Curte a avut în vedere criteriile prevăzute de art. 72 din C. pen. din 1969, reținând limitele de pedeapsă prevăzute de textele de lege incriminatoare, împrejurările concrete în care faptele au fost săvârșite, gradul de pericol social ce caracterizează astfel de fapte, rolul și contribuția fiecăruia dintre inculpați în activitatea infracțională, urmarea socialmente periculoasă produsă, dar și persoana și conduita inculpaților.

Nu în ultimul rând, Înalta Curte a avut în vedere și timpul îndelungat scurs de la comiterea infracțiunilor, împrejurarea că sumele de bani obținute prin săvârșirea infracțiunilor ar putea fi recuperate prin valorificarea bunurilor asupra cărora s-au instituit măsuri asigurătorii, faptul că inculpații A., B. și C. nu

sunt cunoscuți cu antecedente penale, nu au recunoscut săvârșirea faptelor, dar s-au prezentat, în mod constant, în fața autorităților.

Totodată, Înalta Curte a reținut și calitatea inculpatului A., de deputat în Parlamentul României, dar și președinte al unei organizații județene de partid - la data faptei -, calități care îi impun o atitudine corespunzătoare raportat la valorile sociale ocrotite de lege și la Constituția României, respectiv, ordinea de drept, dar și autoritatea și prestigiul de care se bucură, de regulă, un partid, valori cărora le-a adus atingere prin fapta sa.

Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei, stările și circumstanțele în care au fost comise faptele, astfel cum au fost descrise mai sus, dar și persoana și conduita inculpaților A., B. și C., Înalta Curte a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins, în condiții optime, numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, orientată spre minimul special prevăzut de lege.

La stabilirea cuantumului pedepselor cu închisoarea aplicate inculpaților A. și B., Înalta Curte a avut în vedere gradul de contribuție la săvârșirea faptei al fiecăruia dintre inculpați, în calitate de autor și, respectiv, de complice.

Natura faptelor, împrejurarea și modalitatea în care au fost comise, duc la concluzia unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală astfel că, potrivit art. 71 din C. pen. din 1969, a fost interzis exercițiul acestor drepturi de către inculpații A., B. și C. (cu excepția dreptului de a alege), atât ca pedeapsă complementară, cât și ca pedeapsă accesorie.

Pentru aceleași considerente, având în vedere și dispozițiile art. 65 alin. (2) din C. pen. din 1969, pe lângă aceste drepturi, a interzis inculpaților A. și B. și dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate de natura aceleia de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunilor, atât ca pedeapsă complementară, cât și ca pedeapsă accesorie.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a executării pedepsei principale, în cazul inculpaților A., B. și C., ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de stările și circumstanțele în care au fost comise faptele, dar și de personalitatea inculpaților, Înalta Curte a apreciat că scopul educativ și preventiv al pedepsei, prevăzut de art. 52 din C. pen. din 1969, poate fi atins, în condiții optime, prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării, în condițiile art. 81 și următoarele din C. pen. din 1969.

Cu privire la individualizarea judiciară a pedepsei principale, în cazul inculpatei S.C. D. S.A., ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și de stările și circumstanțele în care a fost comisă fapta, în baza art. 531 alin. (2) din C. pen. din 1969, a condamnat pe inculpata la o pedeapsă cu amenda penală orientată spre minimul special prevăzut de lege.

Conform dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 656/2002, aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare, din cele prevăzute la art. 531 alin. (3) lit. a) - c) din C. pen. din 1969, pe lângă pedeapsa amenzii, este obligatorie, dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, Înalta Curte apreciind suficientă aplicarea numai a uneia dintre aceste pedepse, respectiv, suspendarea activității pe durata minimă prevăzută de lege.

5. Măsura confiscării speciale.

Cu referire la măsura de siguranță a confiscării speciale, prevăzută la art. 108 lit. d) din C. pen., Înalta Curte a reținut că, în conformitate cu dispozițiile art. 107 alin. (2) și (3) din C. pen., măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală.

Prin urmare, măsurile de siguranță se iau față de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a săvârșirii faptei, acest rol revenind pedepselor.

Infracțiunile pentru care s-a dispus condamnarea inculpaților nu sunt infracțiuni de prejudiciu. Acestea sunt infracțiuni de pericol.

Bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, în înțelesul art. 112 alin. (1) lit. e) din C. pen. (articol în vigoare la data faptelor), constau în suma de 290.450 RON (din care se scade suma de 156.680,20 RON dobândită de inculpatul C.) încasată, în mod necuvenit, de la membrii de partid, fără respectarea dispozițiilor legale, în ceea ce îi privește pe inculpații A. și B. și, respectiv, în suma de 156.680,20 RON, dobândită, cunoscând că provine din infracțiuni, în cazul inculpaților C. și S.C. D. S.A.

B. JUDECATA ÎN APEL

I. Împotriva sentinței penale nr. 249 din data de 20 iunie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în dosarul nr. x/2017, în termen legal, au declarat apel inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A. .

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 18 noiembrie 2019, fiind fixat primul termen de judecată la data de 27 ianuarie 2020.

II. Sinteza criticilor formulate

Prin motivele scrise de apel, dar și prin susținerile orale formulate în fața instanței de control judiciar, apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A. au criticat hotărârea instanței de fond pentru nelegalitate, susținând că, în fond cauza a fost soluționată de un complet nespecializat cu încălcarea dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, precum și pentru netemeinicie, cu privire la soluția de condamnare dispusă, susținând că aceasta se întemeiază pe o evaluare eronată a acuzației, dar și a probatoriului administrat în cauză.

Apelantului inculpat A., în motivele de apel și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei (filele x și 110-124 vol. II), în esență, a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) din C. proc. pen., cu referire la Decizia nr. 417 din 03.07.2019 a Curții Constituționale a României - admiterea apelului, desființarea sentinței penale nr. 249 din 20.06.2019 și trimiterea cauzei spre rejudecare unui complet de judecata specializat, alcătuit potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 - motiv prioritar al analizei.

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din C. proc. pen. raportat la art. 122 alin. (1) lit. d) din C. pen. (1969) raportat la art. 124 din C. pen. (1969) - apelantul a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și rejudecând, constatarea intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și încetarea procesului penal.

În analiza incidenței în cauză a prescripției speciale a răspunderii penale, apelantul inculpat a susținut că trebuie să se pornească de la hotărârea instanței de fond, care la filele x din sentință, prevede expres că ultimul act material de executare al infracțiunii care se reține în sarcina inculpatului A., este dat de discuția acestuia cu martorul G., ulterior ședinței de la Ghercești din 19 aprilie 2012, care are loc undeva în municipiul Slatina într-o stație de alimentare cu combustibil unde, susține instanța de fond, că pentru ultima dată inculpatul A. își folosește influența și autoritatea asupra martorului G., pentru a-l determina pe acesta să remită un folos necuvenit, respectiv suma de 54.800 de RON.

Astfel, instanța de fond nu stabilește efectiv data la care are loc această discuție și nici nu putea să o facă, pentru că nu are elemente cu caracter probant la dosarul cauzei, care să poată induce o concluzie neîndoielnică sub acest aspect. Dar instanța reține, la fila x, că având în vedere data finalizării infracțiunii continue succesive este data epuizării a încetării acțiunii, termenul de prescripție specială a răspunderii penale se calculează prin raportare la dublul termenului de prescripție generală cu prevedea art. 124 din C. pen. din 1969, modificat prin Legea nr. 63 din 2012, publicată în Monitorul Oficial în 19 aprilie 2012, și intrată în vigoare la trei zile de la publicare.

Raportat le argumentele ce premerg, apelantul a solicitat, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din C. proc. pen. raportat la art. 122 alin. (1) lit. d) din C. pen. (1969) admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și în rejudecare, constatarea intervenirii prescripției generale a răspunderii penale și încetarea procesului penal față de inculpat, pe considerentul că ultimul act material de executare ce intră în conținutul pretensei infracțiuni a fost săvârșit de inculpatul A. cel mai târziu la sfârșitul lunii martie 2012, în condițiile în care ordonanța de începere a urmăririi penale în personam față de acesta a fost emisă la 07 aprilie 2012.

În subsidiar, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) - teza I și teza II C. proc. pen., apelantul a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței penale apelate și, în rejudecare, achitarea inculpatului, în considerarea faptului că acțiunile acestuia sunt arondate normalei îndepliniri a atribuțiilor funcției de președinte al F. Dolj, acestea nereprezentând acte specifice elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și, respectiv, pentru că inculpatul nu a acționat cu forma de vinovăție prescrisă de norma de incriminare.

Inculpat B., prin motivele de apel și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei (filele x și 156-157 vol. II) a solicitat admiterea apelului având în vedere teza nelegalei constituiri a completului de 3 judecători.

În speță, apelantul a solicitat să se aibă în vedere faptul că dosarul a fost înregistrat în data de 21 decembrie 2017, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport de infracțiunea pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și de calitatea inculpaților iar cercetarea judecătorească a fost realizată de completul de 3 judecători, complet nespecializat.

Astfel, cauza a fost soluționată de instanță la data de 20 iunie 2019, deci la o data ulterioară hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, nr. 14 din 23 ianuarie 2019, prin care s-a hotărât că în măsura în care nu au devenit definitive, cauzele înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționate de aceasta în primă instanță, anterior hotărârii Colegiului de conducere, urmează a fi rejudecate.

Efectele deciziei pronunțate de instanța de contencios constituțional vizează, conform art. 147 alin. (4) din Constituție, situații juridice nedefinitiv consolidate în cadrul acestei noțiuni autonome și includ cauzele în curs de judecată.

După data de 23 ianuarie 2019, cercetarea judecătorească a fost continuată de un complet specializat, însă așa cum a fost menționat la filele x din memoriul depus la dosar, până la această dată au fost audiați mai mulți martori, dar și inculpatul B. Este esențial faptul că după analiza martorilor menționați, la fila x, din motivele de apel, și filele x din sentința instanței de fond, se percepe de către instanță în mod nemijlocit că a fost săvârșită infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată inculpatul B. De aceea, în raport de aceste considerente, a solicitat să se constate că cercetarea judecătorească s-a efectuat cu încălcarea art. 354 din C. proc. pen., raportat la art. 29 alin. (1) din Legea 78/2000, și în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) din C. proc. pen., cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 417 din 2019 și raportat la art. 281 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen., să fie admis apelul și desființată sentința cu trimitere spre rejudecare.

Sub un alt aspect sentința a fost criticată pentru netemeinicie, în cauză nefiind îndeplinite condițiile condamnării inculpatului, întrucât din evaluarea coroborată a probatoriului nu se poate constata că fapta atribuită acestuia este prevăzută de legea penală, fapta fiind de natură administrativă, fiind astfel incidente dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza I din C. proc. pen.

În subsidiar, apelantul inculpat a solicitat achitarea sa în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. b) teza a doua din C. proc. pen., având în vedere că fapta reținută în sarcina sa nu este prevăzută de legea penală.

Astfel, inculpatul a arătat că probatoriul administrat în cauză, nu a demonstrat faptul că acesta s-ar fi implicat în finanțarea campaniei electorale din anul 2012, neavând un interes, lipsind intenția calificată prin scop (acela de a obține pentru sine sau pentru altul foloase necuvenite sau injuste), iar pe de alta parte, dimensiunile acestei finanțări a campaniei electorale au fost hotărâte în ședințele Biroului

Permanent Județean - F. DOLJ în urma unei propuneri venite din partea unei comisii, fiind votată în unanimitate de către membri Biroului Permanent Județean al F. Dolj.

Totodată, probatoriul nu a putut releva faptul că inculpatul l-a sprijinit direct sau indirect pe A. în vederea stabilirii sumelor de bani ce trebuiau achitate pentru fiecare funcție în parte și nu purtat discuții în vederea convingerii membrilor de partid să răspundă acestor criterii financiare.

De asemenea, inculpatul a susținut că nu a avut nicio implicare în colectarea sumelor de bani cu titlu de contribuții la Campania electorală, respectiv a valorilor de referință numite generic X .

Mai mult, sumele de bani strânse cu titlu de criteriu financiar nu au fost gestionate niciodată de către inculpatul B., destinația acestor sume fiind hotărâtă în permanență de către Biroul Politic Județean, mai ales având în vedere că s-a hotărât pentru fiecare locație, numărul de materiale, în funcție de numărul de alegători. Pe cale de consecință a apreciat că finanțarea campaniei electorale a avut loc în urma unor activități legale.

Apelantului inculpat C., prin motivele scrise de apel depuse la dosarul cauzei (filele x, vol. I) și concluziile scrise aflate la dosarul cauzei a solicitat desființarea sentinței penale atacate și trimiterea dosarului la instanța de fond spre rejudecare de către un complet specializat, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 și, în subsidiar, desființarea sentinței penale nr. 249 din 20 iunie 2019 și achitarea inculpatului C., în conformitate cu dispozițiile art. 396 și art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen. pentru infracțiunea de spălare a banilor, întrucât infracțiunea nu există.

Cu privire la prima solicitare, apărarea a precizat că judecarea în fond a cauzei a fost realizată, în perioada 17 septembrie 2018- 17 ianuarie 2019, de un complet nespecializat în raport de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 și de Decizia nr. 417 pronunțată de Curtea Constituțională a României.

În analiza incidenței în speță a deciziei pronunțate de instanța de contencios constituțional, apărarea a apreciat a fi făcut trimitere la paragraful nr. 2 al dispozitivului deciziei nr. 417 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial din 10 octombrie 2019, conform căruia cauzele înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, anterior hotărârii Colegiului de conducere al Instanței Supreme din 23 ianuarie 2019, care prevede că în măsura în care nu au devenit definitive, cauzele urmează a fi rejudecate, în conformitatea cu art. 421 pct. 2 lit. b) din C. proc. pen. de completurile specializate alcătuite potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003."

În opinia apărării, la momentul începerii cercetării judecătorești în prezența cauză, respectiv în luna septembrie 2018, completul de judecată nu era specializat, conform dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, acesta s-a specializat automat în momentul pronunțării hotărârii Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv în luna ianuarie 2019, ceea ce contravine hotărârii Curții Constituționale. Au fost efectuate o serie de acte de cercetare judecătorească, de către completul nespecializat, iar din 23 ianuarie 2019 același complet a devenit brusc specializat, prin hotărârea Colegiului de Conducere.

În subsidiar, apelantul a solicitat reinterpretarea mijloacele de probă pe care instanța de fond s-a bazat în pronunțarea hotărârii de condamnare, și admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și, în rejudecare achitarea inculpatului în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. a) din C. proc. pen.

Criticând soluția dispusă de instanța de fond apelantul inculpat a arătat că evaluarea logico-argumentativă a primei instanțe permite interpretări diverse, aspect ce derivă din caracterul inexact al acuzațiilor și al precarității mijloacelor de probă.

Astfel, acuzarea a pornit în evaluarea situației de fapt, de la două premise distincte, pe de o parte, a apreciat că inculpatul C. ar fi achiziționat materiale promoționale în valoare de 156.680 RON de la o societatea comercială YY, folosind fondurile bănești ale S.C. D. S.A., și, pe de altă parte, că ar fi folosit în interes personal sume de bani care ar fi provenit de la F., ce izvorau din acel coeficient "X", și care i-ar fi fost dați de la partid pentru achiziționarea de materiale promoționale.

Așadar, ca tipologie a infracțiunii de spălarea de bani, s-au reținut două acțiuni distincte, acțiunea de folosire în interes personal a unor sume de bani, plecând de la premisa că inculpatul cunoștea această proveniență ilicită și, respectiv, că ar fi folosit fondurile unei societăți comerciale pentru achiziționarea de materiale promoționale.

Probatoriul administrat în cauză a evidențiat faptul că inculpatul C. nu a primit bani de la partid, respectiv de la inculpatul B. prin intermediul martorilor BB., KK. QQ., care au infirmat, de o maniera categorică, posibilitatea ca inculpatul C. să fi primit sume de bani de la inculpatul B., cu atât mai mult cu cât inculpatul C. contribuia semnificativ la bugetul F. Dolj, fapt ce avea un grad mare de notorietate.

Totodată, din probatoriul administrat a rezultat că inculpatul C. nu a primit nicio solicitare din partea vreunei persoane din cadru F. Dolj de a achiziționa materiale promoționale din banii colectați cu titlu de "X", fie direct, ca persoană fizică împuternicită de partid, fie prin intermediul societății sale.

Inculpatul C. nu a cunoscut ca vreo suma de bani ar proveni din infracțiunea de folosire a influenței sau autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite de către A. și B.

De altfel, a susținut apărarea, faptul de a încasa sume de bani cash în limita unui plafon valoric nu poate conduce la concluzia cunoașterii provenienței ilicite a acestor bani. A porni de la aceasta prezumție - conform căreia în spatele unor plăți cash s-ar afla acțiuni de spălarea de bani - reprezintă, în opinia apărării un demers greșit. Este nevoie de mult mai multe elemente de probă care să demonstreze ca mecanismul de absorbție a unor bani negri prin încasări cash și introducerea lor în circuitul fiscal ar reprezenta o veritabilă spălarea de bani.

De altfel, probatoriul administrat în cauză arată că decizia achiziționării acestor produse nu a aparținut exclusiv inculpatului C., ci a fost o decizie a persoanelor care conduceau la acea data firma. Probele au demonstrat ca inculpatul nu avea putere de decizie discreționară în societate, și ca, chiar dacă existau inițiative ale acestuia legate de activitatea societății, deciziile nu erau luate de C., ci de tatăl acestuia, care conducea cu autoritate societatea.

Concluzionând, apelantul inculpat a arătat că, în mod evident, dacă s-ar porni de la premisa ca a primit bani cash de la partid (premise apreciate ca fiind eronate și contrazise de materialul probator), acțiunile sale ar fi fost:

- de folosire în interes personal a acelor sume de bani (cu privire la care ar fi cunoscut că provin doar din infracțiunea de folosire a influenței sau autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite comisa de către A. și B.) - situație în care nu ar fi întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii de spălarea banilor;

- de folosire a fondurilor bănești ale S.C. D. S.A. pentru a "masca" însușirea și folosirea în interes personal a sumelor cash primite de la partid - situație în care nu ar fi întrunit conținutul constitutiv al infracțiunii de spălarea banilor.

Apelanta inculpată S.C. D. S.A. în motivele de apel și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei (filele x și 85-109 vol. II) a solicitat în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b) teza a II -a din C. proc. pen. admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

În susținerea acestei critici apelantul a arătat că hotărârea atacata a fost pronunțată de un complet care nu îndeplinea condițiile legale cu privire la specializarea pentru a judeca în prima instanță infracțiunile de corupție și infracțiunile asimilate, condiții impuse de Legea nr. 78/2000.

În subsidiar, sentința a fost criticată pentru netemeinicie sub aspectul greșitei condamnări a inculpatei persoană juridică, și în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) din C. proc. pen. a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și achitarea inculpatei în temeiul art. 16 (1) lit. a) din C. proc. pen. Astfel,

din perspectiva tipicității, faptei imputată s-a susținut că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii reținute în sarcina acesteia deoarece:

a) elementul material (acțiunea/inacțiunea) este ulterior momentului când se pretinde ca autorul (inculpatul C.) ar fi săvârșit infracțiunea de spălare de bani;

b) inculpatul C. nu avea calitatea necesară care să-i permită să săvârșească în mod direct sau indirect elementul material ce se imputa subscrisei de către acuzare;

c) persoana juridică a nu avea niciun interes în a săvârși fapta imputată;

d) inculpatul C. nu a săvârșit infracțiunea, prin urmare nici persoana juridică nu poate fi condamnată pentru complicitate.

e) nu s-a demonstrat existența formei de vinovăție specifice pentru complicitate la infracțiunea de spălare de bani.

III. Procedura în fața Completului de 5 Judecători

La termenul din data de 27 ianuarie 2020, deliberând, față de cererile de amânare în vederea angajării de apărători aleși, formulate de apelanții inculpați B. și S.C. D. S.A., cauza fiind la primul termen de judecată, văzând și poziția reprezentantului Ministerului Public, instanța de control judiciar a apreciat că acestea sunt întemeiate, motiv pentru care, în temeiul art. 356 alin. (3) din C. proc. pen., le-a încuviințat, cu precizarea că, în cauză, se acordă un singur termen pentru lipsă de apărare și pentru pregătirea apărării.

Prin încheierea din data de 24 februarie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, după deliberare, analizând cererile de probatorii formulate de apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A. din perspectiva exigențelor de relevanță și concludență ce se desprind din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 97 alin. (1) și art. 98 C. proc. pen., le-a încuviințat în parte, după cum urmează:

1. În temeiul art. 100 alin. (3) C. proc. pen. a admis în totalitate cererea de probe formulată de apelantul inculpat A. constând în audierea martorilor G., L. și X., apreciind că teza probatorie invocată prezintă, în raport de conținutul acuzațiilor concret aduse inculpatului, o relevanță suficientă pentru a legitima administrarea acestor probe.

2. Cu privire la probatoriul solicitat de către apelantul inculpat B. în temeiul art. 100 alin. (3) teza I din C. proc. pen., a admis proba testimonială constând în audierea martorului Z. apreciind proba ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei.

Totodată, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) din C. proc. pen., a respins proba testimonială constând în reaudierea martorilor LLL., MMM., BB., având în vedere faptul că, pe de o parte, în cauză au fost administrate suficiente mijloace de probă în raport de obiectul probațiunii, iar pe de altă parte, martorii au fost audiați atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de fond în condiții de contradictorialitate, oralitate și nemijlocire, inculpatul fiind asistat de către apărător ales și având posibilitatea de a adresa prin intermediul instanței întrebări clarificatoare în raport de infracțiunea pentru care inculpatul a fost dedus judecății.

3. Cu privire la probatoriul solicitat de către apelanta inculpată S.C. D. S.A., în temeiul art. 100 alin. (3) teza I din C. proc. pen., a admis proba testimonială constând în audierea martorilor CCC. și WW. apreciind proba ca fiind utilă, pertinentă și concludentă cauzei.

Totodată, în temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) din C. proc. pen., a respins proba testimonială constând în reaudierea martorilor NNN. și FFF., apreciind că proba nu satisface exigențele de utilitate întrucât martorii au fost ascultați nemijlocit în fața instanței de fond, iar apărarea nu a invocat teze a căror lămurire să justifice readministrarea probei.

4. Cu privire la probatoriul solicitat de către apelantul inculpat C., în temeiul art. 100 alin. (3) teza I din C. proc. pen., a admis proba testimonială constând în audierea martorilor CCC. și QQ.

În temeiul art. 100 alin. (4) lit. b) din C. proc. pen., a respins proba testimonială constând în reaudierea martorilor NNN., R. și FFF. apreciind că proba nu satisface exigențele de utilitate întrucât martorii au fost ascultați nemijlocit în fața instanței de fond, iar apărarea nu a invocat teze a căror lămurire să justifice readministrarea probei.

Prin rezoluția din data de 13 martie 2020 având în vedere dispozițiile Ordinului nr. 91 din 12 martie 2020 emis de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la suspendarea temporară a accesului publicului în sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, măsuri dispuse în sprijinul eforturilor făcute de autoritățile naționale competente pentru limitarea răspândirii epidemiei cauzate de SARS-Cov-2 (boala COVID-19), constatând că din motive obiective instanța nu-și poate desfășura activitatea de judecată la termenele fixate în data de 23 martie 2020 și, respectiv 6 aprilie 2020, în baza art. 353 alin. (10) teza I din C. proc. pen., din oficiu au fost preschimbate termenele de judecată din data de 23 martie 2020 și, respectiv 6 aprilie 2020 în data de 27 aprilie 2020.

Prin rezoluția din data de 16 aprilie 2020 având în vedere dispozițiile art. 64 alin. (5) teza penultimă din Anexa nr. 1 la Decretul nr. 240 din data de 14 aprilie 2020 emis de Președintele României, publicat în Monitorul Oficial Partea I nr. 311 din data de 14 aprilie 2020, Ordinul nr. 71 emis de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție din data de 3 martie 2020 forma consolidată la data de 17 martie 2020 cu modificările aduse prin Ordinul nr. 111 emis de Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție din data de 15 aprilie 2020, măsuri dispuse în sprijinul eforturilor făcute de autoritățile naționale competente pentru limitarea răspândirii epidemiei cauzate de SARS-Cov-2 (boala COVID-19), constatând, totodată că martorii citați în cauză pentru acest termen domiciliază pe raza județului Dolj, în urma consultării membrilor completului de judecată investit cu soluționarea dosarului de față, în baza art. 353 alin. (10) teza I din C. proc. pen., din oficiu a fost preschimbat termenul de judecată din data de 27 aprilie 2020, în data de 18 mai 2020.

La termenul din data de 18 mai 2020, având în vedere probatoriul încuviințat prin încheierea de ședință din 24 februarie 2020, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a dispus începerea cercetării judecătorești cu audierea martorilor G., L., X., Z.

În vederea continuării administrării probei testimoniale cu martorii CCC., WW. și QQ., precum și pentru audierea apelanților inculpați C., B. și A., a fost acordat termen la data de 25 mai 2020.

La termenul din data de 25 mai 2020, având în vedere probatoriul încuviințat prin încheierea de ședință din 24 februarie 2020, precum și cele dispuse prin încheierea de ședință din 18 mai 2020, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a dispus continuarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor CCC., WW., QQ.

Cercetarea judecătorească a continuat cu audierea inculpaților B., C., A.

La interpelarea instanței, apărătorii aleși și reprezentantul Ministerului Public au arătat că nu mai au cereri de formulat, excepții de invocat ori alte probatorii de solicitat în cauză.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat ori probatorii de administrat, în temeiul art. 420 alin. (6) coroborat cu art. 387 din C. proc. pen., Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a declarat terminată cercetarea judecătorească și a stabilit termen pentru dezbateri la data de 15 iunie 2020.

Susținerile apărătorilor aleși ai apelanților inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A., ale reprezentantului Ministerului Public, făcute cu ocazia dezbaterilor în apel, precum și ultimul cuvânt al inculpaților B., C. și A. au fost consemnate în detaliu în încheierea de ședința din data de 15 iunie 2020 încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie. În baza art. 391 alin. (1) C. proc. pen., pronunțarea asupra deciziei a fost amânată la data de 22 iunie 2020.

IV. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform art. 417 C. proc. pen. cu referire la art. 420 C. proc. pen., prin raportare la probele administrate, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești în primă instanță și în apel, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție reține următoarele:

1. Prioritar evaluării criticilor referitoare la fondul acuzațiilor penale, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază necesară examinarea motivelor de apel care aduc în discuție preținse neregularități procedurale sancționabile cu nulitate absolută și care, în opinia apelanților inculpați, ar impune desființarea hotărârii cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță.

În cauza de față apelanții inculpați au invocat "excepția nulității absolute" a hotărârii primei instanțe urmare a nerespectării dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 78/2000, privind obligativitatea constituirii unor complete specializate pentru judecarea în primă instanță a infracțiunilor prevăzute de această lege.

Motivul de apel invocat se circumscrie dispozițiilor art. 421 pct. 2 lit. b) raportat la art. 281 din C. proc. pen. și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 privind incidența unui caz de nulitate absolută, constând în nespecializarea completului de judecată care a soluționat cauza în primă instanță, motiv apreciat ca nefondat pentru argumentele care urmează a fi expuse.

În ceea ce privește sancțiunea judecării unei cauze de un complet specializat în condițiile în care competența revenea unuia nespecializat este nulitatea absolută [a se vedea Deciziile 24 nr. 328 din 20 ianuarie 2004, nr. 1052 din 24 februarie 2004, nr. 1436 din 12 martie 2004, nr. 3395 din 18 iunie 2004, nr. 401 din 19 ianuarie 2005 și nr. 32 din 5 ianuarie 2005, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală]. Prin urmare, și judecarea unei cauze de un complet nespecializat în condițiile în care competența revenea unuia specializat, atrage sancțiunea nulității absolute a hotărârii astfel pronunțate.

În materia infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000, pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție dispozițiile art. 29 alin. (1) din această lege consacră obligativitatea caracterului specializat al completurilor care judecă în primă instanță infracțiuni de corupție .

În cauză, inculpații B., și A. au fost trimiși în judecată și judecați în prima instanță pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, respectiv complicitate la folosirea influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 48 din C. pen. raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000, iar inculpații C. și S.C. D. S.A. au fost trimiși în judecată și judecați în prima instanță pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen., respectiv complicitate la spălare de bani, prevăzută de art. 48 din C. pen. raportat la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen.

Referitor la efectele deciziei nr. 417 din 03 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 865 din 10 octombrie 2019, invocată de apelanții inculpați, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, particularizând categoriile de cauze ce vizează situații juridice nedefinitiv consolidate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora li se aplică decizia pronunțată, instanța de contencios constituțional, în decizia amintită, a limitat sfera cauzelor ce intră sub incidența sa, în considerarea principiului stabilității raporturilor juridice și a identificat două categorii de cauze ce vizează situații juridice nedefinitiv consolidate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora urmează a li se aplica direct prezenta decizie.

Astfel, în paragraful nr. 170 s-a reținut: "Raportat la decizia de față și ținând seama de faptul că judecata în primă instanță a cauzelor ce fac obiectul Legii nr. 78/2000 a fost afectată de conduita neconstituțională a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ceea ce a produs un blocaj instituțional implicit, Curtea identifică două categorii de cauze ce vizează situații juridice nedefinitiv consolidate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, cărora urmează a li se aplica direct prezenta decizie.

Prima categorie de cauze este reprezentată de cele a căror judecată în primă instanță a fost realizată prin mijlocirea completurilor nespecializate anterior Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019 și, la data publicării deciziei, se aflau în curs de judecată, în faza apelului, pe rolul Completurilor de 5 judecători.

Aceste cauze, având în vedere încălcarea în faza judecării în primă instanță a prevederilor art. 21 alin. (3), ale art. 61 alin. (1) și ale art. 126 alin. (1), (2) și (4) din Constituție, urmează a fi rejudecate, în condițiile art. 421 pct. 2 lit. b) din C. proc. pen., de completurile specializate alcătuite potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 161/2003.

Desigur, a doua categorie de cauze este cea subsumată cauzelor care vor fi înregistrate la Înalta Curte de Casație și Justiție începând cu data publicării prezentei decizii, și anume cauzele viitoare cu privire la care aplicarea prezentei decizii nu comportă nicio dificultate procesuală.

Această primă categorie de cauze are ca punct de demarcație Hotărârea Colegiului de conducere a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019, mai exact vizează cauzele înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și soluționate de aceasta în primă instanță anterior acestei hotărâri, în măsura în care nu au devenit definitive, situație care nu se regăsește în speța de față.

Astfel, prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019, având în vedere aprobarea anuală a numărului și a compunerilor completurilor care judecă în primă instanță la nivelul secției penale și care, în sistemul ECRIS, au fost deschise la repartizare aleatorie pentru toate obiectele asociate materiei, inclusiv pentru cauze de corupție, cu unanimitate, s-a aprobat funcționarea în continuare a completurilor specializate în materia Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

De asemenea, se constată că instanța de control constituțional a reținut că practica neconstituțională a Înaltei Curți de Casație și Justiție a încetat odată cu adoptarea Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019, așadar, înainte de sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea prezentului conflict juridic de natură constituțională.

Așadar, instanța de control constituțional a reținut, implicit, că scopul legii a fost atins pentru perioada ulterioară adoptării Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019 nemaexistând nicio încălcare.

Decizia Curții Constituționale a validat acest rezultat ca fiind conform normelor constituționale, apreciind implicit a fi respectate cerințele impuse de drepturile fundamentare consacrate de Constituție.

Or, sentința penală nr. 249 din data de 20 iunie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în dosarul nr. x/2017 a fost pronunțată ulterior adoptării Hotărârii Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14 din 23 ianuarie 2019, de un complet specializat.

Totodată, se constată că decizia nr. 417 din 3 iulie 2019 nu pune în discuție legalitatea și constituționalitatea reglementării modalității concrete de formare nominală a completurilor de judecată din cadrul secțiilor instanței supreme prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Susținerea apelanților inculpați, referitoare la judecata cauzei de față de un complet nespecializat la nivelul secției penale, se grefează determinant pe confuzia între sensul noțiunilor de "înființare", respectiv, "stabilirea compunerii" completurilor.

În acest context se reține că înființarea completurilor de judecată - act inițial, care stă la originea organizării completurilor specializate nu se confundă cu stabilirea compunerii acestor completuri - act subsecvent, prin care sunt desemnați judecătorii care compun aceste formațiuni. Înființarea completurilor specializate se relevă, astfel, ca fiind expresia hotărârii inițiale a colegiului de conducere de a alcătui și determina numeric formațiuni de judecată specializate în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 19 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, introdus prin Legea nr. 71 din 03 iunie 2011, pe când stabilirea compunerii acestor completuri reprezintă operațiunea distinctă și ulterioară prin care se nominalizează judecătorii care urmează a intra în alcătuirea lor.

Pentru aceste motive, având în vedere că judecata cauzei în prima instanță a avut loc în fața unui complet de judecată specializat pentru judecarea cauzelor de corupție, potrivit art. 29 din Legea nr. 78/2000 care a participat nemijlocit la judecarea cauzei fiind respectate principiile care guvernează materia compunerii și continuității completului de judecată, nefiind încălcate dispozițiile privind compunerea instanței, criticile formulate fiind apreciate ca nefondate vor fi respinse.

2. Examinând motivele de apel care antamează chestiuni de fond, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că analiza motivelor de apel se va face în raport de faptul că în speță instanța nu este investită cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât operează principiul neagravării situației inculpatului în propria cale de atac [art. 418 alin. (1) C. proc. pen.]. În consecință nu pot fi pronunțate soluții care să agraveze situația apelanților inculpați în ceea ce privește încadrarea juridică, cuantumul sancțiunilor sau modalitatea de executare.

Astfel, cum s-a arătat în cele ce preced, susținând netemeinicia sentinței penale apelantul inculpat A. și B., în esență, au arătat că aceasta se întemeiază pe o evaluare eronată a acuzației, dar și a probatoriului administrat în cauză.

Fără a relua argumentația stării de fapt, redată în considerentele hotărârii atacate, argumentație pe care instanța de control judiciar și-o însușește în întregime, astfel cum această posibilitate este conferită de practica Curții Europene a Drepturilor Omului și potrivit căreia poate constitui o motivare preluarea motivelor instanței inferioare (Helle Împotriva Finlandei), se vor analiza criticile formulate în apel.

Astfel, în examinarea criticilor formulate Completul de 5 Judecători, reține că potrivit art. 1 C. pen., scopul procesului penal îl constituie constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum și la educarea cetățenilor în spiritul legii. Pentru aceasta, procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

În desfășurarea procesului penal trebuie să se asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului.

Totodată, pentru asigurarea respectării prezumției de nevinovăție, astfel încât să nu poată fi răsturnată cu ușurință - împrejurare în care s-ar nesocoti chiar rațiunea reglementării acestei garanții procedurale - legiuitorul a instituit standardul probei mai presus de orice dubiu rezonabil, menit să limiteze principiul liberei aprecieri a probelor și să ofere o protecție efectivă acuzatului împotriva unei condamnări arbitrare.

Înalta Curte reține că, potrivit art. 97 alin. (1) din C. proc. pen., constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a

săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal. De asemenea, potrivit art. 103 alin. (1) din C. proc. pen., probele nu au o valoare dinainte stabilită și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Principiul liberei aprecieri a probelor lasă instanței de judecată posibilitatea să aprecieze concludența tuturor probelor, iar principiul aflării adevărului impune instanței să dea valoare doar acelor probe care, coroborate cu alte probe legal administrate, exprimă adevărul.

Astfel, pentru a servi drept temei pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești, probele strânse în cursul urmăririi penale și invocate în rechizitoriu trebuie verificate în cursul cercetării judecătorești în mod nemijlocit, oral, contradictoriu și în ședință publică. Numai după verificarea acestor probe cu respectarea principiilor oralității, nemijlocirii, contradictorialității, publicității și după administrarea din oficiu, sau la cererea părților, a oricăror altor probe necesare aflării adevărului, instanța poate să pronunțe o hotărâre temeinică.

Având în vedere aceste argumente teoretice, văzând criticile formulate de parchet, instanța de apel, în virtutea efectului devolutiv al căii de atac promovate, reexaminând atât probele administrate nemijlocit în fața sa, cât și pe cele administrate în cursul urmăririi penale și la instanța de fond reține următoarele:

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut, în sarcina inculpatului A. că, folosindu-și influența pe care o deținea în calitate de președinte al F.- Filiala Dolj și vicepreședinte la nivel național al aceleiași formațiuni politice, în perioada ianuarie-ultima decadă a lunii aprilie 2012, a impus membrilor Biroului Teritorial Permanent al F. Dolj criterii nestatutare constând în plata de către aceștia a unor sume de bani pentru a putea candida pe un loc eligibil pe listele de vot pentru alegerile locale din anul 2012, ori parlamentare din toamna anului 2012, ori pentru a fi susținuți politic în vederea ocupării unei funcții de conducere într-o instituție publică determinând prin aceasta 20 de membrii ai organizației de partid să remită diverse sume de bani, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a sumei de 290.450 RON, faptă întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Totodată, în sarcina inculpatului B. s-a reținut că, în calitate de secretar general coordonator al F.- Filiala Dolj în perioada ianuarie-ultima decadă a lunii aprilie 2012, l-a ajutat pe inculpatul A. să-și folosească influența și autoritatea pe care o deținea în calitate de președinte al F.- Filiala Dolj și vicepreședinte la nivel național al aceleiași formațiuni și să impună membrilor Biroului Teritorial Permanent al F. Dolj criterii nestatutare constând în plata de către membrii de partid a unor sume de bani pentru a putea candida pe un loc eligibil pe listele de vot faptă întrunind elementele constitutive ale complicității la săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art. 48 din C. pen. raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În concret, sprijinul pe care inculpatul B. l-a dat inculpatului A. s-a reținut a consta în următoarele acte de complicitate materială:

- s-a preocupat și a purtat discuții cu persoane interesate de obținerea unei funcții politice, confirmând sprijinul influent al președintelui A. ori obținerea respectivei funcții în cazul în care persoana interesată va remite sumele de bani denumite generic "X" ori multiplu de "X";

- s-a implicat personal și în mod direct în colectarea sumelor de bani, în sensul că a dispus secretarei BB. modalitatea în care aceste sume vor fi colectate, cu precizarea expresă că pentru încasarea lor nu se vor elibera documente justificative (chitanțe), ca în cazul cotizațiilor încasate lunar de aceeași secretară, ci vor fi întocmite doar evidențe formale (notarea într-un tabel), toate sumele de bani astfel încasate fiindu-i remise de către secretară și fiind gestionate de către inculpatul B.;

- s-a implicat în întocmirea de documente fictive privind raportările adresate Autorității Electorale Permanente, scop în care s-au întocmit în fals cinci contracte de donație și cinci chitanțe privind încasarea sumelor de bani donate, care în realitate proveneau din banii remiși de persoanele interesate să ocupe funcții publice. Astfel, coinalpatul B., secretarul general al organizației de partid, a dispus ca

documentele care urmau să fie trimise Autorității Electorale Permanente doar pentru a justifica banii cheltuiți fiscalizat, să fie întocmite pe numele unor persoane care nu figurau pe listele de candidați la alegerile locale și nici nu urmau să primească vreo funcție de conducere într-o instituție publică, pentru a nu se putea face vreo legătură între funcțiile obținute și remiterea sumelor de bani în acest scop.

În contextul concret al cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, din examinarea materialului probator administrat, constată că activitatea infracțională reținută în sarcina inculpaților din prezenta cauză este plasată în contextul politic și social generat de declanșarea campaniei electorale pentru alegerile locale și parlamentare din anul 2012.

În acest sens, F. și-a desemnat candidați pe listă comună în cadrul N., alianță politică electorală constituită între O. și Alianța de Centru Dreapta - F. - P., numărul de locuri care trebuia să revină fiecărei formațiuni politice pe lista de consilieri fiind stabilit proporțional cu rezultatele sondajelor de opinie efectuate la nivel județean.

În ceea ce privește județul Dolj, conform algoritmului politic, O. urma să propună 28 de candidați pe lista comună privind alegerile pentru Consiliul Județean Dolj, iar F. 16 candidați.

Totodată, O. urma să desemneze persoanele care vor ocupa, după alegeri, funcțiile de președinte al Consiliului Județean Dolj și una dintre cele două funcții de vicepreședinte, iar F. persoana care va ocupa cealaltă funcție de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj.

Circumstanțele în care s-au realizat pretinsele acțiuni de folosire a influenței pe care inculpatul A. o avea, în calitate de președinte al F.- Filiala Dolj și respectiv, vicepreședinte la nivel național al aceleiași formațiuni politice, de impunere a unor criterii nestatuare care aveau ca finalitate contribuția financiară a candidaților la campania electorală, precum și gradul de implicare a inculpatului în aceste activități au fost reținute de instanța de fond care a apreciat că probatoriul administrat demonstrează că inculpatul A., cu sprijinul inculpatului B., folosindu-și atribuțiile statutare de președinte și influența reală în cadrul partidului asupra membrilor Biroului Politic Teritorial (birou care, potrivit atribuțiilor aprobă lista candidaților), a pretins sume de bani celor care doreau să candideze, pentru a se afla pe listele ce urmau a fi supuse votului Biroului Politic Teritorial în vederea definitivării listei finale cu care F. Dolj urma să se înscrie la alegerile locale, alături de reprezentanții O., sub sigla N.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, cu majoritate, contrar celor reținute de instanța de fond, pornind de la principiile sus enunțate, constată că din analiza coroborată a întregului material probator administrat în cauză, nu rezultă, dincolo de orice îndoială, existența unor acțiuni exercitate de inculpatul A. care să întrunească elementele de tipicitate prevăzute de norma de incriminare, în speță art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În acest context se reține că, în art. 13 din Legea nr. 78/2000 este încriminată "fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani".

Obiectul juridic special al infracțiunii sus-arătate îl constituie relațiile sociale care se formează, desfășoară și dezvoltă, referitoare la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație în ceea ce privește folosirea influenței ori autorității pe care acestea le au.

Prin incriminarea acestor fapte sunt apărute, în subsidiar, și relațiile sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, sindicatele, patronatele și persoanele juridice fără scop lucrativ, acestea constituind obiectul juridic special secundar, adiacent infracțiunii.

Infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție presupune:

- subiect activ calificat, persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial.;
- element material constând în folosirea influenței ori autorității (fiind fără relevanță dacă autoritatea se exercită în propria organizație sau în afara sa);
- scop constând în obținerea pentru sine ori pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite;
- vinovăție sub forma intenției.

Legea enumeră limitativ subiecții activi (persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial), descrie într-o manieră clară conduita incriminată (folosirea influenței ori autorității în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite).

Prin folosirea influenței sau autorității pe care le are subiectul activ al infracțiunii se înțelege întrebuițarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre, de a insufla cuiva schimbarea de atitudine, concepție, hotărâre, decizie, ca urmare a funcției de conducere pe care aceasta o deține în entitățile prevăzute de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Folosirea se poate referi fie la influența, fie la autoritatea pe care le are subiectul activ, ori la amândouă, ele completându-se reciproc.

Influența - în sensul care interesează, este aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoana juridică fără scop lucrativ de a avea trecere, de a înrâuri asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate a persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 influența cât și autoritatea nu trebuie să derive din calitățile individuale, personale ale persoanei investite cu funcții de conducere în partid, ci din însăși funcția exercitată (H. Diaconescu, Infracțiunile de corupție și cele asimilate sau în legătură cu acestea, Ed. All. Beck, București, 2004).

Fapta de folosire a influenței sau autorității nu poate fi realizată decât printr-o acțiune, infracțiunea fiind, așadar, tipic și exclusiv comisivă.

Astfel cum s-a statuat în jurisprudența Înaltei Curți, "Simpla existență a unei funcții și totodată a unei influențe, dată de prerogativele acesteia, cât și obținerea unor foloase necuvenite, nu sunt suficiente pentru a fi întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, întrucât existența unei influențe sau autorități generale, inerente oricărei funcții de conducere, nu poate fi echivalată cu folosirea, cu direcționarea influenței sau autorității în vederea obținerii unui scop.

Nu poate exista o prezumție absolută a influenței instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii, întrucât a fi de acord cu un asemenea raționament ar echivala cu acceptarea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 ori de câte ori o persoană îndeplinește condițiile subiectului activ, fără a fi necesară "exhibarea unor elemente faptice", iar pe de altă parte, din moment ce aceste

funcții presupun, ca regulă, luarea unor decizii, orice hotărâre luată ar putea fi considerată element material al infracțiunii de folosire a influenței".

Sub aspectul elementului material al laturii obiective, fapta presupune ca funcția "să fi generat un raport de inegalitate din punct de vedere al potențialului de influențare reciprocă" între inculpat și persoana asupra căreia se exercită influența.

În acest context sunt relevante aspecte privind modul de adresare, tonalitatea discuțiilor, tematica abordată verificându-se dacă acestea demonstrează sau nu existența vreunui raport de inegalitate, a unui raport de subordonare datorită funcției deținute de liderul politic (sentința penală nr. 50 din data de 31 ianuarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, definitivă prin decizia penală nr. 42 din 05 martie 2018, Î.C.C.J. - Completul de 5 judecători).

Cerința esențială atașată elementului material al laturii obiective este aceea ca fapta să fie comisă în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea 78/2000 scopul marcând destinația acțiunii, constituind un element al laturii obiective și nu a celei subiective.

Din analiza întregului material probator administrat în cauză nu rezultă existența unor acțiuni exercitate de inculpatul A. care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, învinuirile aduse prin rechizitoriu fiind în afara unor fapte materiale concrete și nu sunt susținute probator.

Conduita obiectivă imputată inculpatului A. prin actul de sesizare a instanței, subsumată verbum regens, a constat în acțiunea de a-și folosi influența, într-o conduită activă, manifestată direct și explicit constând în impunerea criteriului financiar ce trebuia a fi îndeplinit de membrii de partid pentru a putea fi înscrși pe poziții eligibile de vot, și ulterior în impunerea criteriului votului multiplu pe care urma să-l exercite pentru stabilirea listei finale de candidați ai F.

La aceste activități trebuie să se raporteze și evaluarea probatoriului administrat, pentru a se constata, în principal, dacă acțiunea invocată de acuzare există ca manifestare în sfera realității obiective și, dacă întrunește elementele de tipicitate obiectivă sau dacă a fost săvârșită de cel acuzat.

Raportând aceste considerente teoretice la circumstanțele cauzei, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, cu majoritate, reține că inițiativa președintelui filialei județene Dolj a F., A. de finanțare a bugetului de campanie prin plata unei sume de bani de către membrii de partid care doreau să candideze și să fie înscrși pe poziții eligibile pe listele de vot la alegerile pentru consiliul județean sau la alegerile parlamentare ori pentru a fi promovați pe funcții de conducere în instituții publice a fost supusă la vot și aprobată de Biroul Permanent Teritorial, fără a exista vreo opoziție cu referire la criteriul financiar.

De altfel, se constată că existența contribuțiilor personale ale candidaților în vederea susținerii campaniei electorale și faptul că neefectuarea acestor contribuții poate duce la pierderea locului pe lista de candidați nu au fost exclusiv o inițiativă a inculpatului, constituind, în fapt, o practică a forului de conducere al partidului. Astfel, probatoriul a evidențiat că astfel de decizii erau curente, fie pentru acoperirea unor datorii, fie pentru sondaje de opinie, fie pentru organizarea unor evenimente sociale la sfârșit de an.

Relevantă în acest context prezintă declarația martorului LL. care a arătat: " Criteriul financiar reprezenta o chestiune care ne ajuta să susținem cheltuielile campaniei electorale în cadrul F. Exista această cutumă de a se forma un buget de campanie.(...) Nu rețin dacă în mod expres era prevăzut în statutul partidului un astfel de criteriu, însă aceasta era modalitatea pe care o găsisem pentru a susține această campanie."

Audiat în legătură cu acest aspect, martorul L. a arătat: " Fac precizarea că întotdeauna în timpul campaniilor electorale dar și între campanii existau acțiuni prin care se strângeau fonduri de la membrii biroului județean. Astfel menționez că se strângea un quantum care era diferențiat în funcție de funcția deținută pe care trebuia să îl achite membrul biroului."

În acest sens se reține, totodată, că F. era parte în Protocolul de Organizare și Funcționare al OOO. Încheiat la 28 septembrie 2003 și validat pentru legalitate prin sentința civilă nr. 3/14 ianuarie 2004 a Tribunalului București, secția a 5 - a civila, definitivă prin decizia civila nr. 187/05 martie 2004 a Curții de Apel București cuprinsul acestuia se prevede existența de contribuții personale ale candidaților la alegerile locale precum și faptul că neefectuarea acestor contribuții poate duce la pierderea locului pe lista de candidați. Mai rezultă, de asemenea, ca toate contribuțiile trebuie efectuate înaintea termenului limită pentru depunerea listei de candidați. În cazul în care un candidat contribuie la bugetul campaniei și pierde poziția pe lista de candidați, acestuia i se restituie contribuția vărsată.

Totodată, în cuprinsul Protocolului de organizare și funcționare al PPP, la capitolul 4, alegerile locale, art. 4.3.5.5 consacră, similar cazului alianței DA, principiul contribuției personale, fiind precizat că bugetul campaniei electorale se constituie prin aport în proporție de 25% al candidatului pentru postul de primar, respectiv de președinte al consiliului județean (...).

Potrivit Protocolului de funcționare al N., în cadrul campaniei comune, bugetul campaniei electorale se constituie prin aport în proporție de 25% al candidatului pentru postul de primar, respectiv de președinte al Consiliului Județean, 25% al partidului din rândul căruia provenea candidatul pentru postul de primar, respectiv de președinte al Consiliului Județean, celelalte 50% constituindu-se prin aportul partidelor proporțional cu ponderea pe lista de consilieri.

În ceea ce privește sursele de finanțare, Legea nr. 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, prevede în mod expres următoarele:

Sursele de finanțare a activității unui partid politic sunt (conform art. 3 alin. (1) lit. a)-e) din legea sus menționată):

- cotizații ale membrilor de partid; donații, legate și alte liberalități; venituri provenite din activități proprii, potrivit art. 16;

- subvenții de la bugetul de stat;

- împrumuturi în bani de la persoane fizice și juridice, acestea din urmă încheiate în condițiile alin. (2)-(6) ale aceluiași articol (numai prin acte autentice notariale care să prevadă modul și termenul de restituire, înscrisuri însoțite de documente de predare - primire).

Similar, potrivit art. 100 lit. a) - e) din Statutul F., sursele de finanțare ale partidului provin din cotizațiile membrilor partidului, donații și legate, venituri provenite din activități proprii, subvenții de la bugetul de stat și alte surse, potrivit legii.

Relevantă în contextul celor ce preced prezintă declarația inculpatului A., care a precizat: " (...) după preluarea mandatului de președinte din toamna anului 2010 am pus în discuția biroului politic aprobarea unui set de criterii generale. Am făcut acest lucru pentru a preîntâmpina o situație conflictuală care apăruse în anul 2008 la alegerile locale precedente când lista de consilieri locali fusese adjudecată de o majoritate simplă în cadrul biroului politic județean.

Criteriile au fost următoarele; ponderea votului politic în biroul politic județean (...), evaluarea activității membrului (...).

(...) contribuția personală a candidaților fusese deja votată ca fiind unul din criterii încă din anul 2010 și nu au existat obiecțiuni suplimentare față de acest criteriu."

Martorul S., a precizat că, la finele anului 2011, a avut loc o ședință a Biroului Politic Județean F. Dolj în cadrul căreia a fost inițiată discuția privind suma care trebuie achitată de fiecare persoană interesată să

candideze la funcția de consilier județean, la funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean sau să ocupe o funcție de conducere în instituțiile publice deconcentrate din județ, în eventualitatea câștigării alegerilor.

"Acest calcul s-a făcut împărțind suma totală estimată pentru campania electorală la numărul estimat de noi ca fiind numărul locurilor eligibile pe lista pentru Consiliul Județean Dolj, estimare făcută în urma negocierilor cu O., ajungându-se la un număr de șase locuri eligibile pentru F. pe lista comună cu N. pentru Consiliul Județean Dolj.

Ca urmare a acestei împărțiri a rezultat suma de aproximativ 16.000 RON care trebuia plătită de membrii F. care doreau să se regăsească pe cele șase locuri eligibile pentru Consiliul Județean Dolj."

Faptul că funcția deținută în cadrul partidului era în strânsă legătură cu desemnarea candidaților nu poate conduce la concluzia că a existat o exercitare a influenței inculpatului în considerarea exclusivă a funcției de conducere din cadrul F., în condițiile în care probele dosarului nu confirmă o astfel de ipoteză.

Astfel, caracterul liber al dezbaterilor din cadrul ședințelor de partid și votul efectiv, precum și lipsa unei impuneri din partea inculpatului A. cu privire la votul exprimat a fost confirmat de martorii audiați. Nu în ultimul rând se reține că finanțarea campaniei electorale nu poate fi disociată de persoana beneficiară, în speță membrii de partid candidați la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj care erau direct interesați să îndeplinească cerința financiară și astfel să contribuie implicit la susținerea campaniei electorale.

În acest sens se reține depoziția martorului V. -" (...) eu am votat pentru adoptarea criteriului financiar nou propus întrucât mi s-a părut normal să se strângă o anumită sumă de bani pentru suportarea cheltuielilor de campanie, nefiind suficiente sumele provenite din cotizații și care, oricum, nu acopereau contravaloarea chiriei, etc.

Știu că înainte de colectarea X-ului ni s-a făcut o dare de semănă în care ni s-a comunicat necesarul materialelor pentru campania electorală, detaliindu-ne că ne sunt necesare pixuri, bannere, pliante, ș.a.m.d.

Din punctul meu de vedere cele statuate în cadrul ședinței de la Ghercești au fost în regulă. Este normal ca la fiecare ședință de acest gen să fie și oameni nemulțumiți."

Totodată, martorul KK. a precizat "(...) acea contribuție financiară la campania electorală reprezenta o cotizație suplimentară care nu a fost stabilită ca și obligație pentru ceilalți membrii ai BPJ ci doar pentru cei care își doreau să se afle pe liste pe poziții eligibile la alegerile locale, astfel cum se votase în cadrul ședinței BPJ Dolj.

(...) în condițiile în care deciziile erau votate în unanimitate nu pot considera că acest lucru s-ar datora unei impuneri a inculpatului A."

(...) decizia ponderii suplimentare de 25% în ceea ce privește votul președintelui A. a fost, de asemenea, votată unanim în cadrul unei ședințe BPJ în urma unor argumente pertinente."

În același sens sunt este și depoziția martorului U. care a susținut că "A. nu a exercitat niciun fel de presiuni asupra mea și nici nu mi-a impus să votez într-un anumit fel."

Din analiza depozițiilor martorilor pe care se fundamentează probator acuzația, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, cu majoritate, constată că nu este evidențiată o poziție de inegalitate din punct de vedere al potențialului de influențare reciprocă, de superioritate a inculpatului dată de poziția sa în cadrul Partidului și ceilalți membrii ai partidului.

Este adevărat că inculpatul A. se bucura de un prestigiu politic, fiind perceput ca numărul 2 în partid, dar acest fapt nu a fost de natură să creeze un raport de inegalitate față de ceilalți membri ai partidului, probatoriul evidențiind că dezbaterile la ședințele partidului erau contradictorii, iar votul a fost nealterat.

În acest sens prezintă relevanță declarația martorului LL. " N-am sesizat ca în cadrul ședințelor BPJ să se voteze ceva doar ca să treacă acea propunere. Spre exemplu, atunci când A. sau, în lipsa acestuia, B. venea cu câte o propunere aceasta se discuta contradictoriu, existau președinți care își exprimau opinia pro și contra și dacă era vorba de o chestiune sensibilă se vota în secret niciodată inculpatul A. sau B. nu mi-au cerut să votez într-un anumit mod în cadrul ședințelor BPJ."

Din relatările martorilor rezultă că persoane din cadrul Filialei Județene F. Dolj, interesate fie de funcția de consilier județean, fie de funcții de conducere în instituții publice deconcentrate, au avut discuții personale cu A. și/sau B., în cadrul cărora au stabilit contribuția financiară în funcție de locul/ poziția pe care intenționau să o ocupe.

Cele mai multe dintre aceste persoane au achitat sumele respective de bani anterior ședinței Biroului Permanent Teritorial în care s-a decis lista finală de candidați, ședință care a avut loc în data de 19 aprilie 2012 într-un local public din comuna Ghercești, județul Dolj.

În ce privește obligativitatea unui depozit electoral plătit de către o persoană care dorește să candideze la alegerile parlamentare, Curtea Europeană în cauza Sukhovetsky v. Ucraina (cererea nr. x/02) că reținut "că măsura în litigiu (vizând obligativitatea unui depozit electoral plătit de către o persoană care dorește să candideze la alegerile parlamentare) urmărea obiectivul legitim de a garanta dreptul la o reprezentare eficientă și raționalizată prin sporirea responsabilității celor care participă la alegeri și limitarea alegerilor la candidați serioși, cu evitarea cheltuirii nerezonabilă a fondurilor publice.

Curtea reiterează faptul că drepturile de vot și de participare la alegeri sunt implicite în articolul 3 din Protocolul nr. 1. Cu toate acestea, drepturile conferite de articolul 3 din Protocolul nr. 1 nu sunt absolute.

O asemenea măsură (vizând obligativitatea unui depozit electoral plătit de către o persoană care dorește să candideze la alegerile parlamentare) este menită să încurajeze o atitudine responsabilă față de alegeri din partea potențialilor candidați și să prevină abuzul de drepturi electorale. S-a considerat că restricția nu era nici neconstituțională, nici discriminatorie, deoarece nu prevedea dreptul cetățeanului de a vota sau de a candida la alegeri, ci servea exclusiv ca o condiție prealabilă pentru înregistrarea candidatului și a fost aplicată în mod similar tuturor persoanelor care doresc să se înscrie ca și candidați . Mai mult, în afară de problemele electorale, alte preocupări valabile din punct de vedere constituțional, cum ar fi necesitatea de a preveni cheltuieli excesive sau nerezonabile de la bugetul de stat, au servit drept justificare pentru măsura în cauză."

Similar celor reținute de instanța de fond, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că probatoriul administrat a evidențiat totodată, că propunerea inculpatului A. a iscat discuții contradictorii între membrii Biroului Politic Teritorial. Contrar celor reținute de instanța de fond, se constată, însă, că nemulțumirile exprimate reprezintă expresia unei dezbateri democratice și nicidecum o reacție față de impunerea unei propuneri prin folosirea influenței. În fapt, se constată că acestea au survenit doar ulterior stabilirii ordinii candidaților, unii dintre aceștia exprimându-și nemulțumirea numai cu privire la locul atribuit pe lista de candidați pentru alegerile locale din partea F. Dolj în contextul în care anterior achitaseră o sumă de bani în acest sens și fuseseră plasați pe un loc neeligibil.

Astfel, potrivit declarației martorului K., președinte al organizației municipale a F. Craiova și membru în Biroul Politic Permanent al organizației județene a F. " (...) deși acest criteriu constituia un element de noutate în modalitatea de stabilire a ordinii pe listele candidaților la Consiliul Județean, niciunul dintre membrii biroului politic permanent nu a ridicat obiecțiuni, ba mai mult a fost votată în unanimitate. (...) pot preciza că după citirea numelor persoanelor înscrise pe lista de candidați s-a creat o rumoare și o stare de nemulțumire printre membrii biroului politic permanent. Cred că această situație a fost generată de faptul că, la stabilirea ordinii finale pe liste, (...) unii dintre candidați s-au găsit pe liste neeligibile, simțindu - se nedreptățiți."

Totodată, martorul J., vicepreședinte în cadrul biroului Politic permanent a arătat " Președintele A. a convocat mai multe ședințe ale Biroului Politic Permanent, ședințe în cadrul căror pe ordinea de zi s-au aflat stabilirea unor criterii și condiții pentru includerea pe listele de candidați a membrilor de partid.

(...) A. a menționat faptul că persoanele care își manifestă dorința să candideze trebuie să ajute financiar, prin plata unor contribuții individuale necesare cheltuielilor de campanie electorală. Au fost discuții contradictorii în rândul membrilor Biroului Politic Permanent, aceștia manifestându-și nemulțumirea. (...) Eu nu am fost de acord cu această contribuție și mi-am manifestat nemulțumirea, arătând că ceea ce se petrece este contrar legii. Suma mi s-a părut exorbitantă și nici nu am luat în calcul posibilitatea achitării acesteia."

Martorul I., membru în cadrul biroului Politic permanent a arătat:

"(...)În una din ședințe s-a propus deschiderea discuțiilor cu privire la componența listelor de candidați pentru funcția de consilier județean. În cadrul dezbaterilor, s-a precizat că la întocmirea listelor de candidați vor avea în vedere, pe lângă criteriul votului și al activității în partid și plata unor sume de bani pentru susținerea cheltuielilor de campanie, donațiile în bani urmând a fi achitate de către cei care își manifestau dorința să candideze."

"Imediat după ședința de la Ghercești au existat persoane nemulțumite, care au solicitat restituirea sumelor pe care le achitaseră cu titlu de contribuție electorală la campania electorală. Nemulțumirea acestora s-a datorat votului în ceea ce-i privește. " (declarația martorului BB.)

Martorul a mai arătat că "Ulterior alegerilor locale din 2012 L. și-a manifestat nemulțumirea în mod public, susținând că, deși a achitat o sumă de bani nu a obținut susținerea politică pentru ocuparea unei funcții publice."

Totodată, martorul S. a arătat " au existat nemulțumiri după rezultatul votului de la Ghercești din partea unora dintre candidați care au remarcat că nu au fost votați de colegi.", susținând, cu privire la suportarea cheltuielilor din campanie electorală:

"mi se pare normal, în condițiile în care candidez, ca aportul meu la cheltuielile campaniei să fie mult mai mare, întrucât urma să obțin un beneficiu suplimentar față de colegii mei care aveau o contribuție mult mai mică.(...)" și precizând: "niciodată A. sau B. nu au exercitat presiuni asupra mea, în sensul de a vota într-un anume fel în cadrul BRJ."

Înalta Curte reține că, în urma votului exprimat în condițiile precizate de inculpatul A., au fost desemnați ca și candidați pe listele N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj, de pe poziții eligibile, în ordine, martorii S., U., V., W. și CC., iar de pe poziție semi eligibilă (locul 7 pe lista F.) martorul AA., și martorul G. rezultând astfel lista finală cu care organizația F. Dolj s-a prezentat, alături de O., sub sigla N. la alegerile pentru Consiliul Județean Dolj. Martorul G. a fost ales vicepreședinte al consiliului, iar ceilalți, nominalizați mai sus, consilieri județeni (dosar de urmărire penală, filele nr. x - 154).

Materialul probator a evidențiat că persoanele care au dorit să candideze au ales să plătească sumele stabilite contribuind astfel la suportarea cheltuielilor electorale iar conformarea la aceasta nu a fost urmare a impunerii voinței inculpatului A., sau a altui mecanism de constrângere ci a unei decizii liber consimțite a candidaților de a participa la cheltuielile de campanie electorală.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, în majoritate, reține, totodată că probatoriul administrat nu relevă elemente factive care să susțină varianta folosirii influenței dată de funcția deținută de inculpat, și, totodată, constată că nu este întrunită nici cerința esențială atașată elementului material al laturii obiective, aceea ca faptă să fi fost comisă în scopul obținerii de foloase necuvenite pentru sine sau pentru altul, în speță candidații din partea F. pentru funcțiile de care erau interesați

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 presupune intenția directă calificată prin scop. Astfel, modalitatea de săvârșire a infracțiunii se caracterizează prin aceea că voința făptuitorului - persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial - este îndreptată spre realizarea unei anumite finalități - obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite. Acest scop al acțiunii trebuie urmărit de făptuitor, indiferent dacă se realizează sau nu.

Caracterul necuvenit al folosului rezultă din modalitatea în care ar urma să fie obținut, respectiv fie prin folosirea unor practici interzise, fie de către o persoană care nu putea să îl obțină în mod licit, fie cu privire la bunuri care nu puteau fi obținute licit de cei în cauză.

Orice modalitate de obținere a foloaselor contrară legii realizează scopul cerut de norma de incriminare, atunci când cel acuzat a acceptat posibilitatea producerii acestui scop.

În consecință, caracterul necuvenit al folosului decurge fie din modalitatea în care ar urma să fie obținut (folosirea unor practici interzise), fie în raport de calitatea persoanei care urmărea să obțină folosul (o persoană care nu putea să îl obțină în mod licit), fie poate fi consecința naturii bunurilor (bunuri care nu puteau fi obținute licit de cei în cauză).

Raportând aceste considerente teoretice la circumstanțele cauzei, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, în majoritate, reține că scopul spre care au fost îndreptate acțiunile inculpatului nu a fost nicidecum obținerea de foloase necuvenite ce aveau să fie folosite în campania electorală, astfel cum se reține în actul de sesizare al instanței, ci de a se realiza obiectivul politic urmărit, respectiv cât obținerea a cât mai multe voturi în favoarea partidului din care făcea parte, inculpatul din poziția sa de președinte al organizației județene Dolj a F., fiind în mod real interesat ca partidul său să câștige alegerile din acest județ.

În acest context, se reține, totodată, că o persoană care îndeplinește o funcție de conducere în entitățile prevăzute de dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 reprezintă și apără interesele acestei entități, urmărind, în mod evident, obținerea cât mai multor beneficii pentru cei ale căror interese le protejează, într-un cadru ce nu excedează dispozițiilor legale. Totodată, se reține că atingerea unui obiectiv politic, nu poate reprezenta în sine un folos necuvenit.

Relevantă, prezintă în acest context și împrejurarea că inculpatul nu a candidat în nume propriu la alegerile locale din vara anului 2012 și, prin urmare, nu se poate reține că a urmărit sporirea sau menținerea popularității sale în rândul colegilor în vederea obținerii unei funcții ulterioare, respectiv promovarea propriei cariere politice.

Chiar și în varianta în care s-ar fi dovedit contrariul, fapta nu corespunde tiparului de incriminare, căci, astfel cum s-a reținut în cele ce preced, nu s-a demonstrat că inculpatul și-a folosit influența dată de funcțiile pe care le deținea.

Concluzionând, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, în opinie majoritară, analizând întreg materialul probator administrat în cauză constată că nu rezultă existența vreunei acțiuni a inculpatului A. care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite de către acesta, precum și faptul că inculpatul nu a avut nici un moment vreoa influență asupra membrilor de partid, candidați la alegerile din anul 2012, de natură să le schimbe acestora decizia, hotărârea, atitudinea.

2.2. Criticînd soluția dispusă de instanța de fond privind respingerea ca neîntemeiată a solicitării inculpaților A. și B. de constatare a intervenirii prescripției generale a răspunderii penale pentru infracțiunea de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, apelantul inculpat A. a susținut ca instanța de fond în mod greșit a stabilit că legea penală mai favorabilă este C. pen. astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 63/2012.

Astfel, a susținut apelandul inculpat, pentru ca în speța dedusă judecării termenul de prescripție a răspunderii penale să fie dublul termenului general (10 ani), astfel cum a reținut instanța de fond, iar nu jumătate din durata termenului general de prescripție (7 ani și 6 luni) acuzarea trebuia să probeze că întâlnirea dintre inculpatul A. și martorul G. a avut loc cel mai drevreme în data de 22 aprilie 2012 (data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2012) .

Deși din probatoriul administrat în cauză nu rezultă cu certitudine data comiterii ultimului act material de executare specific elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, respectiv data întâlnirii dintre inculpatul A. și martorul G., instanța de fond plasează acest moment ulterior datei de 22 aprilie 2012, stabilind, pe cale de consecință legea mai favorabilă C. pen. astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 63/2012.

Examinând criticile formulate, instanța de control judiciar reține că, în speță instanța de fond a reținut că ultimul act este reprezentat de momentul, situat în ultima decadă a lunii aprilie 2012, la câteva zile după ședința din 19 aprilie 2012, și respectiv la o săptămână.

Potrivit depoziției martorului G. dată la 08 mai 2017, în faza de urmărire penală, rezultă că, după câteva zile de la ședința de la Ghercești din 19 aprilie 2012, a fost contactat de inculpatul A., care i-a dat întâlnire, în aceeași zi, într-o stație de alimentare combustibil situată la periferia mun. Slatina, unde i-a propus funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean, propunere pe care a acceptat-o .

Martorul precizează "la circa o săptămână de la aceasta discuție, mai precis în data de 27.04.2012 mi-am dat demisia din funcția de director al H. Dolj ".

Ulterior martorul a menționat că întâlnirea a avut loc în ziua în care a fost contactat și menționează că "sigur nu era nici duminică și nici luni, dar nu pot preciza dacă era sâmbătă sau vineri".

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că în procesul penal organele judiciare pot apela la prezumții simple (judiciare), în special în legătură cu anumite cerințe ale tipicității obiective sau cu privire la tipicitatea subiectivă a faptei ori la imputabilitatea acesteia, însă pentru realizarea unei constatări a comiterii faptei tipice în condițiile standardului de probă dincolo de orice îndoială rezonabilă, aceste prezumții simple trebuie să se plaseze în vecinătatea certitudinii, iar orice dubiu profită inculpatului.

În speță însă, din probatoriul administrat nu poate fi stabilită cu certitudine data comiterii ultimului act material de executare specific elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000, iar principiul in dubio pro reo exclude valorificarea, în defavoarea acuzatului, a probelor al căror conținut este îndoielnic sub aspectul vinovăției sale. Altfel spus, atunci când probele administrate relevă variante divergente ale realității obiective, deopotrivă plauzibile, iar alte probe clarificatoare nu se întrevăd, exigențele acestei reguli se opun valorificării, ca sigure, a variantei defavorabile inculpatului, dubiul persistent având, așa cum s-a reținut în jurisprudența instanței supreme, semnificația unei "probe pozitive de nevinovăție" (decizia penală nr. 3465/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția penală).

Având în vedere aspectele anterior menționate, precum și argumentația ce precede vizând inexistența vreunei acțiuni a inculpatului A. care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite de către acesta, instanța de control judiciar față de "concurusul" între cauzele care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale și cauzele care înlătură răspunderea penală, va reține prioritatea cauzelor de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale.

Astfel, întrucât prescripția este o cauză de înlăturare a răspunderii penale determinată și justificată de efectele trecerii timpului asupra nevoii societății de tragere la răspundere penală cu privire la săvârșirea unei fapte care există și a fost săvârșită de inculpat, este evident că în cazul în care fapta reținută în sarcina inculpatului nu întrunește elementele de tipicitate, fiind incidente dispozițiile art. 16 lit. b) teza I din C. proc. pen., prevalență nu poate avea decât pronunțarea unei soluții de achitare determinată de inaptitudinea funcțională a acțiunii penale prin lipsa temeiului de drept al acesteia, această soluție fiind în mod cert favorabilă inculpatului.

2.3. Examinând criticile formulate în apelul promovat de inculpatul B. Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că omisiunea probării existenței faptei se răsfrânge nu numai asupra autorului, dar și în ceea ce îi privește pe complici, a căror contribuție accesorie depinde de existența faptei pe care se presupune că au sprijinit-o.

Actele complicelui susțin o faptă comisă de către autor. Lipsa faptei autorului conduce astfel nu numai la achitarea acestuia, dar și la achitarea pentru același temei a respectivilor complici, fără ca instanța să mai analizeze vinovăția acestora sau să administreze alte probe în ceea ce îi privește. Proba privind lipsa faptei autorului este suficientă pentru a conduce la achitarea tuturor celor acuzați de a fi participat la fapta respectivă.

Lipsa faptei diferă ca situație juridică, prin consecințele sale, de lipsa vinovăției autorului. În acest din urmă caz, fapta pe care o sprijină complicele există, iar lipsa vinovăției autorului reprezintă o situație subiectivă care îi profită doar acestuia. Lipsa faptei reprezintă însă o situație obiectivă ce se răsfrânge asupra tuturor participanților care nu pot fi trași la răspundere pentru un act care nu a existat, indiferent dacă sunt acuzați că l-au săvârșit ori doar sprijinit.

Prin urmare, constatând că în cazul autorului, inculpatul A., Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, în majoritate, apreciază că se impune adoptarea unei soluții de achitare întemeiată pe dispozițiile art. 396 alin. (5) din C. proc. pen. cu referire la art. 16 lit. b) teza I din C. proc. pen. -fapta nu este prevăzută de legea penală- aspect ce determină, sub raportul elementului formal al infracțiunii, lipsa cerinței esențiale a complicității de a se constitui într-o contribuție efectivă și reală la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Or, astfel cum s-a arătat mai sus, în lipsa săvârșirii unei fapte penale de către autor, activitatea realizată de complice nu cade sub incidența legii penale, motiv pentru care în baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din C. proc. pen. va achita pe inculpatul B., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în forma complicității, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000.

3. Cu referire la criticile formulate de apelanții inculpați C. și S.C. D. S.A., care în esență, au invocat aprecierea greșită a probelor care au condus la stabilirea vinovăției lor, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține următoarele:

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut, în sarcina inculpatului C. că în calitate de vicepreședinte al Biroului Permanent Teritorial al Filialei Dolj a F., în cursul lunii mai 2012, a dobândit pentru sine suma de 131.807,05 RON, RON, provenind din săvârșirea de către A. și B. a infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea 78/2000, cunoscând faptul că banii provin din infracțiuni, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I din Legea 656/2002 .

Totodată, ceea ce se impută inculpatei S.C. D. S.A. este faptul că l-a ajutat pe inculpatul C. să dobândească sumele de bani provenite din infracțiuni, prin aceea că a achiziționat materialele promoționale cu bani provenind din fonduri proprii, iar pentru a asigura păstrarea banilor de către autor, a întocmit documente contabile fictive,

În speța de față, cu privire la infracțiunile reținute în sarcina inculpaților C. și S.C. D. S.A., din ansamblul probator administrat în cauză a instanța de fond a reținut că inculpatul C. a primit de la inculpatul B. suma de 156.680,20 RON, pe care S.C. D. S.A. a folosit-o din fonduri proprii pentru a achiziționa materiale publicitare, bunuri ce au ajuns la F. - Filiala Dolj și au fost folosite în campania electorală din vara anului 2012, banii provenind din sumele colectate ilicit de la membrii de partid.

Suma de bani a ajuns astfel legal în proprietatea inculpatului C., fiindu-i remisă de detentorul ei, și nu în vreo modalitate ilicită și a fost folosită în interes propriu, inculpatul cunoscând că provine din săvârșirea de infracțiuni.

În aceste condiții, a apreciat instanța de fond, s-a schimbat situația juridică a banilor proveniți din infracțiuni, întrucât inculpatul C. nu ocupa nicio funcție publică, care să atragă obligația declarării veniturilor și, prin urmare, putea să dețină și să folosească suma de bani în orice mod.

Sumele de bani nefiscalizate nu puteau fi folosite pentru achiziționarea materialelor publicitare de valoarea celor care s-au cumpărat prin intermediul societății inculpate. Astfel, s-ar fi achiziționat cantități mici de produse pentru care se putea face plata în numerar, achizițiile repetate ar fi presupus o mare durată de timp, în condițiile în care, campania electorală are o durată limitată, iar costurile ar fi fost mult mai mari.

În vederea dobândirii banilor proveniți din infracțiuni, inculpatul C. a fost ajutat de inculpata S.C. D. S.A., care a achiziționat materialele promoționale cu bani provenind din fonduri proprii, iar pentru a asigura păstrarea banilor de către C., a întocmit documente contabile fictive. În acest sens, inculpata S.C. D. S.A. a făcut plăți de 156.680,20 RON din surse proprii pentru materiale promoționale și a facturat și a primit de la partid doar suma de 24.873,15 RON.

Totodată, ceea ce se impută inculpatei S.C. D. S.A. este faptul că l-a ajutat pe inculpatul C. să dobândească sumele de bani provenite din infracțiuni, prin aceea că a achiziționat materialele promoționale cu bani provenind din fonduri proprii, iar pentru a asigura păstrarea banilor de către autor, a întocmit documente contabile fictive.

Reevaluând acuzațiile aduse inculpaților, în raport de criticile formulate, instanța de apel, în majoritate, reține că infracțiunea de spălare de bani implică, sub aspectul laturii obiective, îndeplinirea cumulativă a două condiții: existența unei activități de schimbare sau transformare de bunuri sau valori cunoscând că acestea provin din săvârșirea unor infracțiuni și proveniența banilor să fie rezultatul săvârșirii unei infracțiuni.

Infracțiunea de spălare de bani este o infracțiune subsidiară, subzistând doar ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni predicat din care provin bunurile care se schimbă sau se transferă. Legătura dintre infracțiunea predicat și cea de spălare de bani este dublă și se concretizează atât la nivel obiectiv, ca cerința atașată obiectului material (bunuri cu origine ilicită), cât și la nivel subiectiv (inculpatul să aibă cunoștința ca aceste bunuri provin din infracțiuni).

În raport de dispozițiile art. 29 din Legea nr. 656/2002, existența juridică a infracțiunii de spălare de bani se bazează pe caracterizarea infracțiunii principale ca fiind de rezultat (să producă bunuri care să facă obiectul unei operațiuni de schimbare sau de transfer).

Realizarea elementului material al laturii obiective presupune, indiferent de varianta normativă a infracțiunii de spălare a banilor, existența bunului, respectiv a banilor, în materialitatea lor, întrucât asupra lor operează schimbarea, transferul, ascunderea, disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea.

Astfel, infracțiunea de spălare a banilor este condiționată de comiterea unor infracțiuni aducătoare de venituri care apoi urmează a fi "spălate" pentru ca astfel sumele de bani să dobândească o proveniență licită, infracțiuni a căror existență nu a fost probată.

Fără situația premisă infracțiunea de spălare a banilor nu poate fi concepută, fiind lipsită de obiectul ei material.

Or, în speță nu se poate reține existența acestei situații premisă a infracțiunii de spălare de bani în sarcina inculpatului C. în condițiile în care mijloacele de probă administrate în cauză nu reliefează elemente faptice de natură a susține concluzia că suma de bani cu care au fost achiziționate materialele promoționale necesare campaniei electorale a provenit din săvârșirea unei infracțiuni. În consecință, inexistența situației premisă atrage neîndeplinirea condițiilor de tipicitate specifice infracțiunii de spălare a banilor. (conform jurisprudenței anterioare a ÎCCJ, secția penală, decizia penală nr. 300/A/14 iulie 2016, pronunțată în dosarul nr. x/2012).

Totodată, instanța de control judiciar reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 varianta normativă prevăzută la lit. c) reținută în sarcina inculpatului C. constă în dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Autorul infracțiunii premisă dobândește, deține sau folosește bunurile provenite din infracțiunea săvârșită în starea în care lea dobândit, ele fiind "fructul infracțiunii".

Analizând din această perspectivă probatoriul cauzei, instanța de control judiciar constată că, nu există nicio dovadă a faptului ca sumele de bani supuse discuției au fost dobândite de inculpatul C.

Împrejurarea că inculpatul C. a primit de la partid suma de 156.680,20 RON pentru a fi folosită în scopul achiziționării de materiale promoționale ce urmau a fi folosite în campania electorală din vara anului 2012 este relevantă doar de inculpatul B., acesta relatând că de repartizarea sumelor de bani încasate de la membrii F., respectiv de distribuirea lor în vederea cheltuirii pe materiale de campanie, s-a ocupat exclusiv inculpatul C.

(...) eu nu mă aflam la sediul Filialei Județene a F. Dolj, am sunat-o pe BB. și am rugat-o să îmi trimită sumele respective prin intermediul unui alt membru aflat la sediu. BB. mi-a comunicat că la sediu se afla și KK., care este de acord să îmi aducă banii în zona Prefecturii Dolj, unde eu mă aflam.

M-am întâlnit cu KK. la locul stabilit, cred că în parcare instituției, unde acesta mi-a înmănat o sacoșă din plastic, în care se afla o sumă de bani. Nu am procedat la numărarea banilor primiți și nu știu dacă, la rândul său, KK. cunoștea cuantumul sumei pe care mi-a remis-o. În continuare, eu l-am sunat pe C., căruia i-am spus că sunt în posesia banilor pe care mi-i ceruse și acesta m-a informat că în cinci minute va veni la locul în care mă aflam QQ., care va prelua sacoșa cu bani.

Acest lucru s-a și întâmplat.

Ulterior, nu m-a mai interesat ce s-a întâmplat cu sumele respective, nu știu cum au fost cheltuite acestea, însă am reprezentarea că au fost achiziționate materiale de campanie

Audiata ca martor în cursul cercetării judecătorești, în legătură cu aspectele semnalate martora BB. a declarat:

"Nu-mi aduc aminte sa fi dat vreo suma de bani senatorului KK.. Am deținut fizic suma de 100.000 RON mai mult sau mai puțin, încasată cu titlu de contribuție campanie electorală. (...) Niciodată nu am dat sume de bani inculpatului C. în campania din 2012" (declarație instanță din 17 ianuarie 2019, fila x).

Totodată, martorul KK. a declarat:

"Nu știu cine s-a ocupat de achiziționarea materialelor de campanie și nici nu am primit astfel de materiale" (declarație instanță din 14 martie 2019, fila x).

"Nu mi-a fost solicitat niciodată sa predau vreo suma determinată de bani lui B. activitate care sa se fi derulat în parcare din proximitatea sediului instituției Prefectului Doli" (declarație urmărire penală din 30 august 2017, fila x).

Relevantă sub acest aspect prezintă și declarația martorului QQ., care audiat în cursul cercetării judecătorești, a declarat: "Niciodată nu am preluat vreo sumă de bani de la B. ori C. (...) (...). Niciodată nu am preluat vreo suma de bani de la B. si nici de la vreo alta persoana. suma pe care ulterior sa i-o predau lui C.. Nu am fost contactat nici de B. si nici de C. pentru a-mi cere sa transport vreo suma de bani pe care sa o remit unuia sau altuia dintre ei" (declarație faza de urmărire penală din 21 septembrie 2017, fila x).

Totodată, se reține declarația martorului Q.: "Este exclus ca B. să-i fi dat sume de bani inculpatului C. pentru finanțarea campaniei electorale din 2012 întrucât eu nu l-am văzut pe B. dând bani nimănui. C. nu a participat la ședința de la Ghercești. C. a contribuit foarte mult în campaniile electorale și în cadrul partidului. Nu cred că din sumele colectate ca X, B. i-a dat și inculpatului C." (declarație instanță din 12 noiembrie 2018, fila x).

În același sens este și declarația martorului DD. " Din câte știu eu, inculpații C. pe de-o parte, și B. și A. pe de alta parte, nu se înțelegeau, erau în opoziție politică. Nu știu ce s-a întâmplat cu banii colectați ca X, nu știu ca sumele să fi fost date inculpatului C." (declarație instanță din 12 noiembrie 2018, fila 137).

În cauză, în absența altor probe, care să se poată corobora cu depoziția inculpatului B. și din care să rezulte în mod neechivoc că inculpatul C. a dobândit suma de bani, nu se decelează o bază faptică pentru a se putea concluziona în sensul că inculpatul a dobândit sumele de bani în discuție.

Prin urmare, atât timp cât nu s-a dovedit că suma obținută de bani colectată cu titlu de X a provenit din săvârșirea unei infracțiuni, respectiv că a fost dobândită de inculpatul C. nu se poate susține că achiziționarea materialelor publicitare electorale s-ar fi urmărit ascunderea sau disimularea adevăratei proveniențe a banilor. Nu sunt întrunite așadar elementele de tipicitate ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002

Totodată, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că una dintre condițiile formei de participare penală a complicității prevăzută de art. 48 C. pen. este aceea ca autorul să comită o faptă prevăzută de legea penală, la care complicele, cu intenție, ajută sau înlesnește în baza unei înțelegeri anterioare sau concomitente comiterii faptei. Or, în condițiile în care fapta comisă de autor nu este prevăzută de legea penală, nici actele de ajutorare sau înlesnire comise de complice nu sunt prevăzute de legea penală și nu pot atrage răspundere penală a acestuia.

În consecință, în condițiile în care în ceea ce privește faptele comise de către inculpatul C. autor al infracțiunii de pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002 s-a reținut că acestea nu sunt prevăzute de legea penală conform art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C. proc. pen., în mod evident nu poate fi reținută forma de participare a complicității în sarcina inculpatei S.C. D. S.A la aceeași infracțiune, fiind de asemenea incidente dispozițiile legale evocate.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 judecători, Cu majoritate, va admite apelurile formulate de către apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A. împotriva sentinței penale nr. 249 din data de 20 iunie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în dosarul nr. x/2017.

Va desființa în tot sentința penală apelată și, în rejudicare:

În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din C. proc. pen. va achita pe inculpații:

- A., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- B., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în forma complicității, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- C., pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen. și

- S.C. D. S.A., pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, sub forma complicității, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 rap. la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen.

Vor fi ridicate măsurile sechestrului asigurator dispuse prin ordonanțele din datele de 15.12.2017 și 20.12.2017 în dosarul nr. x/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova.

În baza art. 275 alin. (3) C. proc. pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea acestei cauze (urmărire penală, fond și apel) vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din C. proc. pen. onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu la judecarea cauzei în fond, pentru inculpații C. și S.C. D. S.A., în sumă de câte 868 RON, vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din C. proc. pen. onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu, la judecarea în apel a cauzei, pentru apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 220 RON, vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Cu majoritate,

Admite apelurile formulate de către apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A. împotriva sentinței penale nr. 249 din data de 20 iunie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în dosarul nr. x/2017.

Desființează în tot sentința penală apelată și, în rejudecare:

În baza art. 396 alin. (1) și (5) din C. proc. pen. raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I-a din C. proc. pen. achită pe inculpații:

- A., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- B., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, în forma complicității, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 rap. la art. 13 din Legea nr. 78/2000;

- C., pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen. și

- S.C. D. S.A., pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, sub forma complicității, prevăzută de art. 26 din C. pen. din 1969 rap. la art. 29 alin. (1) lit. c) teza I-a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 din C. pen.

Ridică măsurile sechestrului asigurator dispuse prin ordonanțele din datele de 15.12.2017 și 20.12.2017 în dosarul nr. x/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Craiova.

În baza art. 275 alin. (3) C. proc. pen., cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea acestei cauze (urmărire penală, fond și apel) rămân în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din C. proc. pen. onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu la judecarea cauzei în fond, pentru inculpații C. și S.C. D. S.A., în sumă de câte 868 RON, rămân în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. (6) din C. proc. pen. onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu, la judecarea în apel a cauzei, pentru apelanții inculpați C., B., S.C. D. S.A. și A., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 220 RON, rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 iunie 2020.

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu opinia majoritară, apreciez că faptele imputate inculpaților A. și B. există, au fost săvârșite de aceștia și întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, însă în cauză este incidentă prescripția răspunderii penale, astfel încât, doar sub acest aspect, apelurile formulate de aceștia erau întemeiate și trebuiau admise, cu consecința desființării în parte a sentinței apelate și a încetării procesului penal, în baza art. 396 alin. (1) și (6) C. proc. pen. rap. la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen.

Probatoriul testimonial administrat în cauză demonstrează fără echivoc că inculpatul A., în calitate de președinte al filialei Dolj a F. și vicepreședinte la nivel național al acestei formațiuni politice, a fost cel care a impus criteriul contribuției financiare pentru includerea membrilor de partid pe lista de candidați pentru alegerile pentru Consiliul Județean din iunie 2012, dar și pentru cei care doreau să ocupe funcții de conducere la nivelul instituțiilor publice locale deconcentrate.

Pe parcursul procesului penal inculpatul A. a încercat să paseze răspunderea pentru introducerea acestui criteriu Biroului Politic Teritorial, susținând ascunzându-se astfel în spatele hotărârii acestui organ colectiv de conducere a partidului.

În realitate, așa cum rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză, votul din B.P.T. doar a formalizat o decizie care a aparținut exclusiv inculpatului A. și pe care acesta a impus-o organului colectiv de conducere tocmai prin exercitarea autorității și influenței pe care o avea.

În speță, nu a fost vorba despre o simplă propunere care putea să fie sau nu votată, în condițiile în care inițiativa inculpatului a stârnit nemulțumiri printre membri B.P.T., întrucât până atunci singurul criteriu avut în vedere pentru desemnarea candidaților partidului la alegeri era activitatea desfășurată în cadrul acestuia.

În acest sens, referindu-se la discuțiile premergătoare votului din B.P.T., martorii audiați în cauză au arătat că:

- " s-a menționat de către cei doi membri au prezidiului, A. și B., că persoanele care își manifestă intenția de a candida la o funcție de consilier județean ori să ocupe o funcție de conducere trebuie să contribuie cu o sumă de bani la susținerea campaniei electorale." (declarația martorului L.);

- "A., susținut de omul său de încredere, B., a stabilit că persoanele care doresc să candideze la funcția de consilier județean trebuie să contribuie la finanțarea campaniei electorale a partidului cu suma de 16.000 lei..." (declarația martorului Q.);

- "președintele Organizației Județene a F. Dolj - A. a invocat că cei care își doresc o funcție de consilier județean sau o funcție de conducere în cadrul unei instituții publice trebuie să îndeplinească acest criteriu suplimentar, respectiv acela de a contribui cu o sumă de bani la cheltuielile de campanie electorală." (declarația martorului R.);

- "președintele A. a stabilit că persoanele care doresc să ocupe funcții de conducere la nivelul instituțiilor publice locale deconcentrate și care urmau să se bucure de sprijin politic pentru ocuparea acestora, urmau să achite un multiplu al sumei de 16.000 RON, cred că de două ori această sumă (...) Tot în această ședință, președintele A. a dispus ca sumele să fie încasate de către secretara BB., cu precizarea că persoanele care achitau trebuiau menționate într-un tabel." (declarația martorului S.);

- "A., președintele Filialei Județene F. Dolj, a comunicat că cei care doresc să se regăsească pe lista de candidați la Consiliul Județean Dolj să achite o anumită sumă de bani, respectiv 16.200 RON ca și contribuție pentru susținerea campaniei electorale (...) De asemenea, s-a mai precizat de către A. că și cei care își doreau obținerea sprijinului politic pentru ocuparea unei funcții de conducere în instituțiile publice deconcentrate de pe raza județului Dolj, în eventualitatea câștigării alegerilor, să îndeplinească criteriul financiar denumit X, adică să achite suma de 16.200 RON." (declarația martorului T.)

În ce privește posibilitatea ca "inițiativa" inculpatului A. să fie respinsă la vot, aceasta era doar una strict teoretică.

Astfel, martorul L. a arătat că "nimeni din Biroul Permanent nu s-a opus acestei decizii deoarece toată lumea avea dorințe de a obține funcții publice prin numire sau electiv și nu se dorea supărarea conducerii Filialei Județene a F. Dolj", în condițiile în care, potrivit declarației martorului Z. "nicio funcție de conducere la nivelul instituțiilor publice descentralizate din jud. Dolj nu putea fi ocupată fără avizul președintelui Filialei Județene F. Dolj, la momentul respectiv A., rezultat al influenței politice pe care acesta o avea la nivelul partidului", în același sens fiind și declarațiile martorului SS.

De asemenea, așa cum a rezultat din probatoriul administrat în cauză, președintele filialei avea un rol hotărâtor în definitivarea listei de candidați pentru alegerile pentru Consiliul Județean, în condițiile în care votul său avea o pondere de 25% din numărul voturilor exprimate de ceilalți membri ai B.P.T., în acest fel inculpatul A. putând să-și exercite influența în stabilirea persoanelor care, în final, urmau să se regăsească pe locuri eligibile.

Prin urmare, chiar dacă a existat un vot al membrilor B.P.T. asupra criteriului financiar, acesta a fost unul pur formal, întrucât persoanele care făceau parte din acest organ colectiv de conducere nu au avut o reală libertate de acțiune, în condițiile în care știau că desemnarea lor ca și candidați ai partidului pe locuri eligibile pentru Consiliul Județean sau susținerea pentru funcții în instituțiile publice deconcentrate depindeau în cea mai mare parte de voința inculpatului A., ca președinte de filială și vicepreședinte la nivel național.

Pentru aceleași considerente, împrejurarea că, teoretic, hotărârile B.P.T. puteau fi atacate la instanța de arbitraj, lucru care, în concret, nu s-a întâmplat, este lipsită de relevanță.

În ce privește susținerea potrivit căreia criteriul financiar al contribuției personale a candidatului la bugetul de campanie electorală ar fi fost permis de legislația în vigoare și de reglementările interne ale partidului ori alianței din care acesta făcea parte, apreciez că este nefondată.

Potrivit art. 31 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în forma în vigoare la data comiterii faptelor, candidații propuși pentru alegeri de un partid

politic puteau finanța activități de propagandă electorală, însă doar prin intermediul partidului. Sumele de bani primite de la candidați erau considerate donații, aplicându-li se prevederile legii.

Astfel, potrivit art. 23 și art. 26 din Legea nr. 334/2006, primirea donațiilor sau a legatelor de la persoanele fizice ori juridice destinate finanțării campaniei electorale se făcea numai printr-un mandatar financiar desemnat în acest scop de conducerea partidului, iar în situația în care acestea erau primite după deschiderea campaniei electorale puteau fi folosite numai după declararea lor la Autoritatea Electorală Permanentă.

În speță, probatorul administrat în cauză a demonstrat că nu a fost vorba despre o contribuție benevolă a candidaților la Consiliul Județean, ci despre o condiționare a înscrierii lor pe lista de candidați eligibili de plata unei contribuții financiare stabilită de inculpatul A.

Cu alte cuvinte, sumele au fost achitate de prezumtivii viitori candidați, anterior înscrierii lor pe listă, ca o condiție, iar nu de candidații propuși de partid, după desemnarea lor oficială, situație neacoperită de legislația în vigoare.

Faptul că inculpatul A. nu a acționat în limitele legii este dovedit și de împrejurarea că pentru sumele pretinse și primite de la membrii de partid nu au fost eliberate nici măcar chitanțe, ținându-se o evidență simplă într-o agendă a martorei BB., secretar fără forme legale a organizației de partid.

Acest mod de proceda nu a fost o simplă neglijență, nu a avut un caracter întâmplător, ci a fost impus de inculpatul B., secretar general al organizației F.Dolj și omul de încredere al inculpatului A., fiind o dovadă a faptului că ambii inculpați cunoșteau caracterul ilicit al impunerii unor contribuții financiare, ca o condiție pentru desemnarea candidaților partidului pentru alegerile pentru Consiliul Județean Dolj.

Ilegalitatea demersurilor celor doi inculpați nu este probată doar de neevidențierea, în condițiile legii, a contribuțiilor bănești ale prezumtivilor candidați, ci și de împrejurarea că aceste sume au fost pretinse și primite inclusiv de la persoane care doreau să ocupe, după alegerile locale, funcții de conducere în instituțiile publice deconcentrate din județul Dolj.

Or, dacă în cazul candidaților la alegeri, era legal posibilă, însă în anumite condiții, expuse anterior, participarea acestora la finanțarea campaniei electorale, nu același lucru se poate spune despre sumele pretinse și primite de la acei membri de partid care doreau să ocupe, după alegeri, funcții de conducere în instituțiile publice deconcentrate din județul Dolj.

Cu alte cuvinte, în cazul acestora din urmă, nu era vorba despre finanțarea propriei campanii electorale, ci, practic, despre cumpărarea sprijinului conducerii filialei județene a partidului în vederea ocupării unor funcții publice numite, iar nu electiv, în condițiile în care, așa cum am arătat anterior, nicio funcție de conducere la nivelul instituțiilor publice descentralizate din jud. Dolj nu putea fi ocupată fără avizul președintelui Filialei Județene F..Dolj.

Dincolo de caracterul profund imoral al unor numiri în funcții publice doar ca urmare a sprijinului provenit din partea partidului politic aflat la putere la nivel local sau central, plata unor sume de bani pentru obținerea acestui sprijin are în mod evident un caracter ilegal, în condițiile în care a fost practic impusă, fiind rezultatul direct al influenței și autorității exercitate de inculpatul A., în calitatea sa de președinte al filialei județene a F. și vicepreședinte al aceluiași partid la nivel național.

De altfel, împrejurarea că inculpatul A. a fost pe deplin conștient de caracterul ilicit al actelor sale este dovedită de conduita pe care a adoptat-o după alegerile locale, prin raportare la martorul X.. Astfel, fiind amenințat de acesta cu darea în vileag a discuțiilor din B.P.T. referitoare la impunerea unor contribuții financiare, pentru care martorul deținea înregistrări audio, în condițiile în care era nemulțumit că nu fusese numit în funcția publică pentru care plătitese suma impusă de inculpatul A., acesta din urmă l-a angajat pe X. ca și consilier la cabinetul său parlamentar pentru a-și recupera banii și a evita, pe această cale, sesizarea de către el a organelor de urmărire penală. Angajarea formală a martorului este probată

de declarația martorului QQQ., care a arătat că X. nu a prestat nicio activitate în schimbul banilor încasați în calitate de consilier al deputatului A.

Prin urmare, impunerea unor contribuții financiare pentru persoanele care doreau să obțină după alegeri o funcție de conducere în instituțiile publice deconcentrate demonstrează cu prisosință caracterul ilicit al acțiunilor întreprinse de inculpatul A., în calitate sa de președinte al filialei județene Dolj și vicepreședinte la nivel național.

În concluzie, apreciez că probatoriul administrat în cauză demonstrează că, în perioada ianuarie-21.04.2012, inculpatul A., în calitate de președinte al filialei Dolj a F. și vicepreședinte la nivel național al acestui partid, și-a folosit autoritatea și influența derivate din funcțiile de conducere deținute și a impus membrilor B.P.T. plata unei sume de bani atât de către persoanele care doreau să fie înscrise pe poziții eligibile pe lista alianței N. pentru alegerile pentru Consiliul Județean Dolj din iunie 2012, iar în cazul martorului G. - pentru a fi înscris pe prima poziție de pe această listă, care asigura funcția de vicepreședinte al respectului consiliu, cât și de către persoanele care urmăreau numirea în funcția de conducere în cadrul instituțiilor publice deconcentrate din județul Dolj, obținându-se pe această cale foloase necuvenite în valoare totală de 290.450 RON, faptă care întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, săvârșită de acest inculpat în calitate de autor.

În privința inculpatului B., în acord cu instanța de fond, apreciez că probatoriul administrat în cadrul procesului penal a dovedit sprijinul pe care acesta l-a acordat inculpatului A. în acțiunile ilicite pe care cel din urmă le-a comis.

Perceput de martorii audiați în cauză ca fiind o persoană de încredere a inculpatului A., dovadă fiind intenția acestuia din urmă de a-l propulsa în funcția de vicepreședinte al Consiliului Județean Dolj, inculpatul B. nu doar că a participat, în calitate de secretar general, la ședințele B.P.T. în care inculpatul A. a impus criteriul financiar, ci a purtat discuții cu persoanele interesate de obținerea unei funcții publice, condiționată de plata sumelor de bani menționate de președintele filialei.

Astfel, martorul L. l-a indicat pe inculpatul B. ca fiind cel care, alături de inculpatul A., a condiționat candidatura la Consiliul Județean sau ocuparea unei funcții publice de plata unei sume de bani pentru campania electorală, în același sens fiind și declarația martorului Q., care a arătat că inculpatul A., susținut de omul său de încredere, inculpatul B., a stabilit criteriul financiar pentru persoanele care doreau să candideze pentru funcția de consilier județean.

De asemenea, martorul R. a arătat că B. și C. i-au spus că pentru a obține susținerea politică în vederea numirii într-o funcție publică de conducere trebuie să achite o sumă de bani, lucru pe care ulterior martorul l-a și făcut.

Martorul M. a arătat că discuțiile privind suma exactă cu care trebuia să contribuie persoanele interesate erau purtate individual cu fiecare doritor în parte de către A. și B., principalul om de încredere al celui dintâi, care fusese desemnat să se ocupe de recrutarea persoanelor interesate să ocupe funcții de conducere în instituții publice. Astfel, eventualii doritori se adresau mai întâi inculpatului B., care stabilea condițiile de eligibilitate într-o astfel de funcție.

Inculpatul B. s-a implicat efectiv în discuțiile purtate în legătură cu suma datorată de reprezentantul Organizației de Tineret a F. Dolj, martorul W., pentru a fi înscris pentru o poziție eligibilă pentru Consiliul Județean, inculpatul fiind de acord ca acesta să plătească o sumă de bani diminuată, de 12.000 RON.

Relevantă este, de asemenea, declarația martorului Badea care a arătat că inculpatul B. a participat la toate ședințele și l-a susținut pe inculpatul A. în deciziile luate în legătură cu stabilirea criteriului financiar și impunerea acestuia.

Ajutorul dat de inculpatul B. nu s-a rezumat la participarea la discuțiile purtate individual sau în cadrul B.P.T., ci acesta s-a implicat personal în colectarea sumelor de bani, dându-i, totodată, indicații martorei

BB. să nu elibereze chitanțe pentru sumele încasate și să țină evidența acestora doar prin înscrierea lor într-un tabel.

De asemenea, inculpatul B. s-a implicat și în întocmirea documentelor fictive adresate A.E.P. (contracte de donații doar pentru suma de 27.500 RON care a fost cheltuită fiscalizat), dispunând ca actele să fie întocmite pe numele unor persoane care nu candidau la alegerile locale și nici nu urmau să primească vreo funcție de conducere, tocmai pentru a nu se putea face ulterior vreo legătură între funcțiile obținute și plata unor sume de bani în acest scop.

De altfel, inculpatul B. era cel care se ocupa de cheltuirea sumelor de bani încasate ilicit, acestea nefiind eliberate de martora BB. decât în urma unor discuții purtate cu inculpatul B.

Prin urmare, din probele administrate în cauză rezultă nu doar că inculpatul B. a cunoscut originea ilicită a sumelor de bani colectate, ci și faptul că acesta s-a implicat activ în discuțiile purtate în ședințele B.P.T., susținându-l pe inculpatul A., în colectarea contribuțiilor financiare stabilite de acesta și cheltuirea lor ulterioară, dar și în contrafacerea documentelor prezentate la A.E.P., acțiuni săvârșite cu intenție, prin care inculpatul B. a înlesnit activitatea infracțională desfășurată de inculpatul A., în calitate de autor.

Pentru toate aceste considerente, apreciez ca fiind nefondate criticile formulate de apelanții inculpați A. și B. care pun în discuție existența faptelor, a vinovăției și a întrunirii condițiilor de tipicitate ale infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru care au fost trimiși în judecată.

În ce privește data săvârșirii infracțiunii, în acord cu instanța de fond, apreciez că infracțiunea comisă de inculpații A. și B., în calitate de autor și complice, este una continuă succesivă, astfel încât prescripția răspunderii penale se calculează, atât potrivit art. 122 alin. (2) C. pen. 1969, cât și potrivit art. 154 alin. (2) C. pen. în vigoare de la data încetării acțiunii sau inacțiunii ce constituie elementul material al infracțiunii.

În rechizitoriu au fost identificate trei momente care se circumscriu folosirii de către inculpatul A. a influenței și autorității derivate din calitatea sa de președinte al F. - Filiala Dolj, dar și de vicepreședinte al aceleiași formațiuni la nivel național, respectiv perioada ianuarie- martie 2012 (când a impus membrilor Biroului Permanent Teritorial plata unei sume de bani pentru înscrierea candidaților la alegerile pentru Consiliu Județean pe poziții eligibile, dar și pentru a fi susținuți de partid pentru funcții de conducere în instituții publice descentralizate), data de 19.04.2012 (când același inculpat a impus criteriului votului său multiplu pentru stabilirea listei finale de candidați, dar și faptul că cel care va ocupa funcția de vicepreședinte al C.J.Dolj va fi stabilit exclusiv de către el) și o dată neprecizată, situată în ultima decadă a lunii aprilie 2012 (când inculpatul A. și-a folosit în mod direct influența și autoritatea față de martorul G., pe care l-a determinat să achite suma de 54.800 RON pentru a fi inclus pe prima poziție a listei de candidați pentru Consiliul Județean, din care, automat, devenea vicepreședinte al acestei instituții).

Având în vedere că acuzațiile aduse inculpatului A. se rezumă, în esență, la impunerea criteriului nestatutar al plății unor sume de bani pentru a ocupa o poziție eligibilă la alegerile locale din iunie 2012 sau o funcție de conducere într-o instituție publică descentralizată, este întemeiată susținerea apelantului inculpat în sensul că nu există un raport de cauzalitate între impunerea votului multiplu în ședința din 19.04.2012 și obținerea folosului necuvenit, căci sumele de bani au fost încasate ca urmare a criteriului financiar impus de același inculpat la ședințele anterioare ale B.P.T. Împrejurarea că, cu aceeași ocazie, inculpatul A. le-a cerut celor care intenționau să candideze, dar nu achitaseră încă valoarea de refeință "X", să o plătească, nu are relevanță din perspectiva acuzațiilor aduse acestuia, căci criteriul financiar fusese deja impus la o ședință anterioară, iar la data de 19.04.2012 s-a pus doar problema încasării efective a sumelor datorate de prezumtivii candidați.

Așa fiind, infracțiunea imputată inculpaților A. și B. trebuie analizată exclusiv din perspectiva acțiunilor săvârșite de aceștia anterior și ulterior datei de 19.04.2012, căci doar acestea se circumscriu elementului material rezultat din norma de incriminare și au aptitudinea de a avea ca rezultat obținerea unor foloase necuvenite.

În consecință, fața de cele reținute în actul de sesizare, rezultă că momentul epuizării activității infracționale coincide cu întâlnirea pe care inculpatul A. a avut-o cu martorul G., ocazie cu care cel dintâi l-a determinat pe acesta din urmă să achite o sumă de bani pentru a fi inclus pe prima poziție a listei de candidați pentru Consiliul Județean, care asigura desemnarea sa ulterioară ca vicepreședinte al acestei instituții.

În legătură cu data întâlnirii, singurele probe relevante sunt declarațiile date de martorul G., în condițiile în care la aceasta nu au participat și alte persoane.

Astfel, dacă în faza de urmărire penală și în fața instanței de fond, martorul a arătat că întâlnirea a avut loc la câteva zile după ședința B.P.T. de la Ghercești, din data de 19.04.2012, în fața instanței de apel, martorul a precizat că întâlnirea s-a desfășurat la două zile după această ședință, la sfârșitul săptămânii, nefiind însă o zi de duminică.

În raport de cele afirmate de martor, având în vedere că data de 19.04.2012 corespunde unei zi de joi, rezultă că întâlnirea dintre acesta și A. a avut loc sâmbătă, 21.04.2012, aceasta fiind și data epuizării activității infracționale imputată inculpatului.

Or, Legea nr. 63/2012, care a modificat disp.art. 124 C. pen. 1969 referitoare la prescripția specială a răspunderii penale, a fost publicată în Monitorul Oficial la 19.04.2012 și a intrat în vigoare la 22.04.2012, ora 0:00, conform art. 12 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

Prin urmare, la data epuizării activității infracționale desfășurată de inculpatul A., erau în vigoare disp.art. 124 C. pen. 1969 nemodificate, potrivit cărora prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă jumătate.

Având în vedere că infracțiunea prev.de art. 13 din Legea nr. 78/2000 este pedepsită cu închisoare de la unu la 5 ani, rezultă că termenul de prescripție specială a răspunderii penale este de 7 ani și 6 luni și s-a împlinit la 21.10.2019.

Prin urmare, doar în aceste limite, apelurile declarate de inculpații A. și B. erau întemeiate, sens în care sentința atacată se impunea a fi desființată în parte, cu consecința pronunțării unei soluții de încetare a procesului penal, conform art. 396 alin. (1) și (6) C. proc. pen. rap.la art. 16 alin. (1) lit. f) C. proc. pen., ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale pentru infracțiunea imputată acestor doi inculpați.

În privința inculpatului C., probatoriul administrat în cauză demonstrează că acesta a dobândit o parte din suma încasată ca urmare a exercitării influenței și autorității de către inculpatul A. cu ajutorul inculpatului B., în cuantum total de 290.450 RON, cunoscând proveniența sa ilicită.

Astfel, din declarația martorului R. a rezultat nu doar faptul că inculpatul C., vicepreședinte al B.P.T. al filialei Dolj a F., a participat la ședințele la care s-a discutat despre impunerea unei contribuții financiare, ci și că acesta i-a spus martorului că, pentru a obține susținerea dorită pentru a ocupa o funcție de consilier județean sau o funcție de conducere într-o instituție deconcentrată, trebuie să achite o sumă de bani, negociată la valoarea de 20.000 RON.

De asemenea, martorul W. a făcut referire la o discuție purtată cu inculpatul C., în care i-a transmis acestuia nemulțumirea față de introducerea criteriului financiar ca o condiție pentru înscrierea sa pe o poziție eligibilă pe lista de candidați pentru Consiliul Județean, ocazie cu care cel din urmă inculpat i-a spus că, deși nu este de acord cu acest criteriu, trebuie să-l respecte, pentru că reprezintă o decizie a inculpatului A.

Relevantă este și declarația martorului G., care a arătat că, atunci când a mers la sediul filialei pentru a depune suma de bani reprezentând contribuția sa financiară la campania electorală, printre persoanele

prezente era și inculpatul C., martorul având reprezentarea faptului că, atât acesta, cât și ceilalți colegi de partid știau scopul pentru care el plătea respectiva sumă.

În egală măsură, același martor a arătat că toate persoanele din B.P.T. au cunoscut sursele de finanțare a campaniei electorale din vara anului 2012, inclusiv inculpatul C., iar chestiunea contribuțiilor care trebuiau plătite de cei care vizau ocuparea funcțiilor de consilieri județeni sau alte funcții de conducere în instituții publice a fost reiterată în mai multe ședințe ale B.P.T., astfel încât, chiar dacă unul dintre membrii biroului ar fi lipsit la una dintre ele, nu ar fi avut cum să nu afle despre deciziile luate.

În ce privește achiziționarea materialelor electorale, același martor a arătat că într-o ședință a B.P.T. au fost desemnate niște persoane care să se ocupe de această activitate, printre ele aflându-se și inculpatul C.

Prin urmare, probatoriul testimonial administrat în cauză demonstrează că acest inculpat a cunoscut faptul că sumele de bani încasate la nivelul filialei Dolj a F. au reprezentat un folos necuvenit, rezultat al exercitării autorității și influenței de către inculpatul A., derivată din calitatea acestuia de președinte de filială și vicepreședinte la nivel național al F., având așadar o proveniență infrațională, fiind fără relevanță pentru existența infracțiunii imputate inculpatului C. Împrejurarea că a intervenit prescripția răspunderii penale pentru infracțiunea predicat prev.de art. 13 din Legea nr. 78/2000.

De altfel, împrejurarea că inculpatul C. a cunoscut caracterul ilicit al respectivelor sume de bani rezultă și din modul în care s-a procedat pentru achiziționarea materialelor electorale pentru alegerile locale din iunie 2012.

Astfel, cunoscând că aceste sume nu au fost strânse și declarate conform legii și nu puteau, de aceea, să fie utilizate în totalitate pentru achiziționarea de materiale electorale, inculpatul C. a implicat societatea D. S.A., deținută de familia sa, la care inculpatul avea calitatea de acționar și funcția de director adjunct, în încheierea unui contract de prestări servicii pentru achiziționarea de asemenea materiale în valoarea totală de 156.680,20 RON, livrate în totalitate către F. Dolj, căreia însă i-a facturat o sumă mai mică, situată în limitele celei declarate cu titlu de donații, în condițiile legii (24.873,15 facturată RON față de 27.500 RON declarată).

Mai mult, având în vedere că sumele fuseseră strânse în numerar, la emiterea chitanțelor și a facturilor către partid s-a urmărit că aceste documente să nu depășească limita plafonului zilnic de plăți în numerar permisă de lege, de 5.000 de RON.

În ce privește dobândirea de către inculpatul C. a sumei reprezentând diferența între valoarea contractului de prestări servicii, negociat și semnat de el în numele D. S.A., și suma facturată către adevăratul și unicul beneficiar al materialelor electorale, respectiv F. Dolj, din declarația inculpatului B., coroborată cu declarațiile martorilor KK., QQ. și BB. rezultă nu doar faptul că inculpatul C. a fost desemnat de inculpatul A. să se ocupe de achiziția materialelor electorale, ceea ce presupunea în mod logic și accesul la resursele financiare necesare plății acestora, ci și împrejurarea că, în concret, inculpatul C. i-a solicitat remiterea sumelor colectate cu titlu de contribuție financiară pentru alegerile locale, lucru care s-a realizat cu ajutorul martorilor KK. și QQ., banii fiind transportați într-o sacoșă din plastic. De asemenea, cu o altă ocazie, inculpatul C. și-a dat acceptul ca martorul W. să primească o sumă de bani din sumele strânse cu titlu de contribuții financiare pentru a plăti niște materiale electorale.

Aceste susțineri ale inculpatului B. sunt credibile, în condițiile în care, în mod evident, nu exista niciun motiv pentru ca inculpatul C. sau societatea de familie D. S.A. pe care acesta o controla să suporte din fonduri proprii, cu titlu gratuit, materiale electorale în beneficiul partidului din care inculpatul făcea parte, deținând o funcție de conducere, în condițiile în care, pe de o parte, acesta nici măcar nu a candidat la alegerile locale din iunie 2012, iar, pe de altă parte, nu există nicio probă din care să rezulte că F. ar fi achitat către D. S.A. diferența de 131.807,15 RON.

În caz contrar, ar însemna că inculpatul C., direct sau prin societatea la care era acționar, a acceptat în mod deliberat să sufere o pagubă, ceea ce este illogic, pentru că orice persoană sau societate este

preocupată măcar de integritatea propriului patrimoniu, dacă nu chiar de a realiza un câștig din activitatea desfășurată.

Sușinerile potrivit cărora filiala F. Dolj nu dispunea de fondurile bănești necesare achiziționării materialelor electorale, ceea ce ar fi justificat implicarea D. S.A. în această operațiune, sunt contrazise de probatoriul administrat în cauză, în condițiile în care, așa cum s-a arătat, ca urmare a impunerii criteriului financiar de către inculpatul A., a fost strânsă suma totală de 290.450 RON, superioară celei de 156.680,20 RON menționată în contractul de prestări servicii încheiat de D. S.A.

În realitate, nu lipsa resurselor financiare, ci imposibilitatea folosirii lor, ca efect al modului ilicit de colectare a acestora, a condus la încheierea contractului de prestări servicii și la aparenta suportare a unei părți însemnate din contravaloarea acestuia de către D. S.A.

Implicarea respectivei societăți în achiziționarea materialelor electorale pentru alegerile locale din iunie 2012 a fost, în fapt, compensată financiar din contribuțiile ilicite pretinse de inculpatul A., prin remiterea în numerar către inculpatul C. a diferenței de 131.807,05 RON achitată de D. S.A. din fonduri proprii, sumă nefiscalizată, care a rămas la dispoziția acestui inculpat, fiind fără relevanță, pentru existența infracțiunii ce i se impută, modul în care C. a folosit-o ulterior.

În privința inculpatei D. S.A., implicarea sa în achiziționarea materialelor electorale și, mai ales, suportarea în mare parte a contravalorii acestora din fonduri proprii a înlesnit dobândirea de către inculpatul C. a sumei de 131.807,05 RON provenind din săvârșirea de către inculpații A. și B. a infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, întrucât contractul de prestări servicii încheiat de societate a reprezentat temeiul de fapt care a justificat încasarea de către C. a sumei sus-menționate.

Pentru aceste considerente, apreciez că faptele imputate inculpaților C. și D. S.A. există, au fost săvârșite de aceștia și întrunesc condițiile de tipicitate ale infracțiunii de spălare a banilor prev. de art. 29 alin. (1) lit. c) teza I din Legea nr. 656/2002, astfel încât soluția de condamnare dispusă de instanța de fond este legală și temeinică, sens în care apelurilor declarate de inculpați trebuiau respinse, cu consecința obligării lor la plata cheltuielilor judiciare către stat ocazionate de soluționarea acestora.